ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄, ΤΕΥΧΟΣ 30, ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄, ΤΕΥΧΟΣ 30, ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Α. Ἐποπτεύουσα Συνοδική Ἐπιτροπή:
Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖος
Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέας
Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος
Γραμματεύς: Ἀρχιμ. Νήφων Βασιλάκης,
Κωδικογράφος τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου

Β. Διευθυντής Συντάξεως:
Ἀρχιμ. Πρόδρομος Ξενάκης,
Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου

Ταχυδρομική Διεύθυνσις:
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ»,
Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος Ἐκκλησίας Κρήτης
Ἁγίου Μηνᾶ 25, 712 01 Ἡράκλειο
Τηλ. & FAX: 2810 288658, e-mail: isynodec@otenet.gr

Ἐκτύπωση - Σελιδοποίηση: Γραφικές Τέχνες: «ΤΥΠΟΚΡΕΤΑ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Χαιρετισμὸς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ . κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὴν Σεβ. Ἱεραρχίαν καὶ τὸ Πλήρωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῇ Πρώτῃ τοῦ Ἔτους 11

Λόγος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου κατά τό ὑπό τῶν Καθηγητῶν καί τῶν Μαθητῶν τῶν Ὁμογενειακῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Πόλεως ἐπί τῇ 25ετηρίδι τῆς Πατριαρχίας Αὐτοῦ παρατεθέν Ἐπίσημον Γεῦμα 15

Ὁμιλία τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου 19

Κατηχητήριος Λόγος ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς............ 23

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΠΕΤΕΙΩΝ ΜΝΗΜΗ

Η ΑΝΥΨΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐπέτειος 50 ἐτῶν ἀπό τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν

Περί τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης, ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ἀποστόλου Τίτου» 29

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εὐγενίου, ἐπί τῇ ἀνυψώσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν 31

Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνυψώσεως τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν 33

Ὁ Πατριαρχικός Τόμος 35

Ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν 39

Πανηγυρική Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης 43

Ἡ πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ 47

Τά ἐγκαίνια τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης 57

Ἐκδηλώσεις τοῦ Δήμου Ἡρακλείου 59

Τά σταλέντα εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα 65

Ἡ Μητρόπολις Κρήτης Ἀρχιεπισκοπή καί ἡ σημασία της 73

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀνακοινωθέν Συνοδικῆς Συνεδρίας τῆς 24ης Φεβρουαρίου 2017........ 77

Γράμμα πρός τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον 79

Ἀνακοινωθέν Συνοδικῆς Συνεδρίας τῆς 16ης Μαρτίου 2017........ 81

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΛΟΓΟΙ - ΜΕΛΕΤΕΣ

Ἀνδρουλιδάκη Πετράκη Ροδάνθη- Εὐάγγελος Πετράκης, Ἡ “Διακονία τῶν Ἀπρονοήτων” τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ὡς Σύστημα .. 85

Ἀρχιμ. Νήφων Βασιλάκης Δρ. Θ., Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες κανονικοί Ὁδηγοί πίστης καί ζωῆς 101

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Τροποποίησις καί Κωδικοποίησις τοῦ Κανονισμοῦ συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ" ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ» (ΦΕΚ Β 861/8-7-2001) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης. 111

Σύστασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΩ ΑΡΧΑΝΩΝ» τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Ἄνω Ἀρχανών, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καί ἔγκριση τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ.. 121

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος μέ τήν ἐπωνυμία «Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ» καί ἔγκρισις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ. 129

ΟΙΚ.
Π
Κ
Π

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

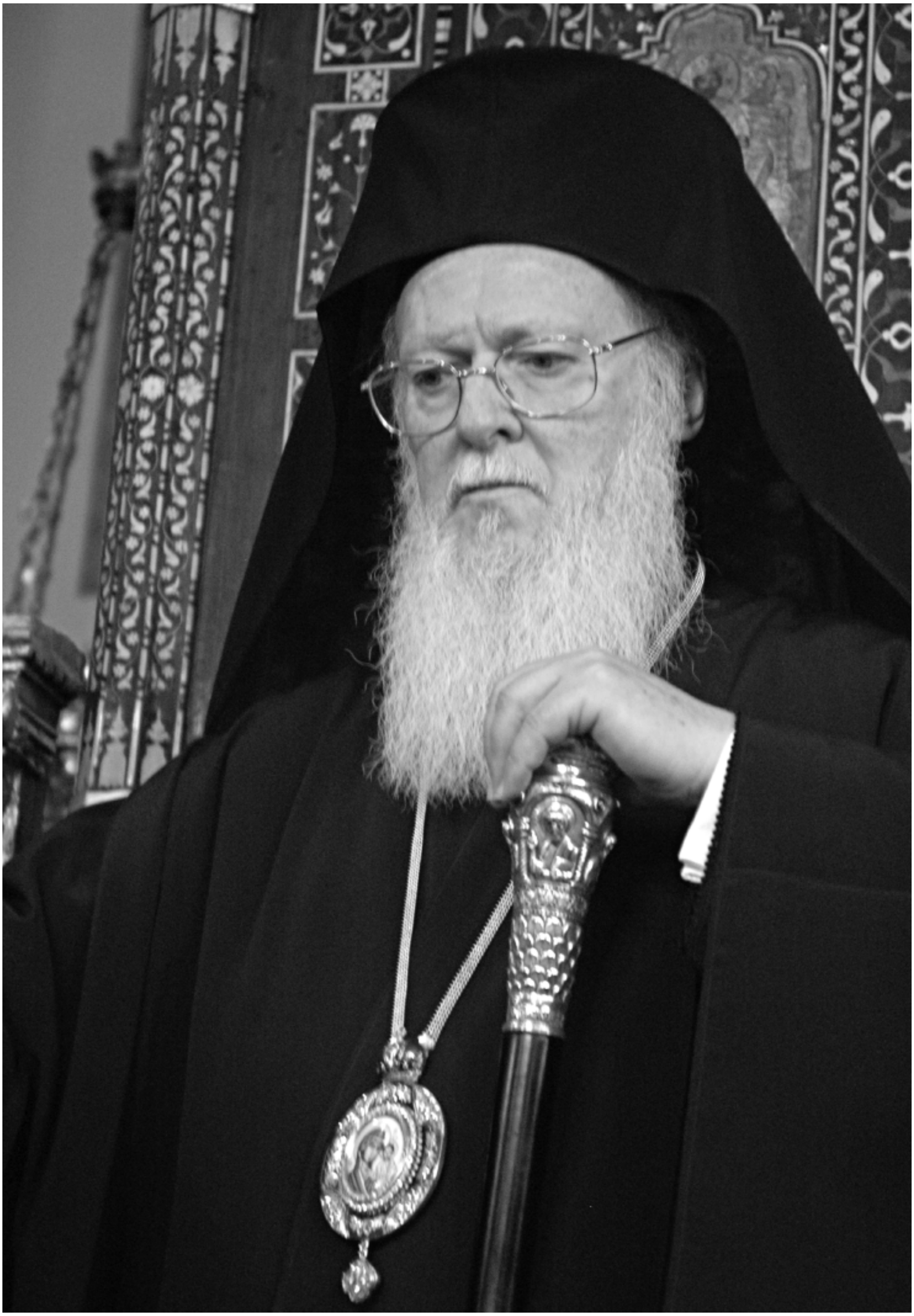

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης
ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

Χαιρετισμός
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου
πρὸς τὴν Σεβ. Ἱεραρχίαν καὶ τὸ Πλήρωμα
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῇ Πρώτῃ τοῦ Ἔτους
(1 Ἰανουαρίου 2017)

Ἱερώτατοι καὶ προσφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,

Ἐντιμότατε κύριε Εὐάγγελε Σέκερη, Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα,

Τέκνα τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς προλαλήσαντας καὶ εὐχηθέντας ἡμῖν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, ἐκ μέρους μὲν τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας Ἱερώτατον Μητροπολίτην Νικαίας κ. Κωνσταντῖνον, ἐκ μέρους δὲ τῶν ὀφφικιαλίων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ εὐρύτερον τῆς ἐνταῦθα Ὁμογενείας Ἐντιμολογιώτατον κ. Κωνσταντῖνον Σανταλτζίδην, Ἄρχοντα Ἔξαρχον καὶ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Φερίκιοϊ.

Ἀπευθύνοντες πρὸς ὑμᾶς χαρμόσυνον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, ὑπενθυμίζομεν ὅτι διὰ τοὺς Ὀρθοδόξους πιστοὺς ἡ Πρωτοχρονιά, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς κατὰ σάρκα περιτομῆς τοῦ συγκαταβάντος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μὲ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, οὐρανοφάντορος, τοῦ Μεγάλου, ἀντλεῖ τὴν ὡραιότητα καὶ τὸν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα αὐτῆς ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κατανυκτικοῦ, δοξολογικοῦ καὶ ὁλοφώτου Δωδεκαημέρου. Εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτάς μας, ὁ χρόνος λαμβάνει τὸ νόημά του ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ ἑορτὴ εἶναι «πλήρωμα τοῦ χρόνου». Εἶναι βίωσις τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τοῦ συνηγμένου ἐπὶ τὸ αὐτὸ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὀρθῶς ἐλέχθη ἀπὸ ἐπιφανῆ σύγχρονον θεολόγον, ὅτι «ὁ Χριστιανισμὸς κατανοεῖται καλύτερα μέσα ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὶς γιορτές του, παρὰ μέσα ἀπὸ τὶς ἀφηρημένες καὶ θεολογικὲς διατυπώσεις» (π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν, Ἑορτολόγιο, ἐκδ. Ἀκρίτας 1997, 21).

Μεγάλως τιμᾷ σήμερον ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας Βασίλειον τὸν Μέγαν, τὸν θεοπρεπῶς δογματίσαντα θεολόγον, τὸν θυσιαστικὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγωνιστὴν τῆς πίστεως, τὸν φιλόθεον ἀσκητήν,

τὸν φιλάνθρωπον καὶ κοινωνικόν, τὸν πτωχοτρόφον καὶ προστάτην τῶν ἐνδεῶν, τὸν ὁποῖον ὁ ἐπιστήθιος φίλος του Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἀπεκάλεσε «νέον σιτοδότην» καὶ «δεύτερον Ἰωσὴφ» (Εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον Ἐπιτάφιος, ΒΕΠΕΣ 60, 155).

Τὸ νέον ἔτος εὑρίσκει τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐνδιαφέρεται πρωτίστως διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ὀλίγον διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην. Πάμπολλοι συνάνθρωποί μας πιστεύουν ὅτι ἡ ζωὴ ἔχει τὸ νόημα, τὸ ὁποῖον ὁ καθεὶς ὡς ἄτομον δίδει εἰς αὐτήν. Ὁ περιορισμὸς τῶν ἀναγκῶν, ἡ ὀλιγάρκεια, ἡ ἀδελφοσύνη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη χαρακτηρίζονται συχνὰ ὡς «ἠθικὴ τῶν ἀδυνάτων». Τὸ «πράττω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει» ἔχει ὁδηγήσει εἰς ἀξιολογικὴν σύγχυσιν καὶ ἀναρχίαν καὶ εἰς τὸ «τέλος τῆς αἰδοῦς».

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὀφείλει νὰ δώσῃ, ἐνώπιον τῶν προκλήσεων αὐτῶν, τὴν καλὴν μαρτυρίαν της. Καὶ τὸ πράττει φιλανθρώπως, ὅπως ἐξ ἄλλου ἀπέδειξε καθ᾽ ὅλην τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς πορείαν. Ἁγιάζει τὴν ζωὴν διὰ τῶν μυστηρίων της. Γνωρίζει ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἀλλοτριώσεως ἀπὸ τὸν πλησίον εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἡ «Θεοῦ ἀλλοτρίωσις», ὡς λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Κηρύττει ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ὅτι δὲν ὑπάρχει νόημα ζωῆς καὶ ἐλευθερίας χωρὶς τὴν Ἀλήθειαν ἢ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἐλευθερώνει: «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν. η´ 32).

Ἡ ἐνασχόλησις μὲ τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὰς ἀνάγκας μας δὲν αἴρει τὸ ὑπαρξιακὸν κενόν, δὲν δίδει ἀπάντησιν εἰς τὰ μεγάλα ἀνθρωπολογικὰ καὶ ἠθικὰ ἐρωτήματα. Χωρὶς πίστιν εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης στερεύουν αἱ δημιουργικαὶ δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ παρουσία τοῦ ἄλλου, ἀντὶ νὰ εἶναι εὐλογία, γίνεται ἀπειλή. Ὄντως, χωρὶς τὴν ἄνωθεν εἰρήνην, τὴν «ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν» (Φιλ. δ´ 7), χωρὶς τὸ ἀνεκτίμητον αὐτὸ δῶρον τῆς θείας φιλανθρωπίας, δὲν ὑπάρχει εἰρήνη μὲ τὸν ἑαυτόν μας, οὔτε εἰρήνη μὲ τὸν πλησίον καὶ τὴν κοινωνίαν, οὔτε εἰρήνη μὲ τὴν κτίσιν. «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν» (Ἰωάν. ιε´ 5).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστὴ εἰς τὸν Κύριόν της, ὁ ὁποῖος «οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι» (Ματθ. κ´ 28), ζῇ ὡς «διακονικὴ ἐκκλησία». Ἀκούει τὴν κραυγὴν ἀπογνώσεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, τῶν διωγμῶν, τῶν ἐθνοκαθάρσεων, συμπαρίσταται καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν προστασίαν των καὶ διὰ τὴν εἰρήνην. Ἀναπαύει τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, τοὺς πεινῶντας καὶ ἐξουθενουμένους, συμπαρίσταται φιλανθρώπως, ἀνακουφίζει τὸν πόνον καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῆς ἀδικίας καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διεκήρυξεν εὐθαρσῶς τὴν ζωτικὴν θέσιν τῆς φιλανθρωπίας εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ:

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐπιτελοῦσα τὴν σωτήριον αὐτῆς ἀποστολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, μεριμνᾷ ἐμπράκτως διὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους χρῄζοντας βοηθείας, τοὺς πεινῶντας, τοὺς ἀπόρους, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀναπήρους, τοὺς ὑπερήλικας, τοὺς διωκομένους, τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς ἀστέγους, τὰ ὀρφανά, τὰ θύματα τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων, τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων καὶ τῶν συγχρόνων μορφῶν δουλείας. Αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας προσπάθειαι διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐνδείας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας ἀποτελοῦν ἔκφρασιν τῆς πίστεως αὐτῆς καὶ διακονίαν Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐταύτισεν Ἑαυτὸν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν ἀνάγκαις εὑρισκομένους: «Ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε᾽ 40) (Ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, ς΄ 1).

Ἐνθυμούμεθα εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰ ὑπέροχα λόγια καὶ τὴν φιλάνθρωπον παρότρυνσιν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου:

«Ἕως ἐστὶ καιρός, Χριστὸν ἐπισκεψώμεθα, Χριστὸν θεραπεύσωμεν, Χριστὸν θρέψωμεν, Χριστὸν ἐνδύσωμεν, Χριστὸν συναγάγωμεν, Χριστὸν τιμήσωμεν» (Περὶ φιλοπτωχίας, ΙΔ΄, μ΄, ΒΕΠΕΣ 59, 83).

Προσευχόμεθα, τὸ 2017 νὰ ἀποδειχθῇ χάριτι Θεοῦ ἔτος εἰρήνης καὶ ἀλληλεγγύης. Νὰ νικήσῃ ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης τὴν ἀπάνθρωπον βίαν καὶ τὴν παγερὰν ἀδιαφορίαν διὰ τὸν ἄλλον. Ἡ ἔχθρα καὶ ἡ κακία νὰ ἀφήσουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν συμφιλίωσιν καὶ τὴν καταλλαγήν. Νὰ μάθωμεν καὶ νὰ ἐφαρμόσωμεν δικαιοσύνην οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,

Γενεὰ παρέρχεται καὶ γενεὰ ἔρχεται. Καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Πόλει τοῦ Κωνσταντίνου, θὰ συνεχίζωμεν ἀταλάντευτοι νὰ φυλάσσωμεν τὸν θησαυρὸν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν τιμίαν παρακαταθήκην τῶν Πατέρων, τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Γένους.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς, πρεσβείαις τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, νὰ ἀναπαύῃ τὰς ψυχὰς τῶν σεπτῶν προκατόχων ἡμῶν καὶ ὅλων τῶν προγόνων μας, οἱ ὁποῖοι ἐφύλαξαν τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τοῦ βίου τῆς Ἁγίας Ὀρθοδοξίας, καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς τὰ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην πεφιλημένα τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εὐλογημένον νέον ἐνιαυτόν, ὑγείαν κατ᾽ ἄμφω, ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ θεάρεστον μαρτυρίαν ἀγάπης ἐν ἔργοις διακονίας.

Χρόνια πολλά!

Μαθηταί καί μαθήτριαι τῆς Πόλεως ἄδοντες

Λόγος
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου
κατά τό ὑπό τῶν Καθηγητῶν καί τῶν Μαθητῶν
τῶν Ὁμογενειακῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Πόλεως
ἐπί τῇ 25ετηρίδι τῆς Πατριαρχίας Αὐτοῦ
Παρατεθέν Ἐπίσημον Γεῦμα
(15 Ἰανουαρίου 2017)

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε κύριε Γεώργιε Παπαλιάρη, Πρόεδρε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Κοινοτήτων Σταυροδρομίου καί Μεγάλου Ρεύματος, μετά τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν σας κυρίων Ἐπιτρόπων,

Προσφιλέστατοι καί ἐλλογιμώτατοι ἐκπαιδευτικοί τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων τοῦ Γένους, ἀγαπητοί ἐκπρόσωποι τοῦ ὁμογενειακοῦ Τύπου,

Φίλοι μαθηταί καί μαθήτριαι,

Κυρίαι καί Κύριοι,

Ἀπευθύνοντες πρός ὅλους ἐσᾶς τούς ἀγαπητούς συνδαιτυμόνας θερμόν ἑόρτιον χαιρετισμόν, στρεφόμεθα ἰδιαιτέρως πρός τούς πρωταγωνιστάς τῆς σημερινῆς ἐκδηλώσεως, τούς μαθητάς μας, μέ τούς στίχους τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ:

"Δέν ξέρω ἐγώ κανένα θεό Χρέος,
Ἕνα Θεό ἐγώ ξέρω, τήν Ἀγάπη.
Ἀγάπη, ἀπό τό χρέος σου εἶμαι ὡραῖος.
......Ὅ,τι δέν ἀγαποῦμε δέν ὑπάρχει" (Γυμνάσματα 1912, Ἅπαντα, τόμ. Ε', σελ. 260). Σεῖς πού γνωρίζετε ἐμπειρικά, θά καταλάβετε τήν Ἀγάπη τοῦ Πατέρα, καί τό Χρέος του πρός τά παιδιά του. Εὐχόμεθα πατρικῶς εἰς ὅλους σας καλή καί εὐλογημένη χρονιά, γεμάτη ἀπό τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ, καί ἀπό ἀγάπη διά τά γράμματα.

Εἶναι βαθειά ἡ συγκίνησις καί ἡ χαρά τοῦ Πατριάρχου σας διά τήν ἐκδήλωσίν σας αὐτήν, τήν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἐκτιμοῦμε, διότι προέρχεται ἀπό τήν ἰδική σας ἀθώα ψυχή καί καρδιά. Τήν πανηγυρική μας σύναξι τιμᾷ διά τῆς παρουσίας του ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργός Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων τῆς Ἑλλάδος κύριος Κωνσταντῖνος Γαβρόγλου, γνήσιο τέκνο

τῆς Πόλης, μέ εὐήκοον οὖς διά τά αἰτήματά μας γενικῶς, ἀλλά πρωτίστως δι᾽ ὅσα ἀφοροῦν εἰς τήν ἐκπαίδευσι. Τόν εὐχαριστοῦμε διά τήν ἀγάπην του, καί διά τό ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον του διά τά καθ᾽ ἡμᾶς. Καλῶς ὡρίσατε, κύριε Ὑπουργέ, Ἐσεῖς καί ἡ συνοδεία σας.

Εἶναι γνωστό, ὅτι ἔγιναν πολλές ἐκδηλώσεις διά τήν ἐπέτειόν μας, τῆς συμπληρώσεως 25 ἐτῶν Πατριαρχικῆς διακονίας, ἐκδηλώσεις ἀρχίζοντας ἀπό τήν Ἴμβρο. Ἡ ὡραιότερη ὅμως καί ἡ συγκινητικώτερη, ἡ πιό ἀληθινή, εἶναι ἡ ἰδική σας, ἀγαπητά μας παιδιά. Δι' αὐτό καί σᾶς εὐχαριστοῦμε, καί σᾶς συγχαίρουμε, καί σᾶς εὐλογοῦμεν καί σᾶς εὐχόμεθα καλές σπουδές καί καλή σταδιοδρομία. Ἡ προσευχή τοῦ Πατριάρχου σας εἶναι νά ὑπηρετῆτε πάντοτε τό Ὡραῖο, τό Ὑψηλό, τό Ἀληθινό τῆς Μητέρας μας Ἐκκλησίας, καί τοῦ θεσμοῦ τῆς Ὁμογενείας μας, ἀπό ὅποια θέσι κι᾽ ἄν ἀποφασίσετε νά σταδιοδρομήσετε εἰς τό μέλλον.

Οἱ διδάσκαλοι καί οἱ καθηγηταί σας, σᾶς δίδουν ὅλα τά ἀπαραίτητα ἐφόδια διά τό μέλλον, διά τό εὖ ζῆν, διά νά ἐνθυμηθοῦμε καί τόν Μ. Ἀλέξανδρον. Σᾶς προετοιμάζουν διά νά ἀναλάβετε ἐν καιρῷ εὐθύνας εἰς τήν κοινωνίαν, εἰς τό ἐπάγγελμα, εἰς τήν οἰκονομίαν, εἰς τόν ἀγῶνα διά τήν εἰρήνην, γενικώτερα διά νά διασώζετε τήν παράδοσιν καί τήν πίστιν τῶν Πατέρων μας.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι ἁπλῶς συνάρτησις ἱκανοποιημένων ἀναγκῶν, ἀλλά ἔχει πνευματική καί ἠθική διάστασι, συνδέεται μέ τήν προσφορά καί τήν χαρά τῆς δημιουργίας. Ὁ ἄνθρωπος θέλει νά προσφέρῃ, νά ἀγωνισθῇ διά τήν δικαιοσύνη, νά πραγματώσῃ καί νά διασώσῃ ἀξίας.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία συνῆλθε τόν περασμένον Ἰούνιον εἰς τήν Ὀρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, ἀνεφέρθη μέ ἔμφασιν εἰς τάς ὑψηλάς ὑπαρξιακάς αυτάς ἀναζητήσεις τῶν νέων: "Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπευθύνεται στούς νέους, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν πληρότητα ζωῆς, γεμάτη ἐλευθερία, δικαιοσύνη, δημιουργία ἀλλά καί ἀγάπη. Τούς καλεῖ νά συνδεθοῦν συνειδητά μέ τήν Ἐκκλησία Ἐκείνου πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή. Νά προσέλθουν προσφέροντας στό ἐκκλησιαστικό σῶμα τή ζωτικότητα, τίς ἀνησυχίες, τούς προβληματισμούς καί τίς προσδοκίες τους" (Μήνυμα, § 11).

Πρόκειται ἐδῶ περί ζωτικῶν στοιχείων τῆς παιδεύσεως καί τῆς παιδείας, τά ὁποῖα δέν πρέπει νά ἀπουσιάζουν καί ἀπό τό σύγχρονο σχολεῖο, ἀφοῦ ἀποκαλύπτουν εἰς τά παιδιά καί τούς νέους τήν διάστασι τοῦ βάθους, τήν κοινωνική εὐθύνη, τό νόημα τῆς ἐλευθερίας ὡς ἀγάπης, καί ἄλλας ἀνεκτιμήτους ἀληθείας διά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο. Διδάσκοντες, ἐπί τῇ βάσει ὀρθῶν παιδαγωγικῶν καί θεολογικῶν κριτηρίων, τήν ὀρθόδοξο παράδοσι εἰς τό σχολεῖο, προσφέρουμε εἰς τήν νέαν γενεάν ἀξιολογικόν προ-

σανατολισμόν καί στήριξιν διά τήν ἀνάπτυξιν ταυτότητος. Ἡ σταθερά ταυτότης εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος καί διά τήν προσέγγισιν τοῦ διαφορετικοῦ, τοῦ ἄλλου, καί διά τήν καλήν μαρτυρίαν μέσα εἰς τό σύγχρονο πλουραλιστικό περιβάλλον.

Κατανοεῖτε, ἀγαπητοί μαθηταί καί μαθήτριαι, ὅτι ἡ μόρφωσις δέν εἶναι συσσώρευσις γνώσεων καί πληροφοριῶν. "Πολυμαθίη, νόον οὐ διδάσκει", ἔλεγεν ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος. Ἡ γνῶσις δέν εἶναι ἁπλῶς ἕνας μηχανισμός, μία νοητική διαδικασία, ἀλλά, διά νά ριζώσῃ, προϋποθέτει φιλομάθεια, τό μεράκι τῆς σπουδῆς, προσωπική προσπάθεια, μόχθο, μετοχή καί μαθητεία. Διά τόν λόγον αὐτόν, οἱ σημερινοί μαθηταί θά μνημονεύουν ἀργότερα μέ εὐγνωμοσύνη τούς αὐστηρούς καί ἀπαιτητικούς διδασκάλους των. Ἡ ζωή ἔχει πολλάς ἀπαιτήσεις ἀπό ὅλους μας. Τό νά ἐξαπολύωμε ἕνα νέον ἄνθρωπον εἰς τήν παλαίστρα τοῦ βίου, χωρίς νά ἔχῃ λάβει τήν κατάλληλον παιδείαν, εἶναι σάν νά ἀποστέλλουμε ἕνα ἐξερευνητήν εἰς τόν Βόρειον Πόλον μέ ἐξοπλισμό θερινῶν διακοπῶν.

Τιμιώτατοι ἀδελφοί, Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ καί τέκνα ἐν Κυρίῳ πεφιλημένα,

Ἡ νεολαία τῆς Πόλεώς μας καί ἡ προκοπή της, ὅπως διεκηρύξαμε εἰς τόν ἐνθρονιστήριον λόγον μας, τήν 2αν Νοεμβρίου 1991, ἦταν καί εἶναι πρωταρχικό μέλημά μας. Κατά τά 25 ἔτη Πατριαρχίας, ἀλλά καί προηγουμένως ὡς ἱερεύς καί ὡς μητροπολίτης, εὑρεθήκαμε εἰς τό πλευρόν των. Ἐμπνεύσαμε τόν Ἐρασιτεχνικό Θεατρικό Ὅμιλο τοῦ Φερίκιοϊ, ἐστηρίξαμε καί ἐνισχύσαμε ὅλες τίς πρωτοβουλίες τῆς νεολαίας καί τῶν σχολείων μας, ἀνοίξαμε πρός τούς νέους μας τήν ἀγκαλιά μας, καί σᾶς περιεθάλψαμε, ἀγαπητά παιδιά, ὅπως ὁ ἀετός τά ἀετόπουλά του, μέ στηρικτικάς ἐπισκέψεις καί παρουσίας κατά τίς ἐκδηλώσεις εἰς τήν Πατριαρχικήν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν, εἰς τό Ζάππειο, εἰς τό Ζωγράφειο, εἰς τά ὁμογενειακά Δημοτικά μας σχολεῖα. Προσπαθήσαμε νά μή ἀπουσιάσουμε ἀπό καμμιά ἐκδήλωσί σας. Δείξαμε ὅλη μας τήν ἀγάπη μέ κάθε τρόπο, πρός τούς δασκάλους καί πρός σᾶς, τούς βλαστούς τοῦ Γένους μας. Σᾶς δώσαμε τήν καρδιά μας ὡς Χρέος, καί σήμερα ἀπολαμβάνουμε τήν ἰδική σας καρδιά ὡς ἀναγνώρισι, ὡς εὐγνωμοσύνη, ὡς ἀντίδωρο τῆς ἰδικῆς μας πρός ἐσᾶς ἀγάπης καί στοργῆς. Ἡ συγκίνησις τῆς ἀτέλειωτης αὐτῆς στιγμῆς ἀντιδόσεως αἰσθημάτων, γεμίζει τήν καρδιά μας μέ χαράν ἀνεκλάλητον. Ἡ χαρά μας γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερη, διότι εὐτυχήσαμε νά δοῦμε νά ξανανοίγουν τά σχολεῖα μας εἰς τήν πολυαγαπημένην Ἴμβρον. Νά ἀνασταίνεται ὁ φοίνικας, νά ξαναχτυπᾷ τό κουδούνι. Πόσον χαιρόμεθα πού τά παιδιά της εἶναι σήμερα μαζί μας, ἀνάμεσά μας! Τώρα ἀπομένει νά περιμένουμε τήν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ἡ ὁποία ἐπί 45 χρόνια ἀργεῖ, σιωπᾷ, ὑπνώττει

καί περιμένει τό θαῦμα· τό θαῦμα πού θά εἶναι καί ἀποκατάστασις μιᾶς ἐξώφθαλμης ἀδικίας εἰς βάρος τοῦ Πατριαρχείου μας, τῆς Ὁμογενείας, τῆς Ὀρθοδοξίας ὅλης, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, τοῦ πολιτισμοῦ. Μέσα εἰς τήν Νέαν Τουρκίαν, εἰς τήν ὁποίαν συχνά ἀναφέρεται ὁ Ἐξοχ. Πρόεδρός μας κ. Erdoğan, νομίζουμε ὅτι ἔχει θέσιν καί μία Θεολογική Σχολή διά τούς Χριστιανούς. Ὄχι μία καινούργια ἀλλά αὐτή πού ὑπῆρχε καί ἀδίκως κατηργήθη.

Ἀγαπητοί παρόντες,

Πατρικῶς σᾶς εὐχαριστοῦμε καί σᾶς εὐλογοῦμε. Οἱ πολλοί λόγοι εἶναι περιττοί, ὅταν ὁμιλοῦν οἱ ψυχές καί τά πνεύματα. Ἄς κλείσουμε, λοιπόν, τόν λόγο αὐτή τήν στιγμή τῆς χαρᾶς, τῆς τιμῆς καί τῆς εὐχαριστίας. Καί ἄς μιλήσουμε μέ κλειστά μάτια καί μέ ἀνοικτή καρδιά, μαζί μέ τόν ἀλληγορικά ὁμιλοῦντα σύγχρονο ποιητή, διά τήν προσφορά τοῦ πνευματικοῦ Πατέρα πρός τά παιδιά του, ἐσᾶς, ἀγαπητοί μας μαθηταί, πού εἶσθε μουσικές, πού εἶσθε ζωγραφιές, πού εἶσθε λέξεις, πού εἶσθε σιωπές, πού εἶσθε ὀμορφιές, πού εἶσθε καί εὐχόμεθα νά γίνεσθε συνεχῶς "πολλῷ κάρρονες" ἡμῶν τῶν παλαιοτέρων. Λοιπόν:

Ἄν, παιδί μου, ἀφουγκραστεῖς,
κάτι θά ἀκούσεις
κάτι θά δεῖς
κάτι θά διαβάσεις
κάτι, ἔστω, θά ὑποπτευθεῖς.

Εἶναι ὑπόθεσι τοῦ νοῦ καί τῆς ἀγαπώσης καί καιομένης καρδιᾶς, τῆς ἰδικῆς σας, καί τοῦ Πατριάρχου σας.

Εὐχόμενοι εἰς ὅλους σας καλή χρονιά, θερμῶς συγχαίρομεν τάς Ἐφοροεπιτροπάς τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου καί τοῦ Μεγάλου Ρεύματος, διά τήν διοργάνωσιν τῆς συναντήσεώς μας αὐτῆς, καί ἰδιαιτέρως τόν φιλογενῆ καί δραστήριο πρόεδρό τους Ἐντιμότατο κύριο Γεώργιο Παπαλιάρη, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη πολύ διά τήν πραγματοποίησίν της. Εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος Θεός νά τόν ἐνδυναμώνῃ εἰς τό φιλογενές ἔργον του, καί ἰδιαιτέρως εἰς τό συνεχές ἐνδιαφέρον του διά τούς νέους καί τήν ἐκπαίδευσί τους, διά τό μέλλον, τούς σχεδιασμούς καί τούς ὁραματισμούς των.

Χρόνια σας πολλά! Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ γιά τήν χαρά καί τήν συγκίνησι αὐτῆς τῆς μοναδικῆς ἡμέρας.

Ὁμιλία
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου
κατὰ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου
τοῦ Παναγίου Τάφου
(22 Μαρτίου 2017)

Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ κύριε Θεόφιλε, μετὰ τῆς περιστοιχιζούσης Ὑμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας καὶ συμπάσης τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος τοῦ φρυκτωροῦ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων παλαιφάτου τούτου Πατριαρχείου τῆς Ἁγίας Σιών, καὶ τῶν παρισταμένων συνεορταστῶν Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων καὶ Ὁσιολογιωτάτου Λατίνου Κουστωδοῦ καὶ πάντων τῶν παρόντων κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν εὐσεβῶν προσκυνητῶν,

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργὲ τῆς Ἑλλάδος,

Ἐξοχώτατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς,

Λαὲ τοῦ Κυρίου περιούσιε καὶ πάντες οἱ παροικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀδελφοί,

Ἂν εἰς δεδομένην στιγμὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας «τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν» τὸν Κύριον καὶ δημιουργόν, συντηρητὴν καὶ κυβερνήτην πάσης τῆς κτίσεως «ἐν νεκροῖς λογισθέντα», ἡμεῖς πάντες σήμερον, καὶ μεθ᾽ ἡμῶν σύμπας ὁ κόσμος, μένομεν ἔκθαμβοι πρὸ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς μαρτυρίας τῆς Ἀναστάσεως, δηλαδὴ τοῦ ἄρτι ἀποκατασταθέντος καὶ ἀναστηλωθέντος Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου. Μένομεν ἔκθαμβοι καὶ «μία φωνὴ καὶ ψυχὴ» γινόμενοι ψελλίζομεν αἶνον δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐν τῷ Κρανίου Τόπῳ, τῷ Γολγοθᾷ, σαρκὶ σταυρωθέντα καὶ ἐνταῦθα ταφέντα Σωτῆρα Χριστόν. Μένομεν ἔκθαμβοι πρὸ τοῦ «ἐξαστράπτοντος ζωὴν» Παναγίου Τάφου, «καταπληττόμενοι ὑπὸ τοῦ θαύματος», ὥς ποτε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ ἄλλαι Μυροφόροι, καὶ Πέτρος, ὁ κορυφαῖος.

«Δραμόντες» καὶ ἡμεῖς, ἐκ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως, ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἀεὶ συμπορευομένου μετὰ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἐν τῇ παραφυλακῇ τῶν Ἱερῶν τούτων σεβασμάτων, τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, δραμόντες, λέγομεν, πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, Κυρίου, ὄχι ἀσφαλῶς «θρηνολογοῦντες», ἀλλὰ χαίροντες μετὰ τῆς Ὑμετέρας

περισπουδάστου Μακαριότητος καὶ μετὰ πάντων, καὶ «κιρνῶντες συμπαθῶς τοῖς δάκρυσι» τὰ μῦρα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐκτενοῦς δεήσεως, συγχαίρομεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην ὥραν, τὴν ὁποίαν βιώνει ἡ ἐπὶ γῆς στρατευομένη ἐπὶ δύο καὶ πλέον χιλιετίας Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, διακηρύττουσα: «Ἴδετε» οἱ πάντες «τὸν τάφον καὶ ἤσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

Μὲ ἰδιαιτάτην χαράν, συγκίνησιν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν, ἀνταποκριθέντες εἰς τὴν Ὑμετέραν φιλάδελφον πρόσκλησιν, Μακαριώτατε ἀδελφέ, Πατριάρχα Ἱεροσολύμων κύριε Θεόφιλε, παριστάμεθα σήμερον εἰς τὴν παροῦσαν τελετήν, ἀγαλλόμενοι μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν λοιπῶν σεβασμίων ἐκπροσώπων τῶν ἐνταῦθα Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ παρουσιῶν, ἐπὶ τῇ ὁλοκληρώσει τοῦ μνημειώδους τούτου ἔργου, τῇ ποικίλῃ συμβολῇ τῆς ἐκπροσωπουμένης σήμερον ἐνταῦθα ἐντίμου Ἑλληνικῆς Πολιτείας, διὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρωθυπουργοῦ αὐτῆς, τῶν Ἐλλογιμωτάτων ἐπιστημόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἐκλεκτὴν Καθηγήτριαν κυρίαν Ἀντωνίαν Μοροπούλου, ὡς καὶ τῶν ἀπειραρίθμων εὐλαβῶν Προσκυνητῶν τῶν σεβασμάτων τούτων τῆς Πίστεώς μας. Ἐκφράζομεν πρὸς πάντας τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ τὴν κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῆς ἱερότητος καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑπερπολυτίμου καὶ μοναδικοῦ τούτου μνημείου ζωῆς, -καὶ ὄχι ἀσφαλῶς μνήματος θανάτου-, συντήρησίν του, διὰ νὰ «εὐαγγελίζηται τοῖς ἐν Σιὼν» καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης μαθηταῖς καὶ νὰ λέγῃ: «Ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου, Κύριε, δόξα Σοι».

Εἰς τὸν σύγχρονον ἀλληλλοσπαρασσόμενον καὶ κατακερματισμένον κόσμον, ὁ Πανάγιος Τάφος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἱστάμεθα, ἀποτελεῖ τὴν μόνην πηγὴν τῆς γνησίας καὶ οὐσιαστικῆς καὶ θείας ἑνότητος τῶν Χριστιανῶν, μὴ στηριζομένης εἰς συμφέροντα καὶ εἰς ἀνθρωπίνας ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ εἰς τὸν ἑνοῦντα τὰ διεστῶτα Σταυρόν, τὸν φύλακα τῆς οἰκουμένης, τὴν ὡραιότητα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ κραταίωμα τῶν ἐν ἐξουσίαις, τὸ στήριγμα τῶν πιστῶν, τὴν δόξαν τῶν ἀγγέλων, τὸ τραῦμα τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, τῆς ἀδικίας, τῆς ἀκαταστασίας τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

Ἀδελφοί,

Ἡ ὥρα αὐτὴ εἶναι ὥρα λειτουργικὴ τῆς ἀτελευτήτου Θείας Λειτουργίας τοῦ φανερωμένου ἐσαεὶ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου» Σωτῆρος Χριστοῦ· εἶναι δοξολογία εὐγνωμοσύνης «ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν»· κλίμαξ ἀνάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν· ἕνωσις τῆς χοϊκῆς φωνῆς μας μὲ τὴν ἀγγελικὴν ὑπὲρ πασῶν «τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν» διὰ τοῦ πάθους, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· εἶναι ὥρα σιωπῆς

ἀπολύτου· μνήμη πάντων τῶν γεγενημένων καὶ τῶν γενησομένων· βίωμα θεοσδότου ἐλευθερίας.

Ἐπὶ τοῦ Τάφου καὶ διὰ τοῦ Τάφου τούτου, τοῦ «σμικροῦ μνημείου» ἀλλὰ καὶ ἀπεράντου καὶ «συνέχοντος τὴν οἰκουμένην πᾶσαν», ἐπὶ τῆς εἰκονιζούσης τὸν Τάφον τοῦτον τὸν Πανάγιον Ἁγίας Τραπέζης ἑκάστου Ὀρθοδόξου Ναοῦ, συνεχίζεται ἡ ζωὴ ἡ νῦν, ἡ πρόσκαιρος, καὶ ἡ μέλλουσα, ἡ αἰώνιος. «Σιγησάτω», λοιπόν, κατὰ τὴν μοναδικὴν ταύτην στιγμὴν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου «πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω» (Ὕμνος Μ. Σαββάτου, ἀντὶ Χερουβικοῦ). Σιγησάτω προσευχητικῶς πᾶς λόγος χειλέων, ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς συμφωνίας τῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει τριῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀδελφικῶς συνεφώνησαν καὶ συνειργάσθησαν εἰς τὸ θεοφιλὲς τοῦτο ἐγχείρημα.

Εἰς τὴν κοινὴν ταύτην ἀγαλλίασιν ἡμῶν συμμετέχει πρωτίστως τὸ θεοπρεπὲς ἡμέτερον Γένος, ὁ Ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαός, διὰ τῆς παρουσίας καὶ συμπροσευχῆς, τοῦ Πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ, τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἐξοχότητος, κύριε Ἀλέξιε Τσίπρα, ὁ ὁποῖος εἴχετε πρὸ ἡμερῶν καὶ τὴν ἐπέτειον τῶν ὀνομαστηρίων σας, ἐπὶ τῇ θεοτερπεῖ μνήμῃ Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας σᾶς συγχαίρομεν, εὐχόμενοι ἐνίσχυσιν καὶ κραταίωσιν διὰ νὰ ὁδηγήσητε τὸ σκάφος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλλάδος εἰς εὐδίους λιμένας, ὡς εἰς ἄλλους «Καλοὺς Λιμένας» τῆς μεγαλωνύμου Κρήτης, λιμένας κατὰ Θεὸν εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Μακαριώτατε,

Τὸ ἡμέτερον Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Γένος καὶ οἱ ἑκάστοτε ἄγρυπνοι φύλακες τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος Ἁγιοταφῖται Πατέρες, διεφύλαξαν αὐτὰ θυσιαστικῶς καὶ μᾶς τὰ παραδίδουν ἀποπνέοντα ζωὴν καὶ εἰρήνην καὶ ἀνάστασιν. Τιμῶμεν καὶ εὐγνωμονοῦμεν τοὺς ἡρωϊκῶς καὶ γενναιοφρόνως φυλάξαντας τὴν παρακαταθήκην τῶν Πατέρων, τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς πίστεώς μας. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἐνώπιον τοῦ περιλάμπρου Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου εὐλαβῶς ἱστάμενοι, ὁμοφρόνως καὶ ὁμοφώνως ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Παθόντα καὶ Ταφέντα καὶ Ἀναστάντα Κύριόν μας, ἐν εὐχαριστίᾳ καὶ δεήσει τό: «Σὲ ὑμνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά Σου ὁ Θεὸς ἡμῶν». Σοὶ εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας· «πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν». Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης
ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

Κατηχητήριος Λόγος
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Ἀριθμ. Πρωτ. 118

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗι ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ᾽ ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

* * *

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ εἰσερχόμεθα ἀπὸ τῆς αὔριον εἰς τὸ στάδιον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς καταλληλοτέρας περιόδου διὰ τὴν στροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τῆς ἰδικῆς μας ψυχῆς, πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ περίοδος αὐτὴ εἶναι μία διαρκὴς κατάνυξις ἐνώπιον τοῦ ἐκτυλισσομένου καθ᾽ ἡμέραν μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο ἡ παρεχομένη εἰς ἡμᾶς εὐκαιρία τῶν Ἱερῶν Νηστειῶν ἔχει ἓν ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν: τὴν ἀνάνηψιν καὶ τὴν νῆψιν τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία καλεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν γέμουσαν θείων προτροπῶν καὶ ἁγιότητος περίοδον αὐτὴν νὰ συνειδητοποιήσῃ τὰ παροδικὰ καὶ τὰ ὁρώμενα καὶ νὰ μεταβῇ σταδιακῶς πρὸς τὰ μείζονα καὶ τὰ κρείττονα, πρὸς τὰ ἀόρατα.

Ἀναγλύφως καὶ ἐπιγραμματικῶς Ἀνδρέας ὁ Κρήτης διὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος του ὁμιλεῖ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς πᾶσαν ψυχὴν θλιβομένην καὶ καταπονουμένην ὑπὸ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν περισπασμῶν τῆς παρούσης ζωῆς. Συναισθανόμενος ὁ Ἅγιος τὸ βάρος τῆς πονεμένης ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐν ἀγωνίᾳ κραυγάζει: «Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα τί καθεύδεις;». Ἡ κραυγὴ αὐτὴ ὁδηγεῖ εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τῆς ματαιότητος καὶ εἰς τὸν ἀνέκφραστον φόβον τοῦ τέλους τῆς ἐπιγείου ζωῆς: «τὸ

τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις (ψυχή μου) θορυβεῖσθαι». Ἐνώπιον τοῦ ἀπροσδοκήτου τέλους τῆς ζωῆς ποὺ ἔρχεται «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί», καλεῖ ἑαυτὸν ὁ τῆς Κρήτης Φωστὴρ καὶ κάθε πονεμένην καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ἀνασφαλείας διακατεχομένην ψυχήν: «Ἀνάνηψον», λοιπόν, «ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Ἡ Ὀρθόδοξος Πατερικὴ διδασκαλία καὶ φωνὴ μᾶς καλεῖ, κατὰ τὸ ἐνώπιόν μας στάδιον, νὰ συναισθανθῶμεν ὁ καθεὶς «ποῖοι εἴμεθα, ποῦ εὑρισκόμεθα καὶ ποῦ ὑπάγομεν», ποῦ κατευθυνόμεθα δηλαδή. Νὰ αἰσθανθῶμεν τὸ μάταιον τοῦ προσκαίρου βίου καὶ νὰ μετανοήσωμεν δι᾽ ὅσα «ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν λόγοις ἢ ἐν ἔργοις, ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ πάσαις (ἡμῶν) ταῖς αἰσθήσεσιν» εἰργάσθημεν μέχρι τοῦδε ὄχι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν νόμον τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀνανήψωμεν. Μόνον τότε θὰ εὕρωμεν ἔλεος καὶ χάριν καὶ θὰ μᾶς φεισθῇ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς καὶ τὰ κρύφια πάντα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς λογισμοὺς γιγνώσκων Κύριος καὶ δὲν θὰ μᾶς καταλογίσῃ τοὺς ἀδίκους λογισμούς, οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦν εἰς μάταια καὶ ἀνώφελα ἔργα.

Ὁ ἐνώπιόν μας ἀγὼν συμποσοῦται εἰς τὴν νῆψιν καὶ εἰς τὴν ἀνάνηψίν μας, εἰς τὴν μετάνοιαν. Διὰ τῆς μετανοίας, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς καταστάσεώς μας δηλαδή, καὶ διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἡ ζωή μας στεφανώνεται διὰ «τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦ πληρώματος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Ἡ ἀνάνηψις ταυτίζεται πρὸς τὴν συνείδησιν τοῦ μετανοοῦντος ἀνθρώπου (Πρβλ. Β΄ Κορ. α΄, 12 καὶ Ρωμ. β΄, 15). Ἡ συνείδησις εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Καλούμεθα οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ βιώσωμεν τὴν περίοδον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὡς χρόνον συνειδησιακῆς νήψεως καὶ ἀνανήψεως, ὡς στιγμὴν αἰωνιότητος τῆς Ὀρθοδόξου ταυτότητός μας. Δηλαδή, καλούμεθα νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ συμβιώσωμεν μὲ τὸν Χριστόν. Νὰ ζήσωμεν ἐκκλησιαστικῶς καὶ πνευματικῶς. Διότι μόνον εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ ἀνανήψῃ ἡ συνείδησίς μας καὶ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸν χῶρον τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀλανθάστων κριτηρίων πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ λύτρωσίν μας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς εὐλογημένης ταύτης περιόδου, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐπισκέπτονται πᾶσαν Ὀρθόδοξον Χριστιανὴν ψυχὴν κοπιῶσαν καὶ πεφορτισμένην καὶ ἀπαραμύθητον ὑπὸ τῶν ἀξιῶν καὶ ἡδονῶν καὶ ἀπολαύσεων τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου τούτου, συμπορεύονται καὶ συμπροσεύχονται πρὸς τὸν «προσερχόμενον σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς Βασιλέα τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν κυριευόντων»: Ἀξίωσον, Κύριε, πάντας

τοὺς Ὀρθοδόξους πιστοὺς ἐν εἰρήνῃ καὶ συντριβῇ καρδίας νὰ διαπορευθοῦν τὴν ἱερὰν περίοδον καὶ τὸ ἀνοιγόμενον στάδιον, «χαριτῶν καὶ δυναμῶν ὅπως προφθάσω-μεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεώς Σου, καὶ ἐν χαρᾷ στεφανηφοροῦντες αὐτὴν ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν» (πρβλ. ποίημα κυρίου Θεοδώρου, Τριώδιον).

Εὐλογοῦντες πατρικῶς ὑμᾶς, τέκνα ἀγαπητὰ καὶ πιστὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καὶ ἡνωμένοι μαζί σας ἐν προσευχαῖς καὶ δεήσεσιν, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τὴν δύναμιν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τὰς πρεσβείας τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὥστε ἅπαντες ἀξίως τῆς κλήσεως ἡμῶν ὡς Ὀρθοδόξων νὰ πολιτευθῶμεν, καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τοιουτοτρόπως τῆς τρυφῆς καὶ τῆς δόξης τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, εἰς Ὃν τὸ κράτος καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ,βιζ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΠΕΤΕΙΩΝ ΜΝΗΜΗ

Η ΑΝΥΨΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐπέτειος 50 ἐτῶν
ἀπό τῆς ἀνυψώσεως
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης
εἰς Ἀρχιεπισκοπήν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΤΟΣ ΙϚ΄. | ΜΑΡΤΙΟΣ 1967 | ΤΕΥΧΟΣ 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*1) **Τῆς Διευθύνσεως**: Ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης.—2) Ἡ ἐπὶ τῇ ἀνυψώσει τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. **Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. κ. Εὐγενίου.**— 3) Τὰ ἀνταλλαγέντα σχετικὰ Τηλεγραφήματα.—4) Ἀρχιμ. **Θεοδώρου Β. Τζεδάκη,** Ἱεροκήρυκος ἱ. Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἁγ. Μηνᾶ: Λόγος ἐπὶ τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου.—5) **Βασιλ. Σταυρίδου,** Καθηγητοῦ Ἱ. Θεολογ. Σχολῆς Χάλκης: Ἡ Ὀρθοδοξία κατὰ τὸν Κ΄ αἰῶνα (Β΄).— 6) Διακόνου Γ. **Σωμαράκη,** θεολόγου: Ἡ ἐν τῇ Ε΄ Οἰκουμ. Συνόδῳ καταδίκη τοῦ Ὠριγένους (Ζ΄).—7) Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.—8) Δωρεαί.*

Η ΑΝΥΨΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Εὐφρόσυνον ἄγγελμα ἀπὸ τὸν Βόσπορον διέσχισε τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 28ης Φεβρουαρίου τοὺς ἑλληνικοὺς αἰθέρας καὶ κατηύγασε τὸν κρητικὸν οὐρανόν. Σάλπισμα γλυκύφθογγον, τὸ ὁποῖον ἐσήμανε τὴν ἀπαρχὴν νέας περιόδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας μας, ἤχησεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Μεγαλονήσου. Μήνυμα σεπτὸν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διεβιβάσθη πρὸς τὴν ἀφωσιωμένην εἰς Αὐτὴν θυγατέρα, τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης.

Ἡ Α. Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ηὐδόκησε μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἀνυψώσῃ τὴν Μητρόπολιν Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸν Μητροπολίτην Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης.

Ἡ ἱστορικὴ αὕτη πρᾶξις ἐλήφθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς

Περί τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης, ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ἀποστόλου Τίτου» (τεύχους 3, Μαρτίου 1967, σελ. 49-50)

Εὐφρόσυνον ἄγγελμα ἀπό τόν Βόσπορον διέσχισε τάς ἑσπερινάς ὥρας τῆς 28ης Φεβρουαρίου τούς ἑλληνικούς αἰθέρας καί κατηύγασε τόν κρητικόν οὐρανόν. Σάλπισμα γκυκύφθογγον, τό ὁποῖον ἐσήμανε τήν ἀπαρχήν νέας περιόδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας μας, ἤχησεν εἰς τάς ἀκοάς τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Μεγαλονήσου. Μήνυμα σεπτόν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας διεβιβάσθη πρός τήν ἀφωσιωμένην εἰς Αὐτήν θυγατέρα, τήν Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης.

Ἡ Α. Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας ηὐδόκησε μετά τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἀνυψώσῃ τήν Μητρόπολιν Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τόν Μητροπολίτην Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης.

Ἡ ἱστορική αὕτη πρᾶξις ἐλήφθη κατά τήν συνεδρίαν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 28ης Φεβρουαρίου καί ἀνηγγέλθη αὐθημερόν τηλεγραφικῶς ὑπό τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου τῷ σεπτῷ Προκαθημένῳ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καί ἤδη Ἀρχιεπισκόπῳ Κρήτης κ. κ. Εὐγενίῳ. Ἀνακοινωθεῖσα ἀμέσως διά τοῦ Ῥαδιοφώνου, τοῦ Τύπου καί τῶν χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν τῶν ἱερῶν ναῶν, ἐχαιρετίσθη μετ᾽ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ, ἱερᾶς συγκινήσεως, ἀνεκφράστου χαρᾶς καί βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης πρός τό πάνσεπτον Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὑπό παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

Ἡ καθολική πάντων εὐγνωμοσύνη διά τήν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιοτάτου τούτου αἰτήματος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας διετυπώθη εἰς ἀπειράριθμα εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα πρός τε τήν Α. Θειοτάτην Παναγιότητα καί τήν περί Αὐτήν ἁγίαν καί ἱεράν Σύνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς καί εἰς συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καί ἑορτίους ἐπισκέψεις πρός τήν Α. Σεβασμιότητα τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον, Ὧι ἐκ τῶν πρώτων συνεχάρησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται τῆς Κρήτης.

Συμμετέχοντες καί ἡμεῖς εἰς τήν πάγκοινον χαράν τοῦ χριστοτερποῦς καί φιλοπάτορος Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀναγράφομεν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις χρεωστικῶς καί πανευλαβῶς τά εὐχαριστήρια τῷ Σεπτῷ

Προκαθημένῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῇ περί Αὐτόν ἁγίᾳ καί Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἐπί τῇ ἱστορικῇ καί βαρυσημάντῳ διά τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν ἀποφάσει αὐτῶν, καί ἅμα υἱϊκῶς καί ἐγκαρδίως εὐχόμεθα τῷ πρώτῳ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ἀρχιεπισκόπῳ Κρήτης καί πολυσεβάστῳ ἡμῶν Ποιμενάρχῃ κ. κ. Εὐγενίῳ ἀδιάσειστον, πολυχρόνιον καί ἔνδοξον τήν περαιτέρω ἀρχιερατείαν, ὡς ἡ ἄχρι τοῦδε τιμία καί ἱστορική ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονία Του ἐγγυᾶται καί οἱ καιροί ὑπαγορεύουσι.

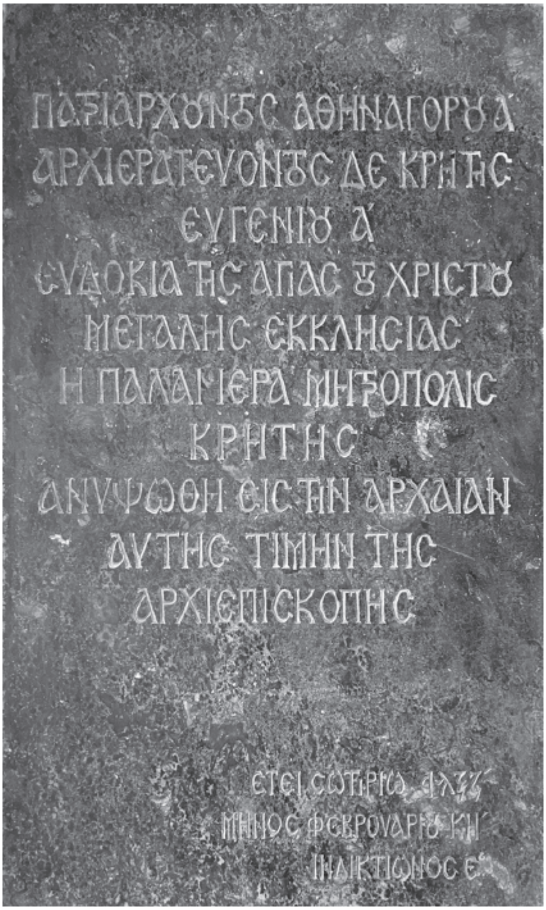

Ἐπιγραφή ἐκ δεξιῶν τῆς εἰσόδου εἰς τό Ἀρχιεπισκοπικόν Μέγαρον

Ἐγκύκλιος
τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εὐγενίου, ἐπί τῇ ἀνυψώσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν

ΕΥΓΕΝΙΟΣ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Α. Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετά τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ηὐδόκησε νά ἀνυψώσῃ τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τόν Μητροπολίτην Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης.

Ἡ ἱστορική αὕτη διά τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης Πατριαρχική ἀπόφασις τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ληφθεῖσα κατά τήν συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 28ης τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου μηνός, εἶναι μία νέα ἐκδήλωσις τῆς ἄλλοθεν καί πολλαχῶς μεμαρτυρημένης στοργικῆς μερίμνης τῆς Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διά τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης καί ἀναγνώρισις καί ἱκανοποίησις τοῦ ἀπό πολλοῦ πρός τοῦτο ὑποβηθέντος τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ ὑπό τε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς ἡμῶν Συνόδου καί ἄλλως εὐλαβοῦς αἰτήματος παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ αὐτῆς. Ἀλλά πλέον τούτων εἶναι καί τίτλος ἐξαιρέτου τιμῆς καί ἀνύψωσις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς ἀνωτέραν περιωπήν.

Ὅθεν δεδικαιολογημένως ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική αὕτη Πρᾶξις ἐγένετο ὑπό πάντων ἀποδεκτή μετά ἱερᾶς συγκινήσεως καί χαρᾶς, μετά βαθυτάτης δέ εὐγνωμοσύνης, ἀπείρου σεβασμοῦ καί τιμῆς πρός τήν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καί τόν Σεπτόν αὐτῆς Προκαθήμενον.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ συνεορτάζοντες μεθ' ὑμῶν, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καί ἀγαλλόμενοι ἐπί τῷ γηθοσύνῳ ἱστορικῷ γεγονότι τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τῆς ἐλαχιστότητος ἡμῶν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης, βαθύτατα συγκεκινημένοι, ἀπευθύνομεν πᾶσιν ἡμῖν τόν ἑόρτιον χαιρετισμόν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καί ἐπικαλούμεθα τάς προσευχάς καί τήν στοργικήν συναντίληψιν ὑμῶν, ἵνα ἐν τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ πληρώσωμεν τάς προσδοκίας τῆς Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρός δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ οὐρανίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος Χριστοῦ καί πρός σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Παρακαλοῦμεν δέ καί προτρεπόμεθα ὑμᾶς, ὅπως διατηροῦντες ἀναλλοί-

ωτον τήν ἀγάπην, τόν σεβασμόν καί τήν τιμήν καί ἀΐδιον τήν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρός τόν Πάνσεπτον Ἀποστολικόν, Πατριαρχικόν καί Οἰκουμενικόν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου μέρος καί μέλος ἀξιοσέβαστον εἶναι καί ἀναγνωρίζεται ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης συνδράμωμεν διά τῆς Ὀρθοπραξίας τῆς γνησίας Ὀρθοδοξίας ἡμῶν τό ἔργον καί τήν προσπάθειαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου καί τῆς περί Αὐτόν ἁγίας καί ἱερᾶς Συνόδου πρός ἐπανένωσιν τῶν Χριστιανῶν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγάπη τῶν Χριστιανῶν πρός ἀλλήλους εἶναι, κατά τήν θεϊκήν βουλήν τοῦ Κυρίου, ἡ κορυφαία τῶν ἀρετῶν, τό ἀπαραίτητον γνώρισμα καί ὁ συνδετικός κρίκος τῶν μαθητῶν Του καί διά τοῦτο ὑπέρ τῆς ἐν ἀγάπῃ κοινωνίας αὐτῶν, «ἵ ν α ὦ σ ι ν ἕ ν», ἐκτενῶς προσηύχετο, ἰδίᾳ κατά τήν Ἀρχιερατικήν Αὐτοῦ προσευχήνἐν τῷ κήπῳ τῆς Γεσθημανῆ (Ἰωάνν. 17, 11, 21, 22, 23).

Τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου, ἀκολουθοῦσα καί ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἡμῶν, καθ᾽ ἑκάστην προσεύχεται «ὑ π έ ρ τ ῆ ς τ ῶ ν π ά ν τ ω ν ἑνώσεως».

Καί ἡ Α. Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας, τόν νόμον τοῦτον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀπαρασαλεύτως ἀκολουθῶν καί τήν εὐχήν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως» μετουσιῶν εἰς πρᾶξιν, ὀρθοτομῶν δ᾽ ἐν πᾶσι καί τόν λόγον τῆς ἀληθείας, κηρύττει καί προάγει τήν ἑνότητα καί τόν διάλογον τῆς ἀγάπης πρός προσέγγισιν καί συνεργασίαν τῶν δύο ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολικῆς καί τῆς Δυτικῆς καί ὅλου τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Φλεγόμενος κυριολεκτικῶς ἐξ ἀγάπης πρός τόν Κύριον, τήν Ἐκκλησίαν Του καί τόν κόσμον Του καί τοποθετημένος ἐπί τῆς συγχρόνου πραγματικότητος, ἀλλά καί ἐνδυναμούμενος ἐν τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ, ἀναδείκνυσιν Ἑαυτόν ἄξιον Προκαθήμενον τῆς πρωτοθρόνου ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ Ἐκκλησίας Κων)πόλεως, τόν κατάλληλον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τήν σύγχρονον στροφήν τοῦ Χριστιανισμοῦ πρός ἀποκατάστασιν τῆς φυσικῆς του καταστάσεως, ἥτις εἶναι ἡ ἐν ἀγάπῃ πάντων κοινωνία «Ἵ ν α π ά ν τ ε ς ἓ ν ὦ σ ι ν» (Ἰωάνν. κη᾽, 21) καί θαυμαστόν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ταῦτα ἐν ἀληθείᾳ καί ἀγάπῃ κηρύττοντες καί προτρεπόμενοι, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καταλήγομεν διερμηνεύοντες, Σεπτῇ Ἐντολῇ, ἐπί τῇ ἀνυψώσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν, τόν χαιρετισμόν καί τά συγχαρητήρια τῆς πατρικῆς ἀγάπης τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καί τάς θεοφιλεῖς Πατριαρχικάς εὐχάς καί εὐλογίας Αὐτοῦ, μεθ᾽ ὧν εὐλαβῶς ἑνοῦμεν καί τάς ταπεινάς ἡμῶν ὑπέρ ὑμῶν εὐχάς.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ
Διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Τηλεγραφήματα ἀνταλλαγέντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνυψώσεως τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας ἀπηύθυνεν, ἐπί τῇ ἀναδείξει τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον τά ἑξῆς τηλεγραφήματα:

«Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης Εὐγένιον

Ἡράκλειον Κρήτης

Ἀσμένως ἀγγέλομεν, ὅτι, ἀποφάσει Ἁγίας καί ἱερᾶς Συνόδου, Μητρόπολις Κρήτης ὠνομάσθη Ἀρχιεπισκοπή, Ὑμετέρα ἀγαπητή Ἱερότης Ἀρχιεπίσκοπος. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ὑμῖν Ἐπαρχίᾳ.

Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

• • •

«Φανάριον 1 Μαρτίου 1967

Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης Εὐγένιον

Ἡράκλειον Κρήτης

Ἀπευθύνοντες ἀδελφικόν ἀσπασμόν ἱερωτάτους Μητροπολίτας Κρήτης, ἐπό εὐφροσύνῳ γεγονότι, ἐκφράζομεν βεβαιότητα, ὅτι ἐπί κοινοῦ προγράμματος καί ἐν συνεργασίᾳ θέλομεν ἀναγάγει Ἐκκλησίαν Κρήτης εἰς περιωπήν.

Μετά πολλῆς ἀγάπης

Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

• • •

Πρός ταῦτα ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὡς ἀκολούθως:

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Φανάριον – Κων)πολιν

Βαθυτάτη ἱερᾷ συγκινήσει ὑποβάλλω εὐλαβῶς Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, Ἁγίᾳ καί Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀπείρους εὐγνώμονας εὐχαριστίας μου ἀνάδειξιν Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν, Ταπεινότητός μου Ἀρχιεπίσκοπον. Διερμηνεύων εὐλαβῆ

αἰσθήματα βαθείας εὐγνωμοσύνης Κλήρου Λαοῦ, πανηγυρίζοντος ἀπονεμηθεῖσαν ὑπό Μητρός Ἐκκλησίας Ἐκκλησίᾳ Κρήτης μεγάλην τιμήν, ἐξαιτοῦμαι ταπεινῶς εὐχάς εὐλογίας ὑμῶν.

Κρήτης ΕΥΓΕΝΙΟΣ»

• • •

Καί πρός τόν Δήμαρχον Ἡρακλείου κ. Α. Καλοκαιρινόν ἀπέστειλεν ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἀγγέλων τήν ἀνύψωσιν τῆς Μητροπόλεως εἰς Ἀρχιεπισκοπήν:

«Ἐντιμώτατον Ἀνδρέαν Καλοκαιρινόν, Δήμαρχον

Ἡρακλείου – Κρήτης

Ἀσμένως ἀγγέλομεν, ὅτι περί Ἡμᾶς Ἁγία καί ἱερά Σύνοδος κατά τήν σημερινήν συνεδρίαν αὐτῆς ὠνόμασεν Ἱεράν Μητρόπολιν Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί ἱερώτατον Μητροπολίτην αὐτῆς Εὐγένιον Ἀρχιεπίσκοπον. Συγχαίρομεν θερμῶς μετά Πατρικῶν εὐχῶν, πολλῆς ἀγάπης παντί ἱερῷ Κλήρῳ, εὐσεβεῖ Πληρώματι νήσου.

Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

• • •

Ἀνταπαντῶν πρός τό τηλεγράφημα τοῦ Πατριάρχου ὁ κ. Δήμαρχος, ἀπέστειλε τό ἀκόλουθον εὐχαριστήριον τηλεγράφημα, συγχαίρων συνάμα τήν ἱεράν Σύνοδον διά τήν ἀπόφασίν της:

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Φανάριον - Ἰσταμπούλ

Ὑποβάλλω εὐλαβῶς ἐκ βαθέων εὐχαριστίας Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καί ἐμοῦ καί πόλεως, ὅτι ηὐδόκησεν ἀποκαταστήσῃ καθ' ἱστορίαν ἐκκλησιαστικήν ἐν Κρήτῃ τάξιν. Ἡ καθ' Ὑμᾶς ἱερά Σύνοδος ἐχαροποίησε τῇ ἀποφάσει αὐτῆς πᾶσαν Νῆσον, δι' ὅ εὐχαριστοῦντες συγχαίρομεν ἅμα αὐτῇ.

Δήμαρχος Ἡρακλείου Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ»

Ὁ Πατριαρχικός Τόμος

Ἡ ὑπό τόν καθ᾽ ἡμᾶς Ἁγιώτατον Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν Οἰκουμενικόν Θρόνον τελοῦσα Ἡμιαυτόνομος κατά Κρήτην Ἐκκλησία, πολλάς ᾀείποτε αὐτῷ παρέσχεν ἀφορμάς ἐγκαυχήσεως τῇ τε ἐμμονῇ καί αὐξήσει αὐτῆς ἐν τῇ πίστει, τῇ τε προκοπῇ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος αὐτῆς ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καί τῇ πολλαχῶς ἐπιμαρτυρουμένῃ ἑκάστοτε ἀφοσιώσει καί προσηλώσει τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας καί τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου αὐτῆς τῇ Μητρί Ἐκκλησίᾳ, ἀγαθά πάντοτε ἐν τῷ ἑαυτῆς μέρει ὑπέρ αὐτῆς προνουμένῃ καί μετά στοργῆς τά κατ᾽ αὐτήν οἰκονομούσῃ, ἵνα εὐρύθμως καί λυσιτελῶς ἐν αὐτῇ τῶν πάντων συντελουμένων, ἱκανωτέρως αὕτη ἐπιτελῇ τήν ἁγίαν αὐτῆς κλῆσιν, ἐπί οἰκοδομῇ καί κατά Χριστόν προαγωγῇ τοῦ τῆς Νήσου πιστοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ.

Τήν οὖν ᾀείποτε στοργικήν ταύτην ὑπέρ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας διάθεσιν καί πρόνοιαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί ἡμεῖς ἀξιοχρέως συνεχίζοντες ἄλλως τε καί διά τῆς ἔναγχος ἀνυψώσεως τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Ἱερῶν Ἐπισκοπῶν εἰς Μητροπόλεις, τιμῆς ἕνεκεν, καί τῶν ἐν αὐταῖς ἀρχιερατευόντων εἰς Μητροπολίτας, τιμῆς ἕνεκεν, πρός τήν τῶν κατ᾽ αὐτήν δήπου ἀπεβλέψαμεν αὔξησιν, ἥν καί μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ καυχήσεως διαπιστοῦμεν συντελουμένην, καί τήν αὐτόθι Ἐκκλησίαν κέντρον Ὀρθοδόξου ἀκτινοβολίας ὁσημέραι ἀναδεικνῦσαν.

Τήν τηλικαύτην ἐκκλησιαστικήν ὑπέρ τῆς κατά Κρήτην Ἐκκλησίας πρόνοιαν ὁλοκληρῶσαι, ἅμα δέ κατά τρόπον αἰσθητότερον, ἐπί τῇ ἄρτι αἰσίως συμπληρωθείσῃ ιθ᾽ ἀπό τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς χιλιετηρίδι τήν πρός αὐτήν τιμήν καί ἀγάπην τῆς Ἐκκλησίας ἐνδείξασθαι βουλόμενοι, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετά τῶν περί ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν, συνοδικῶς διασκεψάμενοι, ἐκρίναμεν πρόσφορον καί ὡρίσαμεν, ἵνα ἡ τέως Ἱερά Μητρόπολις Κρήτης ὑπάρχῃ ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τό ἑξῆς λέγηται «Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης, ὁ δέ ταύτης προεστώς «Ἱερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὑπέρτιμος καί ἔξαρχος Εὐρώπης», τηρῶν τήν ἐν τῷ Συνταγματίῳ τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου θέσιν αὐτοῦ καί μνημονεύων καί ἐφεξῆς μετά τῶν ἐν Κρήτῃ Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν τοῦ κανονικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καί τελεταῖς, ὡς τέτακται, τῆς τοιαύτης ἐξονομασίας μηδοπωστιοῦν μεταβαλλούσης τό ἐν τῇ Νήσῳ ἰσχῦον ἐκκλησιαστικόν καθεστώς.

Ἐφ᾽ ᾧ εἰς δήλωσιν καί βεβαίωσιν καί μόνιμον παράστασιν τῶν οὑτωσί ἐκκλησιαστικῶς κριθέντων καί ὁρισθέντων ἐγένετο καί ἡ παροῦσα

Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΟΜΟΥ

Πατριαρχική ἡμῶν καί Συνοδική Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μέν καί ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δέ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κρήτης, πρός κατάθεσιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις αὐτῆς.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ᾳϡξζ κατά μῆνα Φεβρουάριον (κη').
Ἐπινεμήσεως Ε'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ἀποφαίνεται
† Ὁ Χαλκηδόνος ΜΕΛΙΤΩΝ
† Ὁ Δέρκων ΙΑΚΩΒΟΣ
† Ὁ Πριγκηποννήσων ΔΩΡΟΘΕΟΣ
† Ὁ Νεοκαισαρείας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Λαοδικείας ΜΑΞΙΜΟΣ
† Ὁ Σάρδεων ΜΑΞΙΜΟΣ
† Ὁ Μιλήτου ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Ο ΣΕΒ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΓΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ κ. κ. ΜΕΛΙΤΩΝ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ
ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ

Ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ηὐδόκησε μετά τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἀνυψώσῃ τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τόν Μητροπολίτην Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης.

Ἡ ἱστορική αὕτη διά τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης ἀπόφασις τῆς ἁγίας Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐλήφθη ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1967, ὡς ἦτο δ' ἑπόμενον ἐγένετο δεκτή μετά βαθείας χαρᾶς καί εὐγνωμοσύνης ὑπό παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης. Τά αἰσθήματα δέ ταῦτα τοῦ πληρώματος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας διεδηλώθησαν διά πολλῶν ψηφισμάτων καί τηλεγραφημάτων ἀποσταλέντων τῇ Α.Θ. Παναγιότητι, διά τοῦ τύπου καί διά τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τήν πολυαρχιερατικήν λειτουργίαν, τήν τελεσθεῖσαν ἐν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τήν Ε' Κυριακήν τῶν Νηστειῶν, 16 Ἀπριλίου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος.

Ἀποφάσει τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Σεβασμιώτατος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς Ἡράκλειον τῇ 14ῃ Ἀπριλίου, ὡς Ἐξαρχικός ἀπεσταλμένος τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου, τοῦ αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτση, ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Γενεύην, τοῦ ἐντιμολ. Ἄρχοντος Ρεφενδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Μιχαήλ Μάλη καί τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἀριστείδου Πανώτη, κομίζων τήν Πατριαρχικήν καί Συνοδικήν Πρᾶξιν τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης καί τήν εὐλογίαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας εἰς τούς Ἱεράρχας καί τό χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

Εἰς τό ἀεροδρόμιον ὑπεδέξαντο τήν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα καί τούς Συνοδούς Αὐτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, ὁ ἐντιμ. Νομάρχης Ἡρακλείου κ. Ἀναστάσιος Τασούλας, ὁ ἐντιμ. Δήμαρχος κ. Ἀνδρέας Καλοκαιρινός, ὁ πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων Ἀρχῶν, ὁ ἱερός Κλῆρος τῆς Πόλεως, ἐκπρόσωποι τῶν συλλόγων καί σωματείων καί πλεῖστοι ἄλλοι.

Ἅμα τῇ καθόδῳ Αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀεροσκάφους ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων ἐπεθεώρησε τό παρατεταγμένον ἄγημα Σμηνιτῶν, ἐνῷ ἡ Δημοτική Φιλαρμονική καί τμήματα μαθητῶν τῆς Σ.Ε.Α.Π. ἀπέδιδον τάς κεκανονισμένας τιμάς. Εὐθύς ἀμέσως ὁ κ. Δήμαρχος Ἡρακλείου ἀπηύθυνεν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Πατριαρχικόν Ἔξαρχον τόν ἀκόλουθον χαιρετισμόν: «Τό Ἡράκλειον σᾶς ὑποδέχεται μέ χαράν, συγκίνησιν καί ἀφοσίωσιν, τήν ὁποίαν θά διαπιστώσητε κατά τήν ἐδῶ διαμονήν σας». Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ἀφοῦ ηὐχαρίστησεν, εἶπε: «Φέρω εἰς τό Ἡράκλειον τήν Πατριαρχικήν εὐλογίαν».

Μετά ταῦτα ἐσχηματίσθη μεγαλειώδης πομπή αὐτοκινήτων, ἡ ὁποία κατηυθύνθη εἰς τόν ἱερόν Μητροπολιτικόν ναόν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδώνων αὐτοῦ. Ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων, ἀφοῦ προσεκύνησεν, εἶπεν τά ἑξῆς: «Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης, δοξάζω τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, διότι μέ ἠξίωσε νά ἔλθω εἰς τήν Κρήτην κομιστής τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης.

Ἀπευθύνω χαιρετισμόν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον, τήν Ἱεραρχίαν τῆς Νήσου, τόν Κλῆρον καί τόν Λαόν καί μεταφέρω τάς εὐλογίας τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου τοῦ Α'». Ἀπαντῶν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, ἐξέφρασε τήν χαράν τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, ἐπί τῇ ἱστορική καί τιμητικῇ ἐπισκέψει τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος καί τήν βαθείαν εὐγνωμοσύνην Αὐτοῦ πρός τήν Α.Θ. Παναγιότητα καί τήν περί Αὐτόν Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον διά τήν ἐκδηλωθεῖσαν καί αὖθις, διά τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης, στοργήν καί ἀγάπην τῆς Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρός τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης καί τάς σεπτάς Πατριαρχικάς εὐχάς καί εὐλογίας καί ηὐχήθη τῷ Πατριαρχικῷ Ἐξάρχῳ καί τῇ τιμίᾳ συνοδείᾳ Αὐτοῦ τό «ὡς εὖ παρέστησαν».

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Πατριαρχικός Ἔξαρχος ηὐλόγησε τό πυκνόν ἐκκλησίασμα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τό «εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα», μετέβησαν εἰς τό Μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου οὗτος ηὐχαρίστησε τάς Ἀρχάς καί πάντας τούς ὑποδεχθέντας Αὐτόν, ἐξέφρασε δέ καί αὖθις τήν χαράν, τήν ὁποίαν ᾐσθάνθη κατά τήν πρώτην ἐπικοινωνίαν Αὐτοῦ μετά τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Εἰς τούς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐδήλωσε τά ἑξῆς:

«Ἀπό τῶν στηλῶν τοῦ Τοπικοῦ Τύπου ἀπευθύνω πρός ὅλους τούς προσφιλεῖς τῇ Μητρί Ἐκκλησίᾳ Κρήτας τήν εὐλογίαν τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καί τόν ἀσπασμόν τῆς

Μεγάλης Ἐκκλησίας. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον εἶναι ὑπερήφανον διά τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης καί δι᾽ ἡμῶν ἐξαγγέλλει τήν ἀνανέωσιν τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης. Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι φέρω εἰς τήν Κρήτην τήν ἱστορικήν Πατριαρχικήν καί Συνοδικήν Πρᾶξιν τῆς προαγωγῆς τῆς Ἐκκλησίας της εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον».

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος μετά τῆς συνοδείας του ὡδηγήθη εἰς τό ξενοδοχεῖον «Ἀστόρια», ἔνθα κατέλυσαν ὡς φιλοξενούμενοι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Αὐθημερόν ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου καί τῶν μελῶν τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, ἐπεσκέφθη τούς ἐντιμωτάτους Νομάρχην καί Δήμαρχον Ἡρακλείου καί τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησεν κατά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου ἐν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος καί ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον ἐκκλησιαστικόν λόγον.

Ἐπί τῇ ἀφίξει εἰς Ἡράκλειον τῶν Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων ἀπεστάλησαν τά κάτωθι τηλεγραφήματα πρός τήν Α. Θειοτάτην Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν:

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν
Φανάριον - Κων)πολιν

Αἰσίως ἀφιχθέντες μετά ἀδελφοῦ Ροδοπόλεως καί λοιπῆς συνοδείας Κρήτην, ἐγενόμεθα δεκτοί ὑπό Ἀρχειπισκόπου, Ἀρχῶν, Κλήρου καί Λαοῦ μετ᾽ ἐκδηλώσεων βαθείας εὐλαβείας, ἀφοσιώσεως Ὑμετέραν Σεπτήν Κορυφήν, Μητέρα Ἐκκλησίαν. Ὑποβάλλομεν σέβη, ἐξαιτούμεθα εὐχάς.

Ὑμέτερος Ἔξαρχος
Χαλκηδόνος ΜΕΛΙΤΩΝ»

• • •

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν
Φανάριον - Κων)πολιν

Ἱστορικῇ ἐπισκέψει Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων Σεβ. Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος Μελίτωνος, Ροδοπόλεως Ἱερωνύμου λοιπῆς συνοδείας γηθοσύνως ὑποβάλλω Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι μετά Κλήρου, Λαοῦ εὐγνώμονας εὐχαριστίας, ἐξαιτοῦμαι σεπτάς εὐχάς εὐλογίας.

Κρήτης ΕΥΓΕΝΙΟΣ»

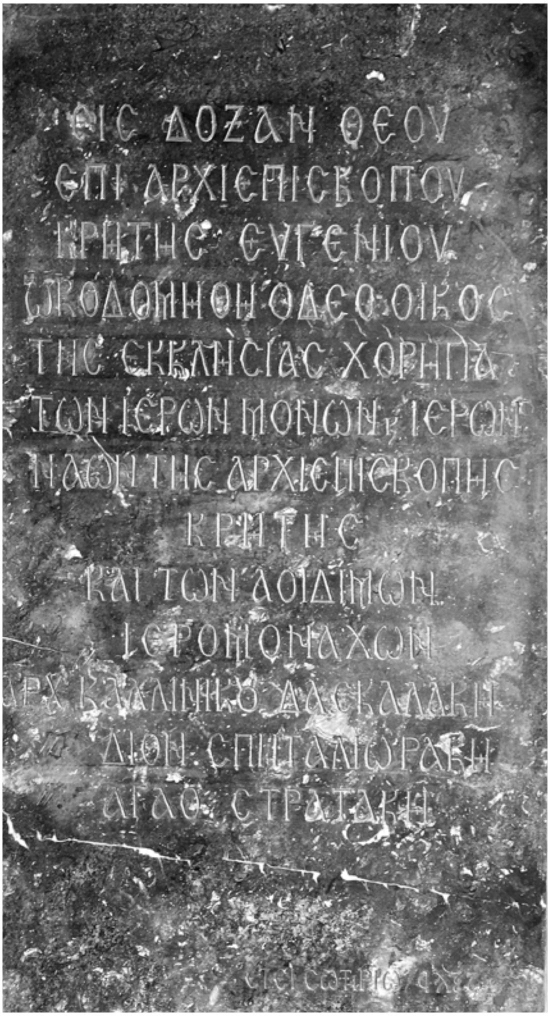

Ἐπιγραφή πρό τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου

Πανηγυρική Συνεδρία
τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Σεπτῇ προτροπῇ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρα συνῆλθε τήν πρωΐαν τῆς 15ης Ἀπριλίου εἰς πανηγυρικήν συνεδρίαν ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος, παρισταμένου καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου μέ συμμετοχήν δέ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Γορτύνης κ. Τιμοθέου, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Νικηφόρου, Λάμπης καί Σφακίων κ. Ἰσιδώρου, Πέτρας κ. Δημητρίου, Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Φιλοθέου, καί Κισάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναίου, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Θεοδώρου Β. Τζεδάκη.

Μετά τήν εἰθισμένην ἱεράν τελετήν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Εὐγένιος προσεφώνησε διά τῶν ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατε Πατριαρχικοί Ἔξαρχοι Ἅγιε Χαλκηδόνος κ. Μελίτων καί Ἅγιε Ροδοπόλεως κ. Ἱερώνυμε καί λοιποί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλογοῦμεν τόν Θεόν διά τά ἀγαθά, ἅ ἐποίησεν ἡμῖν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. Λέγομεν διά τήν ἀνακήρυξιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τήν ἔλευσιν ὑμῶν ἐνταῦθα, Σεβασμιώτατε καί ἀγαπητέ Πατριαρχικέ Ἔξαρχε Γέρων Μητροπολῖτα Χαλκηδόνος κ. Μελίτων καί Σεβασμιώτατε καί ἀγαπητέ Ἅγιε Ροδοπόλεως κ. Ἱερώνυμε, ἵνα κομίσητε, σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου, ἡμῖν καί τῷ περί ἡμᾶς Κλήρῳ καί Λαῷ μετά τῶν εὐλογιῶν Αὐτῆς καί τό ἱστορικόν ἔγγραφον τοῦ εὐσήμου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος. Ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης ἐν συνδυασμῷ πρός τήν ἀνύψωσιν τῶν τέως Ἐπισκοπῶν Κρήτης εἰς Μητροπόλεις, ἀναβιβάζει τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης εἰς ἀνωτέραν περιωπήν. Ἡ ἔλευσις δέ Ὑμῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ Καθέδρᾳ τῆς Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπιμαρτυρεῖ τάς ἀγαθάς βουλάς τῆς Μητρός Ἐκκλησίας διά τήν ἀνύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης εἰς ἀνωτέραν περιωπήν ἐν συνεργασίᾳ μεθ' Ὑμῶν τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς.

Ἡμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τήν Ἱεράν Τοπικήν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς κατά τήν ὥραν ταύτην, καθ' ἥν, συνηγμένοι ἐπί τό αὐτό μεθ' Ὑμῶν, δυνάμεθα ὑπό τό ὄμμα τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ καί ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ νά ἐκφράσωμεν εὐλαβῶς τάς

Ὁ ἀοίδιμος Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηναγόρας,
ἐκ τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

ἐνθέρμους καί εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἡμῶν πρός τήν Α. Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν, τόν ἄξιον καί πεφωτισμένον Προκαθήμενον τῆς Ὀρθοδοξίας, καί τήν περί Αὐτόν Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, ἧς μέλη ἐκλεκτά καί ἀγαθοί ἐργάται τυγχάνουσι καί αἱ Ὑμέτεραι Σεβασμιότητες διά τά προαναφερθέντα εὐτυχῆ γεγονότα, τά ὁποῖα πληροῦσι τάς καρδίας ἡμῶν καί οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλά καί παντός τοῦ περί ἡμᾶς Κλήρου καί Λαοῦ, ἀρρήτου χαρᾶς, καί ἵνα διαβεβαιώσωμεν Ὑμᾶς περί τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως καί τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ ἡμῶν πρός τό Πάνσεπτον, Ἀποστολικόν, Πατριαρχικόν καί Οἰκουμενικόν ἡμῶν Κέντρον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία Κρήτης κατέχει ἀπ' αἰώνων τό προνόμιον νά ἔχῃ τήν κανονικήν ἐξάρτησιν αὐτῆς.

Διαβεβαιοῦμεν Ὑμᾶς, ἅγιοι ἀδελφοί, καί περί τῆς βαθείας ἐκτιμήσεως, ἥν ἔχομεν μετά τοῦ περί ἡμᾶς Κλήρου καί Λαοῦ εἰς τήν κορυφαίαν πρωτοπορειακήν Πανορθόδοξον καί Παγχριστιανικήν Διακονίαν τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ἐκκλησιαστικοῦ Κέντρου καί περί τῆς ὁλοθύμου συμπαραστάσεως

ἡμῶν εἰς τάς Οἰκουμενικάς προσπαθείας Αὐτοῦ διά τήν διαχριστιανικήν προσέγγισιν καί τόν διάλογον τῆς ἀγάπης.

Εὐχόμεθα ἐκ βαθέων, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν κρατύνῃ τόν Σεπτόν ἡμῶν Αὐθέντην καί Δεσπότην τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἀγαθῶν ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας βουλῶν Αὐτοῦ.

Εἴησαν τά ἔτη Αὐτοῦ ἀπό Θεοῦ πολλά καί εὐλογημένα».

Ὁ προεδρεύων Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων ἀπαντῶν, εἶπε, μεταξύ ἄλλων:

«Ἐκφράζω θερμοτάτην εὐχαριστίαν διά τούς λόγους τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, οὕς εὐηρεστήθη νά ἀπευθύνῃ εἰς τόν Ἅγιον Ροδοπόλεως καί τήν ἐμήν ταπεινότητα, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην καί τήν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Ἔχομεν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τό αἴσθημα, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τά ἴδια, εἰς τήν ἐνδοχώραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἱερώτατοι δεσμοί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης ἐσυνεχίσθησαν διά μέσου ἱστορικῶν περιπετειῶν, σήμερον δέ ἔτι μᾶλλον λαμπρύνονται, ἰδιαζόντως δέ διά τῶν ἔναγχος λαβόντων χώραν γεγονότων, ἤτοι τῆς ἐξονομασίας τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τέως Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης. Φέρομεν τόν ἀσπασμόν καί τόν χαιρετισμόν τοῦ Πατριάρχου καί τῆς ἁγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρός τε τόν κλῆρον καί τόν λαόν. Ἐπίσης, κομίζομεν τήν ἐκτίμησιν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρός τό Ποιμαντορικόν ἔργον ἑνός ἑκάστου ἐξ ὑμῶν. Ὡσαύτως κομίζομεν τήν πρόθεσιν καί τήν ἀπόφασιν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, ὅπως σταθῇ παρά τό πλευρόν τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας ὡς συνόλου καί ἑνός ἑκάστου καί ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ὑμῶν ὁδηγήσῃ εἰς νέαν πορείαν καί προβολήν τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης».

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική Πρᾶξις τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης. Συνεχίζων ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος, εἶπεν, ὅτι ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική Πρᾶξις ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τιμῆς πρός τόν θεσμόν τῆς πρώτης Μητροπόλεως τῆς Νήσου ταύτης καί ἐκδήλωσιν τιμῆς πρός τό πρόσωπον τοῦ τέως Μητροπολίτου Κρήτης καί ἤδη Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, πρός τήν Σεπτήν Ἱεραρχίαν καί γενικώτερον τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης, καί ἔρχεται νά ἐνισχύσῃ τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεγαλονήσου καί τούς δεσμούς αὐτῆς μετά τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ἀνεφέρθη εἰς τό σύγχρονον ἔργον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὡς πρός τά διορθόδοξα ζητήματα, εἶπεν, ὅτι κατεβλήθη ἰδιαιτέρα προσπάθεια διά τήν συνεργασίαν τῶν ἐπί μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

ὥστε νά ἐμφανισθῇ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἡνωμένη, ὡς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Ἐν σχέσει πρός τήν Χριστιανικήν ἑνότητα, εἶπεν, ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἀνέπτυξε πρωτοβουλίας καλλιεργείας ἀγαθῶν σχέσεων μετά τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, Προτεσταντῶν, Ἀγγλικανῶν, Παλαιοκαθολικῶν, Λουθηρανῶν καί μετά τῶν Μεταχαλκηδονείων ἀρχαίων ἐκκλησιῶν καί ἐργάζεται δραστηρίως πρός ὅλας τάς κατευθύνσεις, διά νά παρουσιάσῃ ζῶσαν τήν Ὀρθοδοξίαν. Καί ἐτόνισεν, ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί ἡ ἐποχή τῆς ἀπομονώσεως τῆς Ὀρθοδοξίας καί ὅτι ἐπιθυμία τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί τῆς περί Αὐτόν ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ἥτις εἶναι ἐκκλησία ἀποστολική καί ἔχει θαυμάσιαν παράδοσιν καί τό προνόμιον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοτελείας νά ἀποτελέσῃ ὑποδειγματικήν τοπικήν Ἐκκλησίαν.

Μετά ταῦτα ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐπί τῶν μέσων καί τῶν τρόπων, διά τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκηλσία Κρήτης θά ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικώτερον τά προβλήματα καί τά αἰτήματα τῶν καιρῶν μας, ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ προγράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αὐτῆς καί τῆς Ὀρθοδοξίας καθόλου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπέστειλε πρός τήν Α. Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην τό κάτωθι τηλεγράφημα:

«Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν

Φανάριον Πόλις

Σεπτῇ προτροπῇ Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος συνελθόντες ἔκτακτον τοπικήν Σύνοδον, προεδρεύοντος Ὑμετέρου Ἐξάρχου Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος, συμμετέχοντος καί Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου, ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς σεβάσματα ἡμῶν, εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἀναδείξει Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν ἀγαθαῖς βουλαῖς Μητρός Ἐκκλησίας δι᾽ ἀφωσιωμένην Αὐτῇ θυγατέρα Ἐκκλησίαν Κρήτης.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Κρήτης ΕΥΓΕΝΙΟΣ».

Ἡ πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ

Τό ἀποκορύφωμα τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων διά τήν ἀνύψωσιν τῆς ἡμιαυτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης ὑπῆρξαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὁ ἑσπερινός τοῦ Σαββάτου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος, καί ἡ μεγαλοπρεπής ἅμα καί κατανυκτική πολυαρχιερατική λειτουργία τῆς Κυριακῆς, 16 Ἀπριλίου, προεξάρχοντος καί αὖθις τοῦ Γέροντος Χαλκηδόνος καί συνιερουργούντων αὐτῷ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κρήτης Γορτύνης κ .Τιμοθέου, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Νικηφόρου, Λάμπης καί Σφακίων κ. Ἰσιδώρου, Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Φιλοθέου, Πέτρας κ. Δημητρίου καί Κισάμου καί Σελίνου κ. Εἰρηναίου, συμπαραστατουμένων ὑπό τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Κυρίλλου Κυπριωτάκη, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, Θεοφυλάκτου Μαρινάκη, Μεθοδίου Γερογιαννάκη, Φωτίου Χατζάκη καί τῶν αἰδεσιμολογιωτάτων Πρωτοπρεσβυτέρων Ἠλία Βολονάκη καί Ἀντωνίου Παπαδημητρίου, ἱερατικῶς προϊσταμένων τῶν ἐν Ἡρακλείῳ ἱερῶν ναῶν ἁγίου Δημητρίου, ἁγίας Τριάδος, Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος καί ἁγίου Τίτου, διακονούντων δέ τῶν Διακόνων τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἁγίου Μηνᾶ Ἱερολογ. Γεωργίου Σωμαράκη, Εὐγενίου Μεταξάκη, ἁγίου Τίτου Γρηγορίου Χαραλαμπάκη καί Μιχαήλ Τζώρτζη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱεραπύτνης καί Σητείας.

Ἐν τῷ Σολέᾳ ἵστατο εἰς τάς οἰκείας θέσεις οἱ πανοσ. Ἡγούμενοι τῶν ἱερῶν Μονῶν, ὁ Νομάρχης καί ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου, τό Δημοτικόν Συμβούλιον, οἱ ὀφφικίαλοι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐντιμολ. Ἄρχων Ρεφενδάριος κ. Μιχαήλ Μάλλης καί ἐντιμολ. Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Γένους κ. Ἐμμανουήλ Πετράκης, ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καί ὁ Εἰσαγγελεύς Ἡρακλείου, ὁ διοικητής τῆς V Μεραρχίας, ὁ διοικητής τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀεροσταθμοῦ Ἡρακλείου, οἱ Δήμαρχοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἄλλων Νομῶν, ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπος τοῦ παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν κ. Well καί οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δογμάτων.

Ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι τῶν παρεκκλησίων Ἁγίου ἀποστόλου Τίτου καί ἁγίων Δέκα ὁ ἱερός κλῆρος.

Κάτωθεν τοῦ Σολέα, δεξιᾷ μέν οἱ δευθυνταί τῶν ἀνωτέρων Δημοσίων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΠΟΛΥΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ὑπηρεσιῶν, οἱ ἐπιθεωρηταί Μέσης καί Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, οἱ Λυκειάρχαι, οἱ Γυμνασιάρχαι καί οἱ πρόεδροι τῶν Συλλόγων καί Σωματείων, ἀριστερᾷ δέ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς, τοῦ Ἀέρος καί τῆς Θαλάσσης καί τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐν τῷ γυναικωνίτῃ δυτικῶς τά Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν ἱερῶν γυναικείων Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καί ἄλλαι Μοναχαί.

Ὁ κυρίως Ναός, ὁ Νάρθηξ καί ἡ αὐλή τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ εἶχον κατακλυσθῇ ὑπό χιλιάδων πιστῶν ἐξ ἁπάσης τῆς νήσου.

Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀνεγνώσθη ὑπό τοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Θεοδώρου Β. Τζεδάκη, Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης, ἀπό τοῦ ἱεροῦ Ἄμβωνος, ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική Πρᾶξις τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης καί ἐξεφωνήθησαν ὑπό τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Σεβ. Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος βαρυσήμαντος λόγος καί ὁ εὐχαριστήριος λόγος ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, μεθ’ ὅ ἐψάλη ὁ πολυχρονισμός τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ κ. Ἀθηναγόρου ἐν μέσῳ συγκινήσεως καί ἐξάρσεως καί ἠκολούθησεν ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν. Ἡ θεία Λειτουργία μετεδόθη ὑπό τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας δι’ ὅλων τῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν καί τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Ὁ λόγος τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, Λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε καί ἠγαπημένε,

Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου τοῦ Α’ καί τῆς περί Αὐτόν ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἤλθομεν ἐξαρχικῶς εἰς τήν εὐλογημένην ταύτην μεγαλόνησον τῆς Κρήτης ἐκκλησιαστικόν ἔδαφος τοῦ ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς ἐξάγγελοι ἐπίσημοι τῆς ἀποφάσεως τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διά τῆς ὁποίας ἡ μέν τέως Ἱερά Μητρόπολις Κρήτης ὠνομάσθη Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης, ὁ δέ σεβάσμιος καί ἄξιος ἀρχιερεύς αὐτῆς κ. Εὐγένιος ὠνομάσθη Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Καί χθές μέν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης ἀνεκοινωσάμεθα ἐκκλησιαστικῶς τῇ σεβασμίᾳ τῆς νήσου Ἱεραρχίᾳ τήν τιμητικήν ταύτην ἀπόφασιν καί διάκρισιν ἀποτελοῦσαν συνέχειαν καί ὁλοκλήρωσιν προηγουμένης ἐκκλησιαστικῆς τοῦ Ἱεροῦ τῆς τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρου ἀποφάσεως, διά τῆς ὁποίας οἱ τέως Ἐπίσκοποι τῆς Κρήτης ὠνομάσθησαν Μητροπολῖται, σήμερον δ’ ἐξαγγέλλομεν τό γεγονός ἐπ’ ἐκκλησίας τῷ

εὐσεβεῖ Πληρώματι καί παραδίδομεν τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ καί τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κρήτης τό ἱστορικόν κείμενον τῆς σεπτῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποτελεῖ μέν δικαίαν ἐπιβράβευσιν τῆς ἀξίας καί συνετῆς καί πλήρους ἀφοσιώσεως πρός τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν ποιμαντορικῆς διακονίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου καί τιμητικήν ἐκδήλωσιν πρός τήν καθόλου σεβασμίαν καί ἀξίαν Ἱεραρχίαν τῆς νήσου καί τόν πιστόν καί ἀφωσιωμένον εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν καί τό Ἱερόν Αὐτῆς Κέντρου ὑπερήφανον Κρητικόν Λαόν, ἐπιμαρτυρεῖ ὅμως συγχρόνως καί τήν βαθεῖαν στοργήν καί τό ἄγρυπνον ἐνδιαφέρον τῆς Μητρός Ἐκκλησίας πρός τήν κατά Κρήτην Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ καί ἐπιδιώκει τήν καλήν κατάστασιν, τήν προκοπήν καί τήν προαγωγήν.

Ἄλλωστε αὐτή ὑπῆρξεν ἄνωθεν καί ἐξ ἀρχῆς ἡ καθόλου ἐν τῷ δράματι τῆς ἱστορίας πορεία καί ἀποστολή τῆς Ἁγιωτάτης Μητρός ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως: ἀποστολή προσφορᾶς καί διακονίας διά μέσου ὅλων τῶν καταστάσεων, τῶν ἀντιθέσεων, διά δόξης καί ἀτιμίας, διά δυσφημίας καί εὐφημίας, ἄλλοτε ὡς ἀγνοουμένη καί ἄλλοτε ὡς ἐπιγιγνωσκομένη, ὡς θανατουμένη καί ἰδού ζῶσα, ὡς πτωχή πολλούς δέ πλουτίζουσα, ὡς μηδέν ἔχουσα καί τά πάντα κατέχουσα. Ναί. Προσφορά, καί διακονία, καί θυσία, ὑπῆρξεν εἰς τό παρελθόν καί εἶναι καί σήμερον ἡ πορεία καί ἡ ἀποστολή τῆς Μητρός ἡμῶν Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Αὕτη φυλάξασα καί μεγαλύνασα καί δοξάσασα τήν ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον πίστιν καί μορφώσασα καί κρατήσασα, κάτω ἀπό ὅλας τάς καταιγίδας τάς τιμιωτάτας ἡμῶν παραδόσεις, ἐστέγασε μυριάδας τέκνων εἰς διαφόρους λαούς καί φυλάς ἀνήκοντας. Καί ἀνεδείχθη γνησία καί ἀληθινή Μήτηρ, διότι αὐτούς τούς ὁποίους ἐφώτισεν αὐτούς τούς ὁποίους ἐξέθρεψεν εἰς τούς κόλπους της ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ καί ἐξεπολίτισε, τούς ὠργάνωσεν εἰς ἰδίας κατά τόπους Ἐκκλησίας καί παρέσχεν ὅλα τά μέσα διά τήν ἰδίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καί προκοπήν ἐν Χριστῷ.

Εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῆς διακονίας της ταύτης, ἐκινήθη ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία πάντοτε ἐν ἐπαφῇ πρός τό κοινόν αἴσθημα τῶν πιστῶν πρός τήν κοινήν συνείδησιν τοῦ πληρώματος ἐν ἐπαφῇ πρός τά γενικώτερα αἰτήματα τῶν ἑκάστοτε καιρῶν, ἀπέβλεψε δέ πάντοτε πρός τό συμφέρον τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καί τό σύμφερον τῶν τέκνων της.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ καί ὑπό τάς προϋποθέσεις ταύτας καί σήμερον, τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, συνεχίζον τήν πορείαν καί τήν ἀποστολήν του, ἐν τῇ ἡγετικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ, ἀγωνίζεται, ἵνα δηλώσῃ τήν παρουσίαν τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον, νά δώσῃ ἀπάντησιν θετικήν εἰς τά ἐπείγοντα αἰτήματα τῆς ἐποχῆς ἡμῶν καί νά κρατήσῃ ἀναπεπταμένα

τά ἱερά λάβαρα τῶν ἰδεωδῶν ἡμῶν, καί τῶν τιμιωτάτων παραδόσεων ἡμῶν, ἐν μέσῳ τῶν νέων ῥαγδαίων ἀνακατατάξεων, τόσον τοῦ καθόλου χριστιανικοῦ κόσμου, ὅσον καί τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει.

Ὑπό τήν πεφωτισμένην ἡγεσίαν ἑνός τῶν μεγαλυτέρων Πατριαρχῶν τῶν νεωτέρων χρόνων Ἀθηναγόρου τοῦ Α', τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὁδηγούμενον ὑπό τῆς μακραίωνος ἱστορίας του εἰς σύλληψιν τῶν μηνυμάτων τῶν καιρῶν, ἄριστα πληροφορημένον ἐπί τῶν ὀξυτάτων προβλημάτων τῆς παρούσης ὥρας, τά ὁποῖα περιβάλλουν τόν κόσμον καί τήν Ἐκκλησίαν, διανοίγει τόν ἀνάντη δρόμον τοῦ πρωτοπόρου, τόν μοιραίως ἐκτεθειμένον εἰς τήν παρεξήγησιν, εἰς τήν ἀντίδρασιν, εἰς τόν διωγμόν καί εἰς τήν ἄρνησιν.

Ἀλλά τό γεγονός παραμένει γεγονός, ὅτι ὁ σύγχρονος αὐτός κόσμος μας τῶν ραγδαίων κοινωνικῶν καί τεχνολογικῶν ἐξελίξεων, ὁ κόσμος τῆς ἐμφανίσεως νέων ἐθνῶν εἰς τό προσκήνιον τῆς ἱστορίας, τά ὁποῖα διεκδικοῦν τήν θέσιν καί τήν δικαίωσίν των εἰς βίον πολιτισμοῦ, ἡ ἐξάπλωσις τῆς παιδείας, ἡ ὁλονέν διογκουμένη διακίνησις τῶν λαῶν ἀπό τόπου εἰς τόπον, ἐπί δέ πᾶσιν αἱ ἀπροσμέτρητοι δυνατότητες θετικαί ἤ ἀρνητικαί τῆς φοβερᾶς πυρηνικῆς ἐνεργείας, θέτουν τήν ἀνθρωπότητα ἐνώπιον τοῦ ἀδυσωπήτου διλήμματος, ἤ συνύπαρξις ἐν τῇ ποικιλίᾳ καί συμβίωσις ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ καί συνεργασίᾳ δι' ἑνότητα πρός ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν εἰρήνῃ, ἐλευθερίᾳ καί δικαιοσύνῃ, ἤ διχασμός καί σύγκρουσις καί παντελής καταστροφή.

Ἐνώπιον τοῦ ἰδίου διλήμματος εὑρίσκεται καί ἡ Ἐκκλησία ἤ θά ὁδεύσῃ πρός τήν ἐσωτερικήν ἀναγέννησιν, τήν ἑνότητα, καί θά ὑπηρετήσῃ τήν ἐπιβίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἤ θά παραμείνῃ ἀπαθής θεατής τοῦ δράματος τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καί ἐν μεσαιωνικῷ φανατισμῷ καί μισαλλοδοξίᾳ θά ἐμμείνῃ εἰς τό τέλμα, εἰς τήν ἄρνησιν, τήν διαίρεσιν, τήν ἀνεδαφικήν ὀπισθοδρομικότητα καί θά ἐπισπεύσῃ καί τήν ἰδίαν της φθοράν καί τήν καταστροφήν τοῦ κόσμου.

Ἀλλ' ἡ ἐποχή τῆς ἀνατολικῆς μακαριότητος διά τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί. Δέν ὑπάρχει πλέον ἀσφάλεια διά τήν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ λαμπρᾷ ἀπομονώσει ὑπό ὑάλινον κώδωνα καί ἐν τῇ αὐταρεσκείᾳ καί τῷ ναρκησισμῷ οὔτε ἐν τῇ ὀχυρώσει της ὄπισθεν συνταγματικῶν πολιτειακῶν προνομίων καί εὐεργετικῶν νομοθεσιῶν, ὅπως οὐδένα πλέον πείθει ἡ ἁπλῆ ἱεροκρατική αὐθεντία ἤ φοβίζει ἡ κατ' ἐξουσίαν ἀρά.

Ἡ ἀμάθεια τοῦ λαοῦ, ἡ μέχρι χθές σύμμαχος τῆς νάρκης τῆς Ἐκκλησίας ἐκλείπει. Ἡ γνῶσις προχωρεῖ ραγδαίως, ἡ ἀφύπνισις μᾶς κυκλώνει πανταχόθεν, ἐκβιάζουσα τήν Ἐκκλησίαν νά ἐξέλθῃ ἐκ τῆς νάρκης εἰς ἀφύπνισιν.

Ἡ Βυζαντινή τελετουργική μεγαλοπρέπεια καί ἀμφίεσίς μας καταλήγουν

πράγματα κενά, ἄν δέν συνοδεύωνται ἀπό πνευματικήν ἀνανέωσιν, ἀνακαίνισιν, ἀπό ἐπαφήν συνεχῆ μέ τό δημόσιον αἴσθημα, μέ τά φλέγοντα προβλήματα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου μέ τήν ἀγωνίαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, μέ τήν ἀγωνίαν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος διαισθάνεται τά ἐκ τῆς σημερινῆς πορείας ἐπερχόμενα δεινά.

Πάλιν καί πάλιν τό δίλημμα ἐπανέρχεται ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας σκληρόν καί ἀδυσώπητον. Ἡ ἐσωτερική ἀνακαίνισις καί ἑνότης τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων πρός ἑνιαίαν ἀντιμετώπισιν τῶν τεραστίων συγχρόνων προβλημάτων κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν, φυλετικῶν, ἐθνολογικῶν, δημοσιογραφικῶν, ἐπισιτιστικῶν καί μάλιστα τῆς ἀθεΐας καί τοῦ μηδενισμοῦ, πρός ἐξασφάλισιν ὀρθοῦ προσανατολισμοῦ τῶν πιστῶν καί θετικήν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος καί τοῦ πολιτισμοῦ της, ἤ μικρολόγος ἐκκλησιαστικός ἐπαρχιωτισμός, αὐτοηρωποίησις ἐν τῇ προγονολατρείᾳ, ὀρθοδοξοκαπηλεία καί προχειρολόγος ἐξ ἐκφοβίας αὐτοάμυνα ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῆς Χριστιανικῆς διαιρέσεως τῶν ἀγαθοποιῶν δυνάμεων, μέ ἀποτέλεσμα τελικῶς καί τήν ἰδίαν πτῶσιν καί τήν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκρήξεως καταστροφικῶν δυνάμεων ἐπί τοῦ πλανήτου τούτου.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία. Ἔχει ἀντιμετωπίσει μέ ρεαλισμόν τό δίλημμα τοῦτο καί ἐν ἐπαφῇ πρός τό δημόσιον αἴσθημα, πρός τήν ἀγωνίαν τοῦ κόσμου ἐν βαθυτάτῃ ὑπευθυνότητι ἐξέλεξε τήν θετικήν ὁδόν ἐκείνην τῆς ἀνακαινώσεως καί τῆς ἑνότητος, αὐτήν δηλαδή τῆς οἰκοδομῆς τῶν πιστῶν, τῆς διαφυλάξεως τοῦ θησαυροῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τῇ προσφορᾷ καί τῇ διακονίᾳ πρός ὅλον τόν Χριστιανικόν κόσμον καί τήν πιστεύουσαν ἀνθρωπότητα, ἐπί τῷ τελικῷ σκοπῷ τῆς ἀποτροπῆς τῆς καταστροφῆς καί τῆς οἰκοδομῆς ἑνός καλλίτερου κόσμου.

Καί καλεῖ πάντας εἰς ὁμόθυμον πορείαν πρός τήν κατεύθυνσιν ταύτην, τῆς σωτηρίας δηλαδή ἡμῶν αὐτῶν καί τοῦ Κόσμου.

Ἰδιαζόντως καλεῖ εἰς τοῦτο τήν προσφιλεστάτην Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης, τήν θυγατέρα της. Ὄχι ἁπλῶς νά ἀκολουθήσῃ, ἀλλά νά διαδραματίσῃ ἰδιαίτατον ρόλον ἐν τῇ περιοχῇ. Νά γίνῃ ἐμπνεύστρια καί ὁδηγός. Ὑπόδειγμα στρατευομένης Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη εἶναι μεγάλη πρόσκλησις πρός τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης.

Ἡ Μήτηρ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ εἰς τήν εὐσεβῆ εὐφυΐαν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ ἀναμένει θετικήν ἀπάντησιν, ἀξίαν τῶν μεγάλων παραδόσεων τοῦ τόπου τούτου, ὁ ὁποῖος ὅπως εἰς τό παρελθόν ἔδωκεν ὑψίστης σπουδαιότητος πολιτιστικά συνθήματα καί ὑποδείγματα καί κατέστη ἐπίκεντρον μεσογειακοῦ πολιτισμοῦ καί προσέφερε μοναδικά κηρύγματα ἁγίων καί ἐξόχους διανοίας πανανθρωπίνης ἀξίας, οὕτω

καί σήμερον θά δικαιώσῃ τό παρελθόν καί ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου θά γράψῃ μίαν νέαν ἱστορίαν πνευματικήν κατακτήσεων καί θριάμβων.

Τοῦτο τό λιτόν μήνυμα κομίζομεν ἀπό τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν πρός τήν Κρήτην.

Ὅτι ἡ παροῦσα ὥρα εἶναι ὥρα τῆς χριστιανικῆς Ὀρθοδόξου Κρήτης δι᾽ ὑποδειγματικήν ἐσωτερικήν ἀνακαίνισιν καί διά μίαν διορθόδοξον Παγχριστιανικήν καί Παγκόσμιον Διακονίαν.

Ἡ ἀπόκρισις ἀπόκειται εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης. Ἀπό δέ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ἔναυσμα καί ἀγάπη καί ἑτοίμη θυσία.

Καί εὐλογία ἐπί πάντας».

Ὁ λόγος τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Μετά βαθυτάτης συγκινήσεως καί χαρᾶς, ἐγκαρδίων εὐχαριστιῶν καί εὐγνωμοσύνης ἡ Ταπεινότης μου, οἱ Σεβ. Ἀδελφοί καί συλλειτουργοί Μητροπολῖται τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κρήτης καί ὁ περί ἡμᾶς ἱερός Κλῆρος καί ὁ εὐσεβής Λαός ἀποδεχόμεθα γηθοσύνως διά τῶν χειρῶν τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης ἡμῖν Σεβασμιότητος τοῦ διαπρεπούς Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος τοῦ Πανσέπτου ἡμῶν Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ καί Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τό ἱστορικόν τοῦτο ἔγγραφον διά τοῦ ὁποίου ἀ γ γ έ λ λ ε τ α ι ἡμῖν τόσον ἐπίσημος ὁ γενόμενος ὑπό τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου καί τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἧς ἐπίλεκτον μέλος τυγχάνει καί ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης, προβιβασμός τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης εἰς Ἀρχιεπίκσοπον Κρήτης.

Λέγω μετά βαθυτάτης ἱερᾶς συγκινήσεως. Διότι ἡ κανονική ἀνακήρυξις τῆς τέως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρός τήν προηγηθεῖσαν ἀνακήρυξιν τῶν τέως Ἐπισκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης εἰς Μητροπόλεις, ἀποτελεῖ ἱκανοποιητικάς ἐκπληρώσεις διακαοῦς πόθου σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς Κρητικοῦ Λαοῦ.

Μετ᾽ εὐχαριστιῶν καί εὐγνωμοσύνης. Διότι ἡ κανονική αὕτη Πρᾶξις τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφ᾽ ἑνός ἀναβιβάζει τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης εἰς ἀνωτέραν θέσιν καί περιωπήν, ἀφ᾽ ἑτέρου ἐπιμαρτυρεῖ τήν μητρικήν ἀγάπην τῆς Ἁγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρός αὐτήν καί τήν ἐκτίμησιν τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως καί τοῦ σεβασμοῦ σύμπαντος τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς Κρήτης πρός τό Σεπτόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν Πατριαρχεῖον.

Γηθοσύνως. Ἀληθῶς ἡ σήμερον ἡμέρα εἶναι διά τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης ἡμέρα ἀρρήτου χαρᾶς, εὐφροσύνης καί καυχήσεως, ἡμέρα τήν ὁποίαν βα-

θέως ἐπεπόθησαν καί ηὐχήθησαν πολλοί πρό ἡμῶν μακαριστοί Ἱεράρχαι μετά τοῦ περί αὐτούς ἱεροῦ Κλήρου καί Λαοῦ. Περί τούτου μαρτυρεῖ σήμερον ἡ ἐν τῷ Καθεδρικῷ τούτῳ Ναῷ πανηγυρική θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξάρχει ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου ἡ Ὑμετέρα γερασμία Σεβασμιότης, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τῶν Ἀρχόντων καί πλήθους εὐσεβοῦς Λαοῦ κατακλύσαντος τόν ἱερόν Ναόν μέχρι κεράτων τοῦ Θυσιαστηρίου. Τό συγκινητικόν θέαμα τῶν προσευχομένων χιλιάδων πιστῶν διερμηνεύει ὡς ἄριστα τά αἰσθήματα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης ἡμῶν πρός τήν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐπί τῷ εὐσήμῳ γεγονότι, ἀλλά καί τήν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν ἡμῶν, ὅπως διατηρήσωμεν ἐκ ταύτης τήν κανονικήν ἐξάρτησιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί τό Διοικητικόν αὐτῆς καθεστώς, ὅπερ, βασιζόμενον ἐπί τῶν ἱερῶν Κανόνων καί μορφωθέν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εἶναι τό συμφωνότερον καί τό καλύτερον διά τήν ἀνάπτυξιν καί διαμόρφωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς ἑκάστης κατά τόπους Ἐκκλησίας καί διατηρεῖ τήν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἥτις ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τῆς προόδου καί τῆς ἰσχύος της καί καθίστησιν αὐτήν ἐπιβλητικήν, καλῶς χωροῦσαν πρός ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της ἐπί τῆς γῆς.

Ἀλλ᾽ ὁ οὕτω γενόμενος προβιβασμός τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ἐπαυξάνει τάς ὑποχρεώσεις ἡμῶν, τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς διά μίαν πληρεστέραν, ἡνωμένην, δημιουργικήν δρᾶσιν εἰς ὅλους τούς τομεῖς τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί ἔναντι τοῦ πεπιστευμένου ἡμῖν ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ καί ἀμφοτέρων, ἔναντι τῆς Πρωτοθρόνου Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀγωνιζομένης πανορθοδόξως διά τήν αὔξησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας, τήν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς δυνάμεων καί τήν ἀναθεώρησιν καί προσαρμογήν τῆς ζωῆς της πρός τάς νέας ἀπαιτήσεις καί οἰκουμενικῶς διά τήν ἑνότητα τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν καί τήν προαγωγήν μετ᾽ αὐτῶν, καί ἰδιαιτέρως μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ διαλόγου τῆς ἀγάπης πρός ἐκπλήρωσιν τοῦ θελήματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἕν ὦσιν» πρός ἀντιμετώπισιν ἀπό κοινοῦ τῆς συγχρόνου πνευματικῆς καί ἠθικῆς κρίσεως καί ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Σεβασμιώτατοι,

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρός τήν Α. Θειοτάτην Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν καί τήν περί Αὐτόν Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον διά τήν σημερινήν λαμπράν ἑορτήν τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Μητροπόλεως Κρήτης καί τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης εἰς ἀνωτέραν περιωπήν. Ἀλλ᾽ εἴμεθα εὐγνώμονες καί πρός τήν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, τόν σοφόν καί πεφωτισμένον Μητροπολίτην Γέροντα Χαλκηδό-

νος, τόν ἀγαθόν ἐργάτην τῆς Ἐκκλησίας, ὅστις, μεταξύ ἄλλων προήδρευσε μετά δεξιότητος τῶν δύο τελευταίων Πανορθοδόξων διασκέψεων καί ὅστις Σεπτῇ Ἐντολῇ καί φιλαδέλφῳ διαθέσει, προεξάρχει τῆς ἱερᾶς ταύτης πανηγύρεως. Παρακαλοῦμεν δ' Ὑμᾶς, ὅπως καί διά ζώσης διερμηνεύσητε τῇ Α. Θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ ἡμῶν Πατριάρχῃ κ.κ. Ἀθηναγόρᾳ τά αἰσθήματα τῆς βαθείας ἱκανοποιήσεως καί εὐγνωμοσύνης, τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως καί τοῦ σεβασμοῦ παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί ἡμῶν τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς πρός τήν Σεπτήν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καί τήν ταπεινήν ἡμῶν εὐχήν, ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν μακροημερεύῃ Αὐτόν ἐν ὑγιείᾳ καί ἐπιδαψιλεύῃ Αὐτῷ τήν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἵνα αἰσίως καί ὁσίως φέρει εἰς πέρας τό θεῖον Του ἔργον τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου διά τήν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐστίν ἡ ἀγάπη».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΞΙΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ

Ο ΣΕΒ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΓΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩι ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΙΤΣΟΥΛΑΚΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τά ἐγκαίνια τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Πατριαρχικός Ἔξαρχος Σεβ. Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων φέρων τά ἀρχιερατικά αὐτοῦ ἄμφια καί συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, προηγουμένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν ἑξαπτερύγων καί τῶν μετασχόντων τῆς θείας Λειτουργίας πρεσβυτέρων καί διακόνων, φερόντων ὡσαύτως τά ἱερά αὐτῶν ἄμφια καί ἀκολουθούντων τῶν ἀρχῶν, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν ἄλλων ἐπισήμων καί τοῦ Λαοῦ, μετέβη ἐν πομπῇ εἰς τό μέγαρον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, τῶν κωδώνων τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ κρουομένων χαρμοσύνως καί τμημάτων Στρατοῦ καί τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς ἀποδιδόντων τάς κεκανονισμένας τιμάς, πρό τῆς εἰσόδου τοῦ ὁποίου ἐτέλεσεν ἁγιασμόν, μεθ' ὅν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης εἶπε:

«Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί,

Ὁ Οἶκος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ἐθεμελιώθη ὑπό τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου τόν Ἰούλιον 1963 κατά τήν ἐν Κρήτῃ ἱεράν Αὐτοῦ Πορείαν.

Διά τῆς χάριτος δέ τοῦ Θεοῦ, τῇ χορηγίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, διά τοῦ ἐξοχωτάτου ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Κων. Μητσοτάκη, τῶν ἱερῶν μονῶν καί τῶν ἱερῶν ναῶν καί τῶν ἀοιδίμων δωρητῶν Ἀρχιμ. Καλλινίκου Δασκαλάκη τῆς ἱερᾶς μονῆς ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιμ. Διονυσίου Σπηταλιωράκη τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἀγκαράθου καί ἀρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Στρατάκη τῆς ἱερᾶς μονῆς Σαββαθιανῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ἤχθη αἰσίως καί ταχέως εἰς πέρας.

Εἶμαι βαθύτατα εὐγνώμων εἰς ὅλους τούτους, τούς ὁποίους τιμῶ ὡς εὐεργέτας τῆς Ἐκκλησίας ὡς καί εἰς τόν ἐκπονήσαντα τό ἀρχιτεκτονικόν σχέδιον τοῦ κτιρίου ἐκλεκτόν ἀρχιτέκτονα καί Καθηγητήν τοῦ Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης ἐλλογ. κ. Πάτροκλον Καραντινόν καί τόν συμπολίτην ἀρχιτέκτονα κ. Ἰωάννην Τζομπανάκην συνεργασθέντα καί παρακολουθήσαντα μετ' αὐτοῦ διά τήν πιστήν ἐφαρμογήν καί ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου.

Θερμήν εὐχαριστίαν ἀναπέμπω τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ὅστις ηὐλόγησε δαψιλῶς τήν ταπεινήν μου ταύτην ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Παρακαλῶ δέ τήν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅπως τελέσῃ τά ἐγκαίνια τοῦ οὕτως εἰς δόξαν Θεοῦ οἰκοδομηθέντος περικαλλοῦς τούτου Οἴκου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καί τά ἀποκαλυπτήρια τῆς ἐντετειχισμένης ὧδε Πλακός πρός τιμήν τῶν εὐσεβῶν Δωρητῶν του».

Τό Μέγαρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Γέρων Χαλκηδόνος ἀπεκάλυψε τήν ἐντετειχισμένην εἰς τήν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου εὐχαριστήριον ἀναμνηστικήν πλάκα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχουσιν ἀναγραφῇ χρυσοῖς γράμμασι τά ὀνόματα τῶν δωρητῶν αὐτοῦ καί ἀπέκοψε τήν ταινίαν, συγχαρείς διά θερμῶν λόγων ἀγάπης καί ἐκτιμήσεως τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον. Ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Τελετῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Ἐκδηλώσεις τοῦ Δήμου Ἡρακλείου

Ἡ δεξίωσις εἰς τόν Δῆμον Ἡρακλείου

Τήν 12.30' ὥραν ὁ ἐντιμότατος Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. Ἀνδρέας Καλοκαιρινός ἐδεξιώθη ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι τόν Σεβασμιώτατον Πατριαρχικόν Ἔξαρχον Μητροπολίτην Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνα, παρισταμένων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου, τῶν Ἱεραρχῶν Κρήτης, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, τοῦ προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί ἄλλων.

Εἰς τήν προσφώνησιν αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰωάννης Χρονάκης εἶπε: «Σεβασμιώτατε Πατριαρχικέ Ἔξαρχε Γέρων Μητροπολῖτα Χαλκηδόνος κ. Μελίτων, ἡ παρουσία σας μᾶς δίδει τήν εὐκαιρίαν νά ἐκφράσωμεν καί πάλιν τάς εὐχαριστίας μας πρός τήν Α. Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν, καθώς καί εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον καί εἰς ὑμᾶς διά τήν ἀνάδειξιν τῆς Μητροπόλεως τῆς Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν.

Ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπετέλει ἔκπαλαι ἁγιώτατον ἱερόν κάθε Κρητικῆς καρδίας.

Παρακαλοῦμεν νά διαβεβαιώσητε τήν Α.Θ. Παναγιότητα, ὅτι καί σήμερον, ὑπό τάς σημερινάς χαλεπάς συνθήκας, σύμπας ὁ Κρητικός Λαός καί ὁ Κλῆρος, μετά πλήρους ἀφοσιώσεως συμπαρίσταται πρός τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον.

Παρακολουθοῦμεν μετά μεγίστης συμπαθείας καί συμπαριστάμεθα εἰς τάς προσπαθείας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος καί τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, διά τήν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, διά τήν ὁμόνοιαν μεταξύ τῶν αλῶν, διά τήν εἰρήνην τοῦ κόσμου».

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεδόθη εἰς τόν Σεβ. Πατριαρχικόν Ἔξαρχον ὑπό τοῦ Ἐντιμοτάτου κ. Δημάρχου τό ἀκόλουθον ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διά τήν Α. Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν:

«**Τό Δημοτικόν Συμβούλιον**

Ἀκοῦσαν τοῦ κ. Δημάρχου ἀναγνόντος μέν τήν ἀπό 4 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐπιστολήν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου πρός αὐτόν, ἐν ᾗ ἱστορεῖται καί ἀξιολογεῖται τό γεγονός τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν, εἰσηγησαμένου δέ τήν διά ψηφίσματος ἀπόδοσιν ὑπό τοῦ Δήμου Ἡρακλείου

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ κ. Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ
ΕΠΙΔΙΔΩΝ ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΕΞΑΡΧΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΑΡΧΕΙΩ ΔΕΞΙΩΣΙΝ

τῆς ὀφειλομένης ἐπί τῇ ὡς ἄνω εὐεργεσίᾳ χάριτος, ὡς καί τῶν ὁμιλησάντων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἀποφασίζει ὁμοφώνως

Εὐχαριστεῖ ἐκ βαθέων τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ἀθηναγόρᾳ καί τῇ περί Αὐτόν Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι ηὐδόκησαν ἀποδοῦναι μέν τῇ Κρήτῃ τήν παλαιάν ἐκκλησιαστικήν τάξιν, ἐπεξεργάσασθαι δέ σχέδιον διοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ὑπό τό νέον καθεστώς, ἵνα αὕτη ἀποβῇ πρότυπον.

Εὔχεται, ἵνα, τῶν ἀναγκαίων ὅρων καθισταμένων, πληρωθῶσιν αἱ μεγαλόπνοοι προθέσεις, ἐξ ὧν ἐπήγασεν ἡ ἱστορική διά τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης ἀπόφασις, συμπαρίσταται δέ τῇ ἀρξαμένῃ ἐπί ἑνότητι τῶν Ἐκκλησιῶν προσπαθείᾳ, ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Διαδηλοῖ τήν ἀφοσίωσιν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ πρός τό Σεπτόν ἡμῶν Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καί ὑπεγράφη.

Ὁ Πρόεδρος Τά Μέλη

(ἕπονται αἱ ὑπογραφαί)».

Ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος παραλαμβάνων τοῦτο, εἶπε τά ἑξῆς:

«Μετ᾽ ἰδιαιτέρας συγκινήσεως καί τιμῆς δέχομαι τό ψήφισμα τοῦτο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἡρακλείου καί θεωρῶ δι᾽ ἐμέ ἰδιαίτερον προνόμιον τό γεγονός, ὅτι διά τῶν ταπεινῶν χειρῶν μου θά ὑποβάλω τοῦτο τῷ Σεπτῷ Ἀρχηγῷ τῆς Ὀρθοδοξίας τῷ Οἰκουμενικῷ ἡμῶν Πατριάρχῃ.

Ἐκφράζω ἐκ βαθέων θερμοτάτας εὐχαριστίας διά τήν ἐκδήλωσιν ταύτην, τόσον χαρακτηριστικήν, ἀλλά καί τόσον φυσικήν διά τήν Κρητικήν καρδίαν.

Εὑρίσκω εἰς τήν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Δήμου Ἡρακλείου ἕνα συμβολισμόν βαθύτατον, τόν ἑξῆς: Ἡ Ὀρθοδοξία καί ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἐμόρφωσε καί διεφύλαξε τήν Ὀρθοδοξίαν καί βιοῖ τήν Ὀρθοδοξίαν, ἔλαβον βασικά στοιχεῖα διατυπώσεως ἀπό τό ἀρχαῖον ἑλληνικόν πνεῦμα. Αὐτήν ταύτην τήν ὀνομασίαν της ἡ Ἐκκλησία ἔλαβεν ἀπό τήν ἐκκλησίαν τοῦ ἀρχαίου Δήμου. Δέν εἶναι τυχαῖον τό γεγονός. Εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς συνέβη ἀνέκαθεν τοῦτο. Ἡ Ἐκκλησία διερμήνευε καί διατύπωνε τήν διδασκαλίαν της καί τόν ὅλον ἐκκλησιαστικόν βίον συμφώνως πρός τήν συνείδησιν τοῦ λαοῦ καί πρός τό πνεῦμα τοῦ Δήμου. Οὐχί ἐρήμην τοῦ λαοῦ. Διά τοῦτο αἱ ἐκκλησιαστικαί ἡμῶν πράξεις φέρουν συνήθως τήν ἑξῆς κλασσικήν φρᾶσιν: «γνώμῃ κλήρου καί λαοῦ».

Καί σήμερον ἡ Ἐκκλησία καί ἰδιαιτέρως τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον διέσωσεν αὐτήν τήν παράδοσιν ζηλοτύπως, ρυθμίζει τήν πορείαν

του ἐν παντί μέ τό δημόσιον αἴσθημα. Καί αὐτή πρέπει νά εἶναι ἡ πορεία μας καί ὡς διοικούσηςἘκκλησίας καί ὡς πληρώματος.

Πρέπει νά βαστάζωμεν ἀλλήλων τά βάρη. Καί ἡμεῖς οἱ κληρικοί νά μή ἀπομακρυνώμεθα οὔτε στιγμήν ἀπό σᾶς τούς λαϊκούς, τούς πιστούς μας, πού εἶσθε τό καύχημά μας. Χωρίς σας ἡμεῖς δέν εἴμεθα τίποτε. Οὔτε σεῖς χωρίς ἡμᾶς. Εἴμεθα ἀλληλένδετοι.Ἔτσι ἀλληλένδητοι θά πορευθῶμεν καί ἐφεξῆς.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, διά τῆς νέας ταύτης ὀνομασίας τῆς τέως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν, δηλοῖ διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν παρουσίαν του ἐν Κρήτῃ. Παρουσίαν προσφορᾶς καί διαμονῆς ὄχι παρουσίαν ἐξουσίας. Παρουσίαν διακονίας ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆςἘκκλησίας τῆς Κρήτης, ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ ἐνταῦθα περιουσίου λαοῦ.

Ἐπικαλοῦμαι ἐπί τόν Δῆμον τοῦἩρακλείου πλουσίαν τήν εὐλογίαν καί τάς δωρεάς τοῦ Ἁγίου Θεοῦ».

Τό ἐπίσημον γεῦμα

Περί ὥραν 14ην εἰς τό ξενοδοχεῖον «ΞΕΝΙΑ» παρετέθη ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου πρός τιμήν τοῦ ΠατριαρχικοῦἘξάρχου Σεβ. Γέροντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος ἐπίσημον γεῦμα, νηστίσιμον, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Ροδοπόλεως Ἱερώνυμος, οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Κρήτης, ὁ Νομάρχης καί ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητής τῆς V Μεραρχίας, ὁ Διοικητής τῆς Σ.Ε.Α.Π., ὁ διοικητής τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀεροσταθμοῦ Ἡρακλείου, αἱ Τοπικαί Ἀρχαί, ὁ ἐν Ἑλλάδι Ἀντιπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Mcr Well, οἱἩγούμενοι τῶν ἱερῶν μονῶν, ἐκπρόσωποι τοῦ ἐφημερικοῦ Κλήρου, ὁ πανοσ. ἱερομόναχος Χρυσόστομος Ροῦσος, ἐφημέριος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἡρακλείου, ὁ αἰδεσιμολ. Ἀγγλικανός ἱερεύς Cuy Furnivall, ὁ αἰδεσιμολ. Πάστωρ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἈεροσταθμοῦἩρακλείου, οἱ Δήμαρχοι Κρήτης, ἐκπρόσωποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῆςἹερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, οἱ πρόεδροι τῶν Συλλόγων καί Σωματείων καί ἄλλοι ὑπέρ τούς 160.

Κατά τήν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος εἰς πρότασίν του εἶπε:

«Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί,

ΠατριαρχικέἜξαρχε Γέρων Μητροπολῖτα Χαλκηδόνος κ. Μελίτων καί Ἅγιε Ροδοπόλεως κ.Ἱερώνυμε,

Ἡ κοινή αὕτη τράπεζα τῆς ἀγάπης πρός τιμήν τῶνὙμετέρων Σεβασμιοτήτων, πέριξ τῆς ὁποίας παρακάθηνται ἡἹεραρχία τῆςἘν ΚρήτῃἘκκλησίας, Νομάρχαι καί Δήμαρχοι, Βουλευταί, Ἀνώτεροι Διοικητικοί, Δικαστικοί καί

Στρατιωτικοί λειτουργοί τῆς Νήσου, ἐκπρόσωποι τοῦ Λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν τάξεων καί ἄλλα ἄξια πρόσωπα ἀποτελεῖ ἑτέραν ἐκδήλωσιν τῆς ἑορτίου χαρᾶς, ἥτις πληροῖ τάς καρδίας παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς Κρήτης ἐπί τῷ εὐσήμῳ γεγονότι τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί τῶν Ἐπισκοπῶν Κρήτης εἰς Μητροπόλεις, ἀλλά καί ἐπιμαρτυρεῖ διά μίαν ἀκόμη φοράν περί τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης, τῆς εὐλαβείας καί τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν πρός τόν οὕτω τιμήσαντα τήν Ἐκκλησίαν Κρήτης μέγαν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό περιβόητον τοῦτο πρᾶγμα καί ὄνομα, κατά τόν πολυμαθῆ Βαλσαμῶνα.

Τήν ἄρρητον ἡμῶν χαράν ἐπαυξάνει ἡ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίᾳ τῶν Ὑμετέραν φωτεινῶν προσωπικοτήτων καί ἀγαθῶν ἐργατῶν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας.

Καί διά τά δύο ταῦτα εὐτυχή γεγονότα εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμεν τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τόν Σεπτόν ἡμῶν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν καί τήν περί Αὐτόν Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, ἧς ἐπίλεκτα μέλη τυγχάνουσι καί αἱ Ὑμέτεραι λίαν ἀγαπηταί Σεβασμιότητες.

Ἐγείροντες κατά τό ἔθος τό ποτήριον, εὐχόμεθα ἐκ βαθέων: Ἀθηναγόρου τοῦ Παναγιωτάτου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἴησαν ἀπό Θεοῦ τά ἔτη πολλά καί εὐλογημένα. Ὡς εὖ παρέστητε ἐν μέσῳ ἡμῶν, σεβαστοί καί πεφιλημένοι Ἀδελφοί Ἱεράρχαι».

Ἀπαντῶν ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος, ἐξέφρασε τήν βαθυτάτην χαράν καί τήν συγκίνησιν αὐτοῦ, ἐπί ταῖς ἐκδηλώσεσι τῆς εὐλαβείας καί τῆς ἀφοσιώσεως τῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κρήτης πρός τό σεπτόν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, καί ἐξῆρε τό γεγονός τῆς ἀναδείξεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Κρήτης καί τήν στοργήν, τήν ἐκτίμησιν καί τάς προσδοκίας τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου πρός τήν Ἐκκηλσίαν Κρήτης, εὐχηθείς ἐν τέλει ὑπέρ τῆς προόδου καί τῆς εὐημερίας τῆς Κρήτης.

Τό ἑσπέρας ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος Γέρων Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μελίτων, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου καί τῶν συνοδῶν αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ροδοπόλεως κ. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἄρχοντος Ρεφενδαρίου κ. Μιχαήλ Μάλλη, τοῦ ἐλλογ. Καθηγητοῦ κ. Ἀριστείδου Πανώτη, ἐπεσκέφθησαν τά Οἰκοτροφεῖα Ἀρρένων καί Θηλέων καί τό Πιτσουλάκειον Ἵδρυμα Προστασίας τοῦ Παιδίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης. Παρηκολούθησαν ὀργανωθείσας πρός τίμήν αὐτῶν ἑορταστικάς ἐκδηλώσεις, ἐν τέλει τῶν ὁποίων ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος συνεχάρη τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον, τόν Διευθυντήν τοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων πανοσιολ. Ἀρχιμ. Νικόλαον Ξένον, τήν Διευ-

θύντριαν τοῦ Οἰκοτροφείου Θηλέων ἐλλογ. δίδα Γεωργίαν Ματθαιάκη διά τήν καλήν ὀργάνωσιν καί λειτουργίαν τῶν Οἰκοτροφείων καί ἀπηύθυνε πατρικάς συμβουλάς εἰς τούς οἰκοτρόφους αὐτῶν. Ὡσαύτως συνεχάρη τόν πανοσ. Ἱερομόναχον Στέφανον Νικολαΐδην, διευθυντήν τοῦ Πιτσουλακείου Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καί τάς κυρίας τῆς Ἐφορίας αὐτοῦ διά τούς ἰδίους λόγους καί προσέφερε γλυκά εἰς τούς μικρούς τροφίμους αὐτοῦ, οὗτοι δέ προσέφερον τῇ Α. Σεβασμιότητι ἀνθοδέσμην. Περί ὥραν 19.30ʼ ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἔξαρχος μετά τῆς τιμίας συνοδείας αὐτοῦ παρεκάθησαν εἰς ἐπίσημον γεῦμα τοῦ Ἐντιμ. Δημάρχου Ἡρακλείου κ. Ἀνδρέου Καλοκαιρινοῦ εἰς τό ξενοδοδχεῖον «Ἀστήρ», μεθʼ ὅ περί ὥραν 22.00ʼ ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς διʼ Ἀθήνας, προπεμφθέντες εἰς τό ἀεροδρόμιον ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου Ἡρακλείου, πολλῶν Κληρικῶν καί ἄλλων ἐπισήμων.

Τά σταλέντα
εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

«Ἐντιμότατον Ἀνδρέαν Καλοκαιρινόν, Δήμαρχον
Ἡρακλείου-Κρήτης

Ἀσμένως ἀγγέλομεν ὅτι περί Ἡμᾶς ἁγία καί ἱερά Σύνοδος κατά τήν σημερινήν συνεδρίαν αὐτῆς ὠνόμασεν Ἱεράν Μητρόπολιν Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί ἱερώτατον Μητροπολίτην αὐτῆς Εὐγένιον Ἀρχιεπίσκοπον.

Συγχαίρομεν θερμῶς μετά Πατρικῶν εὐχῶν, πολλῆς ἀγάπης παντί ἱερῷ Κλήρῳ εὐσεβεῖ Πληρώματι νήσου.

Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ».

• • •

Ἀνταπαντῶν πρός τό τηλεγράφημα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὁ κ. Δήμαρχος, ἀπέστειλε τό ἀκόλουθον εὐχαριστήριον τηλεγράφημα, συγχαίρων συνάμα τήν ἱεράν Σύνοδον διά τήν ἀπόφασίν της.

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικον Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
Φανάριον-Ἰσταμπούλ

Ὑποβάλλω εὐλαβῶς ἐκ βαθέων εὐχαριστίας Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καί ἐμοῦ καί πόλεως, ὅτι ηὐδόκησεν ἀποκαταστήσῃ καθ' ἱστορίαν ἐκκλησιαστικήν ἐν Κρήτῃ τάξιν. Ἡ καθ' Ὑμᾶς Ἱερά Σύνοδος ἐχαροποίησε τῇ ἀποφάσει αὐτῆς πᾶσαν Νῆσον δι' ὅ, εὐχαριστοῦντες συγχαίρομεν ἅμα αὐτῇ.

Δήμαρχος Ἡρακλείου
Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ».

• • •

Ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
Φανάριον-Κων)πολιν

Σεπτόν τηλεγράφημα Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἀναδείξεως Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί ἀξίου Ποιμενάρχου ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπλήρωσε τάς καρδίας Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἱερᾶς συγκινήσεως. Ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς

Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, Ἁγίᾳ Ἱερᾷ Συνόδῳ εὐγνώμονας εὐχαριστίας, ἐξαιτούμενοι εὐχάς καί εὐλογίας.

Κύριλλος Κυπριωτάκης».

• • •

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

«Αὐτοῦ Θειοτάτην παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν

Φανάριον – Κων)πολις

Ἐσωτερική Ἱεραποστολή «Ἀπόστολος Τίτος», ἀπηχοῦσα ὁμόφωνον γνώμην εὐσεβούς λαοῦ ἐκφράζει πανευλαβῶς Ὑμῖν Ἱερᾷ Συνόδῳ εὐγνώμονας εὐχαριστίας δι᾽ ἀνύψωσιν Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί Σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον. Τοιοῦτον ἀποττελεῖ δικαίωσιν προσδοκιῶν καί διακαῶν πόθων Χριστεπωνύμου Πληρώματος Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ἔκπαλαι ὁλοθύμως ἀφωσιωμένου Μητρί Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Πρόεδρος

+Ἀρχιμ. Θεόδωρος Β. Τζεδάκης».

• • •

Ο ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

«Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν

Φανάριον-Κων)πολιν

Παγκρήτιος Σύνδεσμος Προσκυνητῶν καί Συνδρομητῶν Ἁγίων Τόπων ἐν ἀγαλλιάσει πολλῇ εὐηγγελίσθη πανευφρόσυνον ἄγγελμα ἀναδείξεως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί ἐπαξίας προαγωγῆς Σεβασμιωτάτου Προκαθημένου Αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον. Ὑποβάλλομεν διαθέρμους εὐχαριστίας καί ἐγκάρδια σεβάσματα μετ᾽ εὐγνωμοσύνης ἀϊδίου.

Ὁ Πρόεδρος

+ Ἀρχιμ. Θεόδωρος Β. Τζεδάκης».

• • •

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Φανάριον – Κων)πολιν

Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια ἱερῶν ναῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς ἀπείρους εὐχαριστίας δι᾽ ἀπόφασιν Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἀνυψώσεως Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν, Μητροπολίτου Ἀρχιεπίσκοπον, ἱκανοποιοῦσα, διακαῆ πόθον εὐσεβοῦς πληρώματος.

Διά τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια
Τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον Ἁγίου Μηνᾶ».

• • •

ΟΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ Ι. ΜΟΝΩΝ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
Φανάριον – Κων)πολιν

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ ὑποβάλλομεν μετά ἀδελφῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν υἱϊκάς εὐγνώμονας εὐχαριστίας Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, Ἁγίᾳ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀναδείξει Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί σεβαστοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπον ἐξαιτούμενοι σεπτάς εὐχάς, εὐλογίας Ὑμῶν.

Ἡγούμενοι
Ἀγκαράθου Κύριλλος
Ἐπανωσήφη Παΐσιος
Ἰωάννου Θεολόγου Γρηγόριος
Καρδιωτίσσης Θεοδόσιος
Ἁγίου Παντελεήμονος Μελέτιος».

• • •

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν
Φανάριον – Κων)πολιν

Ἐπί ἀνακηρύξει Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας.

Ὁμοσπονδία Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Κρήτης-Δωδεκανήσου
Πρόεδρος
Ἰωάννης Κουμαντάκης
Γεν. Γραμματεύς
Ἰωάννης Παγωνάκης».

Η ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

«Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν

Φανάριον –Κων)πολιν

Αἰσθανόμενοι μεγάλην ἱκανοποίησιν ἐπί ἐκπληρώσει διακαοῦς πόθου μας ἀνακηρύξεως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον παρακαλοῦμεν δεχθῆτε ἐγκάρδια καί εἰλικρινῆ ἡμῶν εὐχαριστήρια.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Νομοῦ Ἡρακλείου
Πρόεδρος
Ἐμμανουήλ Ζαχαρίου».

• • •

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν

Φενέρ Ἰσταμπούλ

Ἐπί ὀνομασίᾳ Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν ἱκανοποιούσῃ εὔλογον αἴτημα Χριστιανικοῦ κόσμου μεγαλονήσου Κρήτης ἐκφράζομεν εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρός Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, Ἁγίαν Ἱεράν Σύνοδον.

Ἐμπορικόν καί Βιομηχανικόν Ἐπιμελητήριον Ἡρακλείου
Πρόεδρος
Νίκος Λιανantωνάκης».

• • •

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Φενέρ Ἰσταμπούλ

Ἀνάδειξις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί ὀνομασία Μητροπολίτου Κρήτης Εὐγενίου Ἀρχιεπίσκοπον ἐχαροποίησε χριστεπώνυμον πλήρωμα Ἁγίας Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εὐχαριστοῦντες θερμότατα διά γενομένην διάκρισιν εὐχόμεθα ὑγιείαν καί μακροημέρευσιν, ἐπ᾽ ἀγαθῷ Ἁγίας Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐπαγγελματικόν-Βιοτεχνικόν Ἐπιμελητήριον Ἡρακλείου
Πρόεδρος Ὀρφανός».

Η ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝ)ΣΜΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Φανάριον Ἰσταμπούλ

Ἀνύψωσις Ἐκκλησίας Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον ἐνεποίησε χαράν καί ἱκανοποίησιν ἀγροτικόν κόσμον νομοῦ μας ἐκφράζοντας δι᾽ ἡμῶν εὐχαριστίας του ὑμετέραν Παναγιότητι καί εὐχόμενον μακροημέρευσιν Ὑμῶν ἐπ᾽ ἀγαθῷ ὀρθοδοξίας.

Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἡρακλείου Κρήτης
Πρόεδρος Κων. Καραντινός».

• • •

ΤΟ ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«Πατριάρχην Ἀθηναγόραν

Ἰσταμπούλ

Μέ ἰδιαιτέραν χαράν ἐργατοϋπαλληλική τάξις Ἡρακλείου Κρήτης ἐπληροφορήθη ὀνομασίαν Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί προαγωγήν Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον. Παρακαλοῦμεν δεχθῆτε ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας.

Ἐργατοϋπαλληλικόν Κέντρον Ἡρακλείου Κρήτης
Πρόεδρος Σταυρουλάκης
Γραμματεύς Λαουμτζῆς».

• • •

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν
Πατριαρχεῖον Φαναρίου Κων)πολις

Ἰατρικός Σύλλογος Ἡρακλείου Κρήτης πρωτοστατήσας διά θέματα Ἐκκλησίας Κρήτης ἀποδέχεται μετά χαρᾶς ἀνύψωσιν Μητροπόλεως Κρήτης Ἀρχιεπισκοπήν καί ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην εἰς Ὑμετέραν Ἐκκλησίαν καί Παναγιότητα. Πολλά τά ἔτη Σας.

Πρόεδρος Ἐμμαν. Γαλανάκης».

ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

«Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν
Φανάρι Ἰσταμπούλ Τουρκίαν

Εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμεν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπί ἀνυψώσει Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί Μητροπολίτου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον.

Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον Ἀνατολικῆς Κρήτης
Ὁ Πρόεδρος Ἀλ. Μανιδάκης».

• • •

ΗΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

«Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
Φανάρι Ἰσταμπούλ Τουρκίαν

Ἐπί ἀνυψώσει Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί Μητροπολίτου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον, βαθύτατα συγκεκινημένοι, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Συνεργατική Μηχανικῶν Ἀρχ)κτόνων Ἡρακλείου-Κρήτης
Ὁ Πρόεδρος Νικ. Φανουράκης».

• • •

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
Φενέρ Ἰσταμπούλ

Εὐγνώμονες διά ἀπόφασιν Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ἁγίας ἱερᾶς Συνόδου ὀνομασίας Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν, εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως, εὐχόμενοι μακροημέρευσιν πρός ἐκπλήρωσιν μεγαλοπνόων ἀποφάσεών σας, πρός ἑνοποίησιν ἁγίων ἐκκλησιῶν.»

Ἐμπορικός Σύλλογος Ἡρακλείου
Ὁ Πρόεδρος
Πέτρος Πατεράκης».

• • •

Ο ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ “ΕΡΓΑΝΗ“

«Πρός τήν Α.Θ. Παναγιότητα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν

Κωνσταντινούπολιν

Παναγιώτατε,

Ἐπί τῇ ἐξυψώσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν, ἐπιτρέψατε νά ἐκφράσωμεν τήν χαράν μας καί τάς εὐλαβεῖς εὐχαριστίας μας διά τήν προσγενομένην εἰς τήν Νῆσον μας τιμήν. Ἡ Κρήτη, ἔχουσα καθηγιασμένα τά χώματα αὐτῆς διά τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου πιστόν δε τέκνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, φέρει μέ ὑπερηφάνειαν τήν τιμήν αὐτήν καί ὑπόσχεται, ὅτι θα φανῇ ἀνταξία τῶν προσδοκιῶντῆς Μητρός Ἐκκλησίας, συμπαραστατουμένη εἰς τό ἔργον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Εὐγενίου.

Μετά σεβασμοῦ
Διά τό Διοικητικόν Συμβούλιον
Ἡ Πρόεδρος
Εὐτυχία Ἐργαζάκη
Ἡ Γεν. Γραμματεύς
Βασιλεία Φιοράκη».

• • •

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

«Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην

Φανάρι Ἰσταμπούλ

Ἑλληνογαλλικός Σύνδεσμος Ἡρακλείου

εὐλαβῶς ὑποβάλλει Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καί Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ Συνόδῳ εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἐπί ἐκπληρώσει παγκρητίου πόθου ἀνακηρύξεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπήν καί ἐπαξίαν ἐξύψωσιν τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον, δεόμενος ὑπέρ ὑγιείας καί μακροβιότητος Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος.

Πρόεδρος
Κων. Μαθιουδάκης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΤΟΣ ΙϚ΄. | ΜΑ·Ι·ΟΣ—ΙΟΥΝΙΟΣ 1967 | ΤΕΥΧΗ 5-6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*1) Ἐ**μμ. Δ. Πετράκη**, ἄρχοντος διδασκάλου τοῦ Γένους: Ἡ Μητρόπολις Κρήτης Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἡ σημασία της.— 2) Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ.— 3) Ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης εἰς ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΡΗΤΗΣ (Λεπτομερὲς Χρονικὸν τοῦ σχετικοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἑορτασμοῦ).— 4) Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης εἰς Ῥώμην καὶ Βενετίαν.— 5) Ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου **Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου**.— 6) Ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς ἐπανακομιδῆς τῆς τιμίας Κάρας τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου Τίτου εἰς Ἡράκλειον.— 7) Ἀρχιμ. **Τίτου Συλλιγαρδάκη**, θεολόγου: Ἡ ἀνάληψις τοῦ Κυρίου.— 8) Διακόνου **Γ. Σωμαράκη**, θεολόγου: Ἡ ἐν τῇ Ε΄ Οἰκουμ. Συνόδῳ καταδίκη τοῦ Ὠριγένους (Η΄ τελευταῖον).—9) Ἐκλησιαστικὰ Χρονικά.—10) Δωρεαί.*

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΡΗΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

Ἡ κατὰ τὴν Ε΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν (16 π. Ἀπριλίου ἑ. ἔ.) γενομένη ἐπίσημος Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀνακήρυξις καὶ καθιέρωσις τῆς τέως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης καὶ τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης, ἐνέχει ἐξαιρετικὴν ἱστορικὴν σπουδαιότητα, ὄχι μόνον τοπικήν, διὰ τὴν Μεγαλόνησόν μας εἰδικῶς, ἀλλὰ καὶ γενικωτέραν τοιαύτην, διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας.

Καὶ ἡ μὲν τοπικὴ σημασία τοῦ γεγονότος εἶναι ἄμεσος καὶ προφανής. Πρῶτον, διότι πρὸ τετραετίας περίπου ἐγένετο «τιμῆς ἕνεκεν» ἡ ὀνομασία τῶν Ἐπισκόπων Κρήτης εἰς Μητροπολίτας. Καὶ δεύτερον, διότι ἡ Τοπικὴ τῆς Κρήτης Σύνοδος εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν αἰωνόβιος θεσμὸς τοῦ γνησίως δημοκρατικοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος διοικήσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, (ὅπως τοῦτο ἀνεπτύχθη καὶ καθιερώθη κατὰ τὴν χιλιετῆ ζωὴν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους), ἀφ' ἑτέρου δὲ θεσμὸς τελείως ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τοῦ συγχρόνου δημοκρατικοῦ πνεύματος ἡμιαυτονόμου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἡ δὲ ὑπὸ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τύπον κατάργησίς του, καὶ

Ἡ Μητρόπολις Κρήτης Ἀρχιεπισκοπή καί ἡ σημασία της

Ε.Λ. Πετράκης, Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Γένους
(Ἀπόστολος Τίτος, τ. 5-6, 1967, σελ. 89 κ.ἑ.)

Ἡ κατά τήν Ε' Κυριακήν τῶν Νηστειῶν (16 π. Ἀπριλίου ἐ. ἔ.) γενομένη ἐπίσημος Πατριαρχική καί Συνοδική ἀνακήρυξις καί καθιέρωσις τῆς τέως Μητροπόλεως Κρήτης εἰς Ἀ ρ χ ι ε π ι σ κ ο π ή ν Κ ρ ή τ η ς καί τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης, ἐνέχει ἐξαιρετικήν ἱστορικήν σπουδαιότητα, ὄχι μόνον τοπικήν, διά τήν Μεγαλόνησόν μας εἰδικῶς, ἀλλά καί γενικωτέραν τοιαύτην, διά τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας.

Καί ἡ μέν τοπική σημασία τοῦ γεγονότος εἶναι ἄμεσος καί προφανής. Πρῶτον, διότι πρό τετραετίας περίπου ἐγένετο «τιμῆς ἕνεκεν» ἡ ὀνομασία τῶν Ἐπισκόπων Κρήτης εἰς Μητροπολίτας. Καί δεύτερον, διότι ἡ Τοπική τῆς Κρήτης Σύνοδος εἶναι ἀφ' ἑνός μέν α ἰ ω ν ό β ι ο ς θ ε σ μ ό ς τ ο ῦ γ ν η σ ί ω ς δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ο ῦ ἑ λ λ η ν ι κ ο ῦ π ν ε ύ μ α τ ο ς δ ι ο ι κ ή σ ε ω ς τ ῆ ς Ὀ ρ θ ο δ ό ξ ο υ Ἐ κ κ λ η σ ί α ς, (ὅπως τοῦτο ἀνεπτύχθη καί καθιερώθη κατά τήν χιλιετῆ ζωήν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους), ἀφ' ἑτέρου δέ *θεσμός τελείως ἀνταποκρινόμενος εἰς τάς ἀνάγκας καί τοῦ συγχρόνου δημοκρατικοῦ* πνεύματος ἡμιαυτονόμου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἡ δέ ὑπό τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλον τύπον ἦκατάργησίς του, καί ἱστορικήν ἀνορθογραφίαν θ' ἀπετέλει καί πρός τάς συγχρόνους ὀρθάς ἀντιλήψεις δημοκρατικῆς διοικήσεως θά ἀντέκειτο. Καί τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς ὀδυνηρᾶς διά τόν χριστιανικόν Λαόν τῆς Κρήτης ἐντυπώσεως, ὅτι ἐστερεῖτο, ἄνευ οὐδενός λόγου, ἑνός δικαιώματος νά αὐτοδιοικῆται τοπικῶς, ὑπό τήν αἰγῖδα καί τήν ἄμεσον ἐπίβλεψιν πάντοτε τοῦ γεραροῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπό τήν ὁποίαν, ὡς ὀρθῶς ἀπεσπάσθη, κατά τά μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Εἰδικῶς διά τήν ἱστορικήν σημασίαν, πού ἔχει ἡ Τοπική Σύνοδος ἡμιαυτονόμου διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, πρέπει νά προστεθῇ ἐνταῦθα, ὅτι τό σύστημα τοῦτο, τό ὁποῖον ἴσχυε μέχρις ἐσχάτων καί εἰς ἄλλας Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διατηρεῖται ἀκόμη μ ό ν ο ν ἐνταῦθα.

Πάντα τ' ἀνωτερω στοιχεῖα σταθμίσαν ἐνδελεχῶς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, κατέληξεν εἰς τήν ἀπόφασιν, τήν ὁποίαν, διά τῆς ἐπισήμου Ἀντιπροσωπείας του, ἐξήγγειλε πανηγυρικῶς καί ἐφήρμοσεν ἐνταῦθα πρό μηνός. Ὅπως εἶναι φανερόν, διά τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τό ἡμιαυτόνομον

Συνοδικόν σύστημα διοικήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας παραμένει οὐσιαστικῶς ὅπως ἦτο πάντοτε. Μετεβλήθησαν μόνον τά ὀνόματα. Οἱ Ἐπίσκοποι ὠνομάσθησαν Μητροπολῖται καί ὁ Μητροπολίτης ὠνομάσθη, πρός διάκρισιν, Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, ὡς Πρόεδρος τῆς τοπικῆς Συνόδου. Κατά τά λοιπά μένει ἀναλλοίωτον.

Ὁ δέ ἀνεπιφύλακτος ἐνθουσιασμός, τόν ὁποῖον προεκάλεσεν εἰς τήν ψυχήν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις ἀπό τοῦ ἑνός μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς Μεγαλονήσου, ἀποδεικνύει περιτράνως τήν ὀρθότητα αὐτῆς. Ὁ κρητικός λαός πάντοτε καί ἰδιαιτέρως ὑπό τάς σημερινάς συνθήκας τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς μας αἰσθάνεται βαθειά, ὡς ἐξαιρετικόν τίτλον τιμῆς δι᾽ αὐτόν, τήν ἀπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξάρτησιν.

Ὅταν δέ ὁ Ὀρθόδοξος Οἰκουμενικός Θρόνος, διά τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, κατέχει μίαν τῶν πρωτοπορειακῶν θέσεων, εἰς τήν παγκόσμιον κίνησιν διά τήν συνεννόησιν τῶν Χριστιανῶν (καί πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων) *πρός ματαίωσιν τῆς ὑλιστικῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ κόσμου*, ὁ ρόλος τόν ὁποῖον κέκληται νά διαδραματίσῃ ἀνά τήν Μεσόγειον καί τήν Ἀφρικήν ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησία ὡς ἐξώστης καί προβολεύς τοῦ ὀρθοδόξου οἰκουμενικοῦ πνεύματος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἀποκτᾷ ἰδιαζόντως ἐξαιρετικήν σημασίαν καί ἔχει τιμητικήν τήν ἀποστολήν. Τοῦτο διά γλώσσης, παλλομένης ἀπό χριστιανικήν συγκίνησιν καί ἀγάπην, διελάλησεν ἀπό τοῦ ἄμβωνος τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ καί ὁ διαπρεπής Ἱεράρχης καί Ἔξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Σεβασμιώτατος Μελίτων, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερε τό σχετικόν μήνυμΑ. Εἶναι δέ βέβαιον ὅτι τό μήνυμα τοῦτο εἶχε βαθεῖαν ἀπήχησιν, ὄχι μόνον εἰς πᾶσαν κρητικήν καρδίαν, ἀλλά καί εἰς πᾶσαν γνησίως χριστιανικά παλλομένην τοιαύτην.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης μετά τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀνακοινωθέν Συνοδικῆς Συνεδρίας τῆς 24ης Φεβρουαρίου 2017

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνῆλθε σήμερα 24 Φεβρουαρίου 2017 στό Ἡράκλειο σέ Συνεδρία καί ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα τῆς ἁρμοδιότητός της.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε γιά τίς πρόσφατες Συναντήσεις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν Αὐτῆς, μέ τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί τόν ἐξοχ. Πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλέξιο Τσίπρα.

Ἐπίσης, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐξέτασε τό θέμα τῆς διδασκαλίας καί τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί ἀποφάσισε νά προβεῖ στίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες πρός τό ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο, καθώς θεωρεῖ ἀπαραίτητη τή διδασκαλία τῆς πνευματικῆς Παράδοσης τοῦ Ὀρθοδόξου Πολιτισμοῦ μας, μέσα ἀπό τό μάθημα αὐτό.

Μέ τήν εἴσοδό μας στήν κατανυκτική περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος εὔχεται στόν πιστό λαό τῆς Μεγαλονήσου νά διέλθομε ὅλοι μέ μετάνοια καί προσευχή τήν ἐπικείμενη περίοδο καί νά ἀξιωθοῦμε νά ἑορτάσομε μέ χαρά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ.κ. Ἱερώνυμος
μετά τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εἰρηναίου

Γράμμα
πρός τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 165 Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 10ῃ Μαρτίου 2017

Πρός
τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα
τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κύριον κύριον Ἱερώνυμον
Εἰς Ἀθήνας.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, κατά τήν Συνοδικήν Συνεδρίαν τῆς 24ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., λαβοῦσα γνῶσιν, δι' ἡμετέρας Ἐκθέσεως, περί τῶν διαμειφθέντων κατά τήν συνάντησιν τῆς Τριμελοῦς ἡμετέρας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς μετά τῆς Ὑμετέρας Περινουστάτης Μακαριότητος, τῇ συμμετοχῇ καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὕδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, τήν Παρασκευήν, 17ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκφράσῃ, διά τοῦ παρόντος Συνοδικοῦ Γράμματος τάς εὐγνώμονας εὐχαριστίας Αὐτῆς, δι' ὅσα ἡ Ὑμετέρα Γεραρά Μακαριότης ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργεῖ διακριτικῶς, συνετῶς καί ἀποτελεσματικῶς, εἰς τούς χαλεπούς καιρούς τούς ὁποίους διερχόμεθα.

Ἡ ἐποικοδομητική συζήτησις καί συνεννόησις ἐπί θεμάτων λίαν σοβαρῶν, ὡς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀποτελεῖ ἰσχυράν βάσιν διά τήν δυναμικήν ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καί τήν τελεσφόρον τοποθέτησιν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐμπεπιστευμένου ἡμῖν Ποιμνίου. Ἡ διασφάλισις τοῦ Ὀρθοδόξου χαρακτῆρος τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί ἡ προετοιμασία ἱκανῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦν προτεραιότητας διά τήν Ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι καί ἐπιβάλλουν τήν ἐντατικοποίησιν καί τήν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπαραιτήτων πρω-

τοβουλιῶν καί ἐνεργειῶν, διά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν δύο τούτων μειζόνων θεμάτων, τῶν ἀμέσως σχετιζομένων μετά τῆς ταυτότητος καί τῆς πορείας τοῦ εὐλογημένου λαοῦ ἡμῶν.

Ἅπαντες ἔχομεν τήν αἴσθησιν τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης καί τῆς ὑποχρεώσεως, ἰδίως εἰς τούς καιρούς τούτους, νά καταθέτωμεν τόν λόγον τῆς Ἐκκλησίας, ἄνευ περισπασμῶν καί συμβιβασμῶν, ὡς καί ἄνευ ἀκκροτήτων καί φωνασκιῶν, προκειμένου νά διασφαλίζωμεν τήν ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων καί τήν ὑπέρβασιν τῶν διαφορῶν, ἐν βεβαίᾳ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἐπιμονή εἰς τόν συντετονισμένον ἀγῶνα ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας θά ἀποδώση ἐν τέλει γλυκεῖς καί εὐχύμους καρπούς.

Ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἡμιαυτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, εὐχαριστοῦμεν εἰλικρινῶς διά τήν καλήν καί ἀρίστην συνεργασίαν μετά τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τῇ ἀδείᾳ καί εὐλογίᾳ τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί διαβεβαιοῦμεν ὅτι θά συνεχίσωμεν ἐν τούτῳ τῷ φρονήματι τῆς εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, νά καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν καί νά ὑλοποιῶμεν πᾶσαν πρωτοβουλίαν καί δράσιν, ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τοῦ ποικίλως χειμαζομένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπί τούτοις, εὐχαριστοῦντες «πάλιν καί πολλάκις» διά τήν εἰρημένην καρποφόρον συνάντησιν καί συνεργασίαν, διατελοῦμεν

Μετά σεβασμοῦ καί ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀνακοινωθέν Συνοδικῆς Συνεδρίας τῆς 16ης Μαρτίου 2017

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνῆλθε σήμερα, 16 Μαρτίου 2017, στό Ἡράκλειο σέ Συνεδρία καί ἀσχολήθηκε μέ θέματα τῆς ζωῆς τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μεταξύ ἄλλων, ἐξέτασε καί τό θέμα πού προέκυψε τελευταῖα, τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου τῶν Κανονικῶν Ἐπισκόπων τους, ἀπό ὁρισμένους κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, κατά τή Θεία Λειτουργία, τά Ἱερά Μυστήρια καί τίς Ἱερές Ἀκολουθίες.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ποιμαντική ἀγάπη καί στοργικό ἐνδιαφέρον, προσκαλοῦν τούς κληρικούς αὐτούς νά σταματήσουν τήν παραπάνω λανθασμένη συμπεριφορά. Μάλιστα, ὁρίσθηκε, μέ ὁμόφωνη Συνοδική Ἀπόφαση, τριμελής Ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γεράσιμο, τόν Πανοσ. Ἀρχιμ. Φιλόθεο Σπανουδάκη, Ἡγούμενο καί τόν Αἰδεσιμολ. Πρωτ. Ζαχαρία Ἀδαμάκη, Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεως Συνδέσμων Κληρικῶν Ἐκκλησίας Κρήτης, προκειμένου νά συναντηθοῦν καί νά διαλεχθοῦν μαζί τους, τίς ἑπόμενες ἡμέρες.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀναμένει μέ ἀγαθές ἐλπίδες τά καλά ἀποτελέσματα τῆς συνάντησης αὐτῆς, ἐπιφυλάσσεται δέ γιά τά προβλεπόμενα ἀπό τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἰσχύουσα Νομοθεσία.

Τέλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος εὔχεται στόν πιστό καί εὐλογημένο λαό τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης νά διανύσομε μέ ὑγεία καί δύναμη, τό ὑπόλοιπο τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καί νά ἑορτάσομε αἰσίως «*τά Πάθη τά Σεπτά*» καί τήν Ἁγία τοῦ Κυρίου μας Ἀνάσταση, μέ πιστότητα στά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΛΟΓΟΙ - ΜΕΛΕΤΕΣ

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης,
τοιχογραφία Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους

Ἡ "Διακονία τῶν Ἀπρονοήτων" τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ὡς Σύστημα

Ροδάνθη Ἀνδρουλιδάκη-Πετράκη
Εὐάγγελος Πετράκης

Ἡ Ἐπιστολή

Στὸ παρὸν ἄρθρο ἐπιλέξαμε νὰ ἀσχοληθοῦμε συνοπτικὰ μὲ τὴ συστημικὴ ἀνάλυση καὶ ἑρμηνεία τοῦ περιεχομένου μίας ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἡ ὁποία τιτλοφορεῖται «Ἐπιστολὴ ΙΓ'-Εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀπρονοήτων».[1] Τὸ πρωτότυπο κείμενο τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὅτι κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν ὁ ἄνθρωπος ἔκτισται, ἀναγκαῖον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, καθόσον ἐφικτόν, ὡς εἰκόνι τὰ τοῦ ἀρχετύπου μιμήματα ἐν ἑαυτῇ περιφέρειν. Ἐπεί οὖν τὸ Θεῖον ἐπὶ πάντα διήκει τὴν τῆς οἰκείας ἀγαθότητος πρόνοιαν, δίκαιον ἂν εἴη ἐκμιμεῖσθαι τὸ ἀνθρώπινον τὴν τῆς ἀρρήτου σοφίας προνοητικήν, ὡς δυνατόν, διοίκησιν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ καὶ ἐλάχιστοι, εὐλαβῶς εἰς τὸ Θεῖον ἀπιδόντες, καὶ πρὸς τὸ ὁμόφυλον τὴν ἀγαπητικὴν διάθεσιν ἀναλαβόντες, καθήκαμεν ἑαυτοὺς εἰς τόδε τὸ εὐσεβὲς σύστημα, καθὼς ὑποτέτακται, πρόνοιαν ποιούμενοι τῶν ἀπρονοήτων σκηνωμάτων, εἴτ' οὖν νενεκρωμένων, καὶ ἐκ πενίας ἢ ἐκ ξενιτείας μὴ ἐχόντων πῶς ἐκκομίζεσθαι καὶ ἐνθάπτεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων. Τῷ τοίνυν τούτῳ θείῳ τύπῳ ἐπερειδόμενοι, ἑκάστῳ τε ἐνιαυτῷ ἐκ τῶν προσόντων παρὰ Θεοῦ δωρεῶν, ὁ καθεὶς ὡς ἔχει δυνάμεως, καταβολὴν ποιούμενοι πρός τε ἀγορασίαν ἐνταφίων, καὶ τὰ τῶν εἰς ταφὴν ἄλλων συντελοῦντα, διορίζομεν ἐν Κυρίῳ τάδε. Τούτων μηνυομένων ἢ θεωρουμένων κατὰ περίοδον πρὸς ἑκάστου τῶν συνειλεγμένων ἐν τῇ ἀδελφότητι νεκρὸν ἄνθρωπον, τοῦτον τοῖς προσήκουσιν ἐνταφίοις ἐκκομίζεσθαι, ἀποτίθεσθαι ἐν ταῖς ἀποτεταγμέναις ἡμῖν ὁσίαις θήκαις. Καὶ μὴν διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀρχῇ τε ἰνδίκτου, καὶ διὰ τῆς ἐν τῇ Πεντηκοστῇ πολυμερείας, ἐπιτελεῖν ἡμᾶς κοινῶς τὰ μνημόσυνα πάντων τῶν κηδευθέντων· ποιούντων ἡμῶν ἐν ταυτῷ ἐκ τῆς συνεισφορᾶς καὶ ἀγάπην παρακλήσεως σωματικῆς· μὴ μέντοι ἔξω τῶν νενομισμένων τῆς αὐταρκείας ὅρων· ὡς ἢ πολυοινίᾳ ἢ πολυφαγίᾳ ἐξορχεῖσθαι ἡμᾶς τὰ ἐπιτελούμενα μνημόσυνα· ἀλλὰ μετ' εὐλαβείας ἀναφερόντων ἡμῶν δοξολογίαν τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς Θεῷ τὴν ὁσίαν ταύτην τελετὴν ποιήσασθαι, οὕτως ἐπὶ τὴν τῆς τραπέζης

1 P. G 99, 952 D-956A.

ἰέναι χρείαν, προσαναγινωσκομένου ἤδη τοῦ τόμου, ὡς ἂν καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς τροφῆς ἡμῶν τὰ ἀρεστὰ Κυρίῳ μεταδιώκειν· τοῦ κατὰ περισσείαν διανεμομένου πτωχοῖς· μὴ ἐμπολιτευομένων ἀργῶν ρημάτων ἐν τῇ ἑστιάσει, μηδὲ γελοιασμάτων, πολλοῦ γε εἰπεῖν παιγνίων· ὅπου γε οὐδὲ τῷ τυχόντι Χριστιανῷ ἐνεργεῖν δέχεται ὁ λόγος. Εἰ δὲ καὶ λαλεῖν δεήσειε, ταῦτα ὅσα πρέπει Χριστιανοῖς· τό, φυλάττεσθαι ἡμᾶς ὅρκον· τό, ἀγάπην ἔχειν ἐν ἀλλήλοις· ἀλήθειαν ἐκ τοῦ στόματος προφέρειν· δόλου καὶ φθόνου ἀποδιδράσκειν· εὐποιίας τὸ κατὰ δύναμιν ἀντέχεσθαι· ἐπισκέψεις ποιεῖσθαι τῶν ἐν φυλακαῖς, τῶν ἐν ἀρρωστίαις· προσέχειν ταῖς ἀναγνώσεσι, καὶ ταῖς ἐν ἐκκλησίαις προεδρίαις· ἀλλήλους τῇ τιμῇ προηγεῖσθαι, καὶ μάλιστα ἱερεῖς τε Θεοῦ καὶ μοναστάς· φιλοξενίαν μεταδιώκειν· πορνείας καὶ μέθης τὸ καθόλου ἀπέχεσθαι· τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχειν· αἱρετικῶν κοινωνίας ἀποφεύγειν. Καὶ γὰρ τῶν τοιούτων λαλιὰ καὶ μελέτη, πολλῶν ἀγαθῶν πρόξενος γένοιτ᾽ ἂν ἡμῖν.

Ταύταις ταῖς θείαις συνθήκαις συγκατατιθέμενοι καὶ συνεπόμενοι, ἐπεδώκαμεν ἑαυτοὺς ὡς τῷ Κυρίῳ τῶδε τῷ συστήματι. Φησὶ γάρ· Ὁ ποιήσας ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ πεποίηκε· μηδὲν τῶν κειμένων ἀθετοῦντες, μηδὲ παραμελοῦντες. Ὡς ἐὰν ποτε ὀφθείη τις τῶν ἀδελφῶν ἢ παρορῶν τὸν κείμενον νεκρόν, καὶ μὴ ἀναφέροι τῷ τὰ πρῶτα φέροντι τῆς ἀδελφότητος· ἢ ἐν τοῖς ἀρίστοις φθεγγόμενος ἃ μὴ θέμις, καὶ πράττων τὰ οὐχ ὅσια, ὡς ἐντεῦθεν τὸν Θεὸν παροργίζεσθαι, ἐπιτιμίῳ ὑποβάλλεσθαι παρὰ τοῦ προκαθηγουμένου, τριῶν ἡμερῶν ἀποχῇ οἴνου, καὶ ἀργυρίου ἑνὸς καταβολῇ, εἶθ᾽ οὕτως αἰτεῖν πρὸς τὸ ἑξῆς βελτίωσιν. Πρὸς τούτοις φυλάττεσθαι ὑμᾶς καὶ τὸ, ὅταν τύχῃ ἑνὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὁ κοινὸς θάνατος, πάντας συναθροίζεσθαι ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ τὴν ἐκκομιδὴν καὶ ἐνταφίασιν αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ὥστε καὶ ἐκ τούτου τὸ καλὸν ὑμῶν σύνταγμα ἐπαινεῖσθαι πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ μεγαλοδώρου Θεοῦ ἡμῶν. Πίστει οὖν καὶ φόβῳ τῷδε τῷ γραμματείῳ συντάξαντες ἑαυτούς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα ὑπεσημηνάμεθα σὺν τῷ ποσῷ, τὴν μισθαποδοσίαν ταύτης ἡμῶν τῆς ἐλαχίστης προθέσεως ἀπεκδεχόμενοι ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι παρὰ τοῦ μισθαποδότου δικαίου κριτοῦ τῶν ὅλων Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν».

Ὁ συγγραφέας τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ἀνήκει στοὺς μεγάλους ἐπιστολογράφους τοῦ Βυζαντίου.[2] Ἦταν ἕνας σπουδαῖος ἐκκλησιαστικὸς ἄνδρας, μέγας ζηλωτὴς τῆς πίστεως, σθεναρὸς ἐκφραστὴς τῆς ἀληθείας, κάτοχος μεγάλης παιδείας, ἐγκρατὴς ρήτωρ καὶ

2 Θ. Δετοράκη, *Βυζαντινὴ Φιλολογία. Τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κείμενα*, τόμ. Β΄, Ἡράκλειο Κρήτης, 2003, σ. 423.

τῶν δογμάτων βαθὺς γνώστης, φιλάνθρωπος, ἀνακαινιστής τοῦ μοναστικοῦ βίου τῆς ἐποχῆς του καὶ μοναστικὸς ἡγέτης μεγάλου βεληνεκοῦς. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἐγράφη, σύμφωνα μὲ τὸν Δημήτριο Τσάμη,[3] γύρω στὰ ἔτη 803 μὲ 806, πιθανῶς κατὰ τὴ δεύτερη ἐξορία τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Στουδίτη. Ὁ παραλήπτης της εἶναι ἄγνωστος καὶ στὴν οὐσία εἶναι ἕνα καταστατικὸ, τὸ ὁποῖον περιγράφει ἐπακριβῶς τὸν τρόπο λειτουργίας μίας ἀδελφότητος, τῆς διακονίας τῶν ἀπρονοήτων, ἡ ὁποία, ὅπως φαίνεται, ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο. Ὡστόσο, ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἐν λόγῳ σύλλογος ὑπῆρχε ἤδη καὶ ὅτι ὁ μεγάλος αὐτὸς Πατέρας «κατόρθωσε νὰ μεταβάλη αὐτὸν εἰς ἠθικοκοινωνικὸν καὶ παιδαγωγικόν, ἅμα δὲ καὶ θρησκευτικὸν σύνδεσμον»,[4] χωρίς, ὅμως, να ἀναφέρεται τίποτα γιὰ τὴν προέλευση αὐτῆς τῆς πληροφορίας.

Ἡ Ἀδελφότητα

Ἡ ἴδια ἡ ὀνομασία τῆς ἀδελφότητος ὑποδηλώνει καὶ τὸ κυρίως ἔργο της, τὴν ἐκφορὰ καὶ ταφή τῶν ἐγκαταλελειμμένων νεκρῶν καὶ τὴν τέλεση ἱερῶν μνημοσύνων γι᾽ αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εἴτε λόγῳ ἀπορίας, εἴτε λόγῳ τοῦ ὅτι ἦσαν ξένοι καὶ δὲν εἶχαν συγγενεῖς, δὲν ὑπῆρχε πρόνοια γιὰ τὴν ταφή τους. Δευτερευόντως, βεβαίως καὶ τὴν βοήθεια τῶν πτωχῶν καὶ τὴν ἐπίσκεψη σὲ φυλακισμένους καὶ ἀρρώστους, σύμφωνα μὲ τὸ τυπικό τῆς ἀδελφότητος.

Ἂν ἡ λεγόμενη διακονία τῶν ἀπρονοήτων, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα παραμένει ἄγνωστο, ὑπῆρχε καί δροῦσε πρίν ἀπό τόν Ἅγιο Θεόδωρο Στουδίτη, θά ἦταν οὐσιαστικά, ἀπὸ τὶς λίγες ἀδελφότητες ποὺ ἄντεξαν καὶ παρέμειναν στὸ ἱστορικὸ προσκήνιο καὶ τὴν κοινωνικὴ δράση μετὰ τὸν 7ο αἰνα. Στήν περίπτωση αὐτή ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης, μὲ τὰ μεγάλα πνευματικὰ καὶ διοικητικὰ χαρίσματα, θά προσέδωσε μία ἀκόμη μεγαλύτερη δυναμικὴ καὶ μία ἰσχυρότερη ὤθηση στὴν πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς της, καθὼς καὶ στὴν ἐπιβίωσή της.

Ἂν παρατηρήσομε μὲ προσοχὴ τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, θὰ δοῦμε ὅτι ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης προσδιορίζει τὴ διακονία τῶν ἀπρονοήτων ὡς σύστημα. Ἡ ἀπόδοση τῆς σημασίας αὐτῆς σὲ ἕναν ὀργανισμὸ πρὶν ἀπὸ δώδεκα αἰῶνες ξαφνιάζει εὐχάριστα, ἀλλὰ συγχρόνως προκαλεῖ καὶ ἀπορίες, καθὼς ἡ συστημικὴ θεωρία, ἡ ὁποία χρησιμεύει σὰν γενικὸ πλαίσιο ἀρχῶν

---

3 Δ. Τσάμη, *Οἱ Ὀρθόδοξες Ἀδελφότητες (3ος -20ος αἰ.)*, ἐκδ. Π. Πουρναρά, Θεσ/νίκη 2007, σ. 353.

4 Χρ. Παπαδοπούλου, *Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων*, Ἀθῆναι 1939, σ. 14.

γιὰ τὴν ἔρευνα ὅλων τῶν φαινομένων, ὑπερβαίνοντας τὴν ἀποσπασματικὴ ἐξέταση καὶ διευκολύνοντας τὴ διεπιστημονικὴ ἐφαρμογή, εἶναι ὑπόθεση μόλις μερικῶν δεκαετιῶν (δεκαετία τοῦ '50). Τὴν ἀπορία αὐτὴ μπορεῖ νὰ μᾶς λύσει ἡ διαπίστωση τοῦ John Dearden[5] ὅτι ἡ συστημικὴ θεώρηση καὶ λογικὴ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ κάθε ἐπιτυχημένο διοικητικὸ στέλεχος τώρα καὶ αἰῶνες.

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης εἶχε ἀπὸ μία μακρὰ διοικητικὴ ἱκανότητα καὶ ἐμπειρία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μία βαθιὰ πνευματικὴ διαίσθηση τὴ δυνατότητα νὰ βλέπει ἀλληλοεπηρεασμοὺς καὶ ἀλληλεξαρτήσεις, τὸ μέρος καὶ τὸ ὅλον συγχρόνως, τὸ δένδρο καὶ τὸ δάσος κι ἔτσι νὰ ἀποδίδει στὴ 'διακονία τῶν ἀπρονοήτων' τὴν ἔννοια τοῦ συστήματος. Θὰ πρέπει ἐδῶ νὰ δοῦμε τὴν ἐτυμολογία τῆς λέξεως σύστημα καὶ στὴ συνέχεια νὰ ἐξετάσομε ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ὁ ὅρος σύστημα, τὸν ὁποῖο χρησιμοποιεῖ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης καὶ τὸν ἀποδίδει στὴ 'διακονία τῶν ἀπρονοήτων', ἐμπεριέχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀπαντῶνται στὰ συστήματα καὶ ἐὰν αὐτὸ διέπεται ἀπὸ τὴ λειτουργία καὶ τὴ σχεσιοδυναμικὴ τους σύμφωνα μὲ τὴ συστημικὴ θεωρία. Ἐάν, δηλαδή, χρησιμοποιεῖ τὸν ὅρο αὐτὸ τυχαῖα ἢ συνειδητά. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ λέξη σύστημα εἶναι ἀρχαία [δωρ. σύσταμα (ἐπιγρ. Κῶ)] καὶ σημαίνει «τὸ ἐκ πολλῶν μερῶν, μελῶν, προσώπων συνιστάμενον σύνολον πραγμάτων, σύνολον οὗ τὰ μέρη εὑρίσκονται εἰς στενὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν ἑνότητος, συνειρμοῦ, ἀλληλεξαρτήσεως».[6] Συναντᾶται ἐπίσης μὲ τὴν ἔννοια τοῦ συλλόγου καὶ τῆς συντεχνίας, ὅπως ἐδῶ, προφανέστατα καὶ πάλι ὑπὸ τὴν ἔννοια τοῦ ἀπηρτισμένου ὅλου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ μέρη κατάλληλα συνηρμοσμένα, τὰ ὁποῖα τελοῦν σὲ σχέση ἀλληλοεπηρεασμοῦ καὶ ἀλληλεπιδράσεως.

Ἡ ἐν λόγῳ διακονία ἦταν μία κοινωνικὴ ὀργάνωση μὲ συγκεκριμένη ὀργανωτικὴ καὶ δομικὴ λειτουργία, δεδομένου ὅτι «μία ὀργάνωση ἀποτελεῖ μία μορφὴ κοινωνικοῦ συστήματος καὶ ἔχει γίνει γιὰ νὰ ἐκπληρώνει κάποιο καθορισμένο σκοπό».[7] Λαμβάνοντας ὑπόψη, ὅμως, ὅτι σύστημα ἀποτελεῖ ἕνα σύνολο στοιχείων, τὰ ὁποῖα βρίσκονται μεταξύ τους σὲ μία ἀμοιβαία ἀλληλεξάρτηση καὶ ἀλληλεπίδραση καὶ δροῦν ὡς ἑνιαία ὁλότητα γιὰ τὴν πραγμάτωση ἑνὸς προκαθορισμένου σκοποῦ, ἡ 'διακονία τῶν ἀπρονοήτων' μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς σύστημα καί μάλιστα κοινωνικό.

---

5 H. Koontz & C. O'Donnell, *Ὀργάνωση καὶ Διοίκηση, Μιὰ συστημικὴ καὶ ἐνδεχομενικὴ ἀνάλυση τῶν διοικητικῶν λειτουργιῶν,* τ. Α΄, 2η ἔκδ., ἐκδ. Παπαζήση, 1984, σ. 38.

6 Δ. Δημητράκου, *Μέγα Λεξικὸν Ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης,* τόμ. ΙΔ΄, ἐκδ. ὀργανισμὸς Χ. Τεγόπουλος - Β. Ἀσημακόπουλος, 1964, σ. 7018.

7 Μ. Ζαβλανοῦ, *Ὀργάνωση καὶ Διοίκηση*, τ. Α', ἐκδ. Ἴων, 1984, σ. 9.

Ἀποτελοῦσε σύστημα[8] ἀνοιχτό, τὸ ὁποῖο ἐπιδροῦσε στὸ περιβάλλον του, ἀλλὰ συγχρόνως δεχόταν ἐπίδραση ἀπὸ αὐτό. Διέθετε ἕνα θεσμοθετημένο σχῆμα ἐξουσίας καὶ διεπόταν ἀπὸ συγκεκριμένους κανόνες ποὺ στόχευαν στὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ της. Ἡ καλὴ συνεργασία τῶν μελῶν της, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητο, γιὰ τὴν εὐόδωση τοῦ σκοποῦ, ὄχι ἁπλὰ νὰ συνυπάρχουν καὶ νὰ δροῦν μεμονωμένα ἢ ἀποξενωμένα, ἀλλὰ νὰ δροῦν ὡς ὁμάδα, προϋπέθετε ὕπαρξη κανόνων καὶ μεθόδων ὀργάνωσης. Ἡ 'διακονία ἀπρονοήτων', λοιπόν, ἀποτελοῦσε ἕνα σύστημα ἀπὸ ἀλληλοεπηρεαζόμενα μέρη, τὰ ὁποῖα βρίσκονταν σὲ ὀργανωτικὴ σχέση, ἕνα σαφῶς ὁριζόμενο πληθυσμό, διαφοροποίηση καὶ τάσεις ἐπηρεασμοῦ ἀπὸ τὸ περιβάλλον του, ἕνα δίκτυο κοινωνικῶν σχέσεων καὶ τὴ δική του κουλτούρα.[9]

Ἐσωτερικοὶ παράγοντες:

Ἐξετάζοντας τὴν ἐν λόγῳ διακονία ὡς σύστημα, θεωροῦμε ὅτι ἀπετελούνταν ἀπὸ τέσσερα στοιχεία[10]: ἔργο, δομή, ἄτομα, ἄτυπες κοινωνικὲς σχέσεις.

Ἔργο: Εἶναι ἡ ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ πού γίνεται μὲ ἀνθρώπινες ἐνέργειες, χρησιμοποιώντας τὰ ἀπαραίτητα μέσα. Εἰδικότερα, περιλαμβάνει μία σειρὰ ἐνεργειῶν, οἱ ὁποῖες ἐκτελοῦνται σὲ συγκεκριμένο ἀντικείμενο μὲ βοηθητικὰ μέσα καὶ σὲ καθορισμένο χῶρο καὶ χρόνο. Ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ ἐργαζομένου τὸ ἔργο ἐπιμερίζεται ἀνάλογα μὲ τὸ ρόλο ποὺ αὐτὸς ἔχει, τὰ καθήκοντά του, τὸ περιεχόμενο τῆς ὀργανωτικῆς μονάδας καὶ τὸ περιβάλλον της. Τὸ ἔργο τῆς ἐν λόγῳ διακονίας κυρίως ἦταν ὅλες οἱ ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες γίνονταν γιὰ τὴν ἐκφορὰ καὶ ταφή συγκεκριμένων νεκρῶν καὶ ἡ τέλεση μνημοσύνων μὲ ὁρισμένα βοηθητικὰ μέσα σὲ καθορισμένο χῶρο στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ σὲ καθορισμένο χρόνο.

Προφανῶς, κάποιοι θὰ ἀναλάμβαναν νὰ μεταφέρουν τὸ νεκρό, κάποιος ἄλλος ἴσως θὰ ἀναλάμβανε νὰ κλείσει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θανόντος, νὰ τοῦ ἀφαιρέσει τὰ ἐνδύματα προτοῦ ἐπέλθει ἀκαμψία, ἴσως κάποιος ἄλλος

8 Γιά συστημική θεώρηση ἐκκλησιαστικῆς μονάδος (ἐνορίας) βλ. Ρ. Ἀνδρουλιδάκη-Πετράκη, Ἡ Διοίκηση στὴν Ἐνορία. Ἐφαρμογὴ καὶ προβληματισμοί, Ἡράκλειο 2011, σσ. 152-174.

9 W. Hoy-C. Miskel, *Educational administration*, 4rth edition, Mc Graw-Hill, Inc 1991, σ. 28.

10 Γιὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐνδεικτικὰ βλέπετε: W. Hoy & C. Miskel, Educational Administration, 4rth edition, McGraw-Hill, Inc 1991, Δ. Μπουραντά, *Μάνατζμεντ*, ἐκδ. Ευγ. Μπένου, 2002, Ν. Γεωργόπουλου, *Στρατηγικὸ Μάνατζμεντ*, β' ἔκδοση, ἐκδ. Γ. Μπένου, Ἀθήνα 2006.

θὰ ἔνιπτε μὲ ζεστὸ νερὸ τὴ σορό, θὰ τὴν ἔπλυνε μὲ κρασί, θὰ τὴν ἄλειφε μὲ ἔλαιον, ἀλόη, σμύρνα, θὰ τῆς ἔβαλε τὸ σάβανο, θὰ τὴν ἔντυνε μὲ καθαρὰ ἐνδύματα, θὰ ἔβανε τὰ χέρια τοῦ νεκροῦ σὲ σχῆμα σταυροῦ στὸ στῆθος, θὰ ἔδενε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του, θὰ τοποθετοῦσε τὸ νεκρὸ σὲ ὕπτια θέση στὴ νεκρικὴ κλίνη, μὲ τὸ κεφάλι νὰ βλέπει πρὸς τὴ Δύση. Μετὰ τὴν πρόθεση τοῦ νεκροῦ κάποιοι θὰ ἔμεναν, ἴσως, ἰδίως ἂν ἦταν ξένος, νὰ τὸν θρηνήσουν. Στὴ συνέχεια, θὰ ἔκαναν τὴν ἐκφορὰ καὶ θὰ σχημάτιζαν πομπὴ ὅπου θὰ προηγοῦντο κάποιοι ἀδελφοὶ μὲ θυμιατήριο καὶ ἀναμμένες λαμπάδες, θὰ ἀκολουθοῦσε τὸ φέρετρο ποὺ θὰ κρατοῦσαν πάλι ἀδελφοί της διακονίας, στὴ συνέχεια, ἕνας ἢ περισσότεροι κληρικοὶ καὶ κατόπιν ἄλλα μέλη τῆς διακονίας καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ νεκροῦ ἂν εἶχε. Ἔπειτα, κατὰ τὴ Νεκρώσιμο Ἀκολουθία ἴσως ἔψαλλαν κάποιοι ἀδελφοί. Μετὰ δὲ τὴν ὁλοκλήρωση αὐτῆς θὰ τοῦ ἔδιναν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ καὶ θὰ μετέφεραν τὴ σορὸ στὸν τάφο ποὺ εἶχε ἤδη ἑτοιμαστεῖ καὶ ὅπου θὰ τὴν ἐναπέθεταν μὲ τὴν κεφαλὴ πρὸς Δυσμάς καὶ τοὺς πόδας πρὸς Ἀνατολάς, ὥστε νὰ περιμένει τὸν Κύριο τὴ Δευτέρα Παρουσία. Μετὰ δὲ τὴ συμβολικὴ ρίψη χώματος στὸ λείψανο ἀπὸ τὸν ἱερέα, τὸ αὐτὸ θὰ ἔκαναν καὶ τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος. Τέλος, κάποιοι ἀδελφοὶ θὰ ἔκλειναν τὸν τάφο καὶ θὰ ἄφηναν τὸ νεκρὸ νὰ ἀναπαυθεῖ, ἀναμένοντας τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, τὴ Δευτέρα Παρουσία καὶ τὴ Μέλλουσα Κρίση σύμφωνα μὲ τὴ Χριστιανικὴ Διδασκαλία.[11] Ὅσον ἀφορᾶ, ἐπίσης, τὰ μνημόσυνα, κάποιοι θὰ ἀναλάμβαναν τὸ ἔργο τῆς παρασκευῆς κολλύβων, ἄλλοι θὰ ἀναλάμβαναν τὴν ἀγορὰ τροφίμων γιὰ τὴν τράπεζα τοῦ μνημοσύνου, ἄλλοι θὰ παρασκεύαζαν τὰ φαγητά, ἄλλοι θὰ τὰ σέρβιραν, ἄλλοι θὰ μοίραζαν στοὺς φτωχοὺς τὰ περισσεύματα, ἕνας ἀναλάμβανε, ὅπως εἴδαμε, τὴν ἀνάγνωση ψυχωφελίμου ἀναγνώσματος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γεύματος, ὅπως γινόταν καὶ στὰ μοναστήρια κ.λπ. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, νομίζομε ὅτι τὰ ἔργα εὐποιίας, ἡ βοήθεια τῶν πτωχῶν, ἡ ἐπίσκεψη σὲ φυλακισμένους, καὶ ἀρρώστους καὶ ἡ φιλοξενία τῶν ἀδελφῶν ἀνετίθεντο καὶ ἐπεμερίζοντο σὲ ἀδελφούς. Ἄλλωστε, ὁ Ἅγιος ἐφήρμοζε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὴν ἀνάθεση καὶ κατανομὴ καθηκόντων. Ὅλη αὐτὴ ἡ πολύπλευρη προσφορὰ φιλανθρωπικῆς δράσεως ὑπῆρχε καὶ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Στουδίου καὶ γινόταν πολὺ ὀργανωμένα μὲ κατανομὴ ρόλων καὶ ἐργασιῶν. Μάλιστα, ὅπως ἀναφέρει ὁ Hippolyte Delehaye[12] ἐπειδὴ «γιὰ τὶς γενόμενες σοφὲς μεταρρυθ-

11 Ἰωάννη Βολανάκη, «Ταφικὰ ἔθιμα καὶ πρακτικὲς τῶν περὶ τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο λαῶν κατὰ τοὺς τέσσερεις πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες», *Δωδεκάνησος*, τ. ΙΓ΄, 2015, σσ. 35- 45.

12 N. H Baynes- H. ST. L. B. Moss, *Βυζάντιο. Εἰσαγωγὴ στὸ Βυζαντινὸ Πολιτισμό*, 3η ἔκδοση, ἐκδ. Δημ. Ν. Παπαδήμα, Ἀθήνα 1986, σ. 226.

μίσεις ἀπὸ τὸ Θεόδωρο, τὸ βάρος τῆς ὑπευθυνότητος, ποὺ θὰ ἦταν στοὺς ὤμους τοῦ ἡγουμένου, θὰ ἦταν πολὺ δυσβάστακτο. Γιὰ τοῦτο δημιούργησε μία ὁλόκληρη ἱεραρχία ἀπὸ ἀνωτέρους, διευθυντὲς καὶ ἄλλους μοναστικοὺς λειτουργούς, καθένας μὲ ἐπακριβῶς καθωρισμένα καθήκοντα, ἀπὸ τοὺς διευθύνοντες τὶς χορωδίες καὶ τοὺς ἐπιστάτες μέχρι τοὺς μαγείρους, τοὺς νοσοκόμους καὶ τοὺς ξυλουργούς. Κάθε προϊστάμενος παραρτήματος ὑποχρεοῦνταν νὰ ἀποδίδη λογαριασμὸ στὸν ἡγούμενο γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του, ὁ ὁποῖος ἡγούμενος, ἔχοντας τὸ γενικὸ ἔλεγχο στὰ χέρια του, διατηροῦσε τὴν τάξη καὶ τὴν κανονικότητα στὴν κίνηση τοῦ μοναστηριοῦ. Ὁ Θεόδωρος ἔκανε πρόγραμμα γιὰ κάθε τάξη ἐπαγγέλματος. Ἀκόμα συνέθεσε μικρὰ ποιήματα, στὰ ὁποῖα συνοψίζονταν τὰ καθήκοντα καθενὸς καὶ ἔτσι ὑπενθυμίζονταν οἱ εἰδικὲς ἀρετές, ποὺ χρειάζονται στὸ ἔργο τοῦ μοναχοῦ».

Δομή: Εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι διαρθρωμένα τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐκφράζει δηλαδὴ τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν μερῶν καὶ συνεπῶς μεταξὺ τῶν ρόλων καὶ προσφέρει στὴν ὀργάνωση τάξη, μεθόδευση τῆς ὀργανωτικῆς λειτουργίας καὶ συντονισμό. Ὡς δομὴ (τυπικὴ) ἐδῶ μποροῦμε νὰ θεωρήσομε τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ. Γιὰ παράδειγμα, τὴ συμφωνία νὰ προσφέρει ὁ καθένας, ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητές του, ἕνα ποσὸ κάθε χρόνο «πρός τε ἀγορασίαν ἐνταφίων καὶ τῶν εἰς ταφὴν ἄλλων συντελούντων». Τὴ συμφωνία γιὰ τέλεση στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς Πεντηκοστῆς ὁμαδικῶν μνημοσύνων γι΄ αὐτοὺς ποὺ κηδεύτηκαν τὴν ἴδια χρονιὰ καὶ τὴν παράθεση γεύματος (ἀγάπην παρακλήσεως σωματικῆς). Τὴν τήρηση σωστῆς καὶ ἐνδεδειγμένης ἀπὸ τὴ μεριὰ τῶν συμμετεχόντων στάσεως καὶ συμπεριφορᾶς: λήψη τροφῆς, ὄχι πέραν «τῶν νενομισμένων τῆς αὐταρκείας ὅρων, ὡς ἢ πολυοινίᾳ ἢ πολυφαγίᾳ ἐξορχεῖσθαι ἡμᾶς τὰ ἐπιτελούμενα μνημόσυνα», ἀλλὰ ἀντιθέτως, δοξολογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς τελετῆς, ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τραπέζης τῆς ἀγάπης, ἀποφυγὴ ἄσκοπων καὶ περιττῶν συζητήσεων κατὰ τὴ διάρκειά της, ἀστειοτήτων (γελοιασμάτων), πολὺ δὲ περισσότερο παιγνιδιῶν (παιγνίων). Ἐπίσης, τήν ἀποδοχὴ ὅλων τῶν συμμετεχόντων γιὰ σωστὴ καὶ ἐμφορούμενη ἀπὸ ἀγάπη ὁμιλία, γιὰ ἀληθινὸ λόγο, γιὰ ἀποφυγὴ τοῦ δόλου καὶ τοῦ φθόνου, γιὰ ἔργα εὐποιίας, γιὰ ἐπισκέψεις σὲ φυλακισμένους καὶ ἀρρώστους, γιὰ προσοχὴ στὸ εἶδος τῶν ἀναγνωσμάτων, γιὰ προσοχὴ στὴ διάρκεια τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, γιὰ παντελῆ ἀποφυγὴ τῆς πορνείας καὶ τῆς μέθης, γιὰ τήρηση τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, γιὰ ἀποφυγὴ τῆς μετὰ τῶν αἱρετικῶν συναναστροφῆς, γιὰ συναγωνισμὸ γιὰ τὴν ἀπόδοση περισσότερης τιμῆς στὸν ἄλλο καὶ μάλιστα στοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μοναχούς, στήν κήδευση τῶν ἀποβιούντων μελῶν τῆς ἀδελφότητος ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη.

Βλέπομε, λοιπόν, ὅτι ὑπάρχουν ἐδῶ συγκεκριμένα καθήκοντα, κανονισμοὶ λειτουργίας, καθορισμένο ἐργασιακὸ πλαίσιο λειτουργίας, ὅπως καὶ καθορισμὸς τοῦ εἴδους καὶ τῶν ὁρίων στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ διακονίας. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἔλεγχος ὅπως ἔχει καθοριστεῖ ἀπὸ τὴν τυπικὴ δομὴ τῆς ἀδελφότητος.

Ἄτομα: Πολὺ σημαντικὸ στοιχεῖο κάθε ὀργάνωσης εἶναι τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα, ὅπως γνωρίζομε, σχεδιάζουν, ὀργανώνουν, κατευθύνουν, συντονίζουν, ἐπιβλέπουν καὶ ὑλοποιοῦν τὶς ἐνέργειές της. Ὅμως, ἀντίθετα ἀπὸ τὴ διοικητικὴ θεωρία, ὁ ὅρος ἄτομα εἶναι ἀνοίκειος μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Ἀνθρωπολογία, καθὼς ἐκφράζει μέρος τῆς μάζας καὶ ἀποτελεῖ ἀπρόσωπη ἔννοια σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ σωτηριολογικὴ προοπτική του ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος πλάστηκε κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ καὶ ἐμπεριέχει τὸ στοιχεῖο τῆς μοναδικότητος. Ὡστόσο, ἐδῶ γιὰ τεχνικοὺς καὶ μόνον λόγους χρησιμοποιοῦμε τὸν ὅρο αὐτό. Τὰ ἄτομα, λοιπόν, διαμορφώνουν τὴ δομὴ τῆς ὀργάνωσης, καθὼς ἐπηρεάζουν τὴ διαδικασία τῶν ἀποφάσεων, τὴ διεύθυνση, τὶς ἀξίες, τὸ κλίμα κ.λπ, ἔχουν δὲ μία συγκεκριμένη θέση σ' αὐτὴν μὲ συγκεκριμένα καθήκοντα, διέπονται ἀπὸ κανόνες καὶ πρέπει νὰ συμπεριφέρονται μὲ συγκεκριμένο τρόπο (ρόλος). Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ ὁ ἡγετικὸς ρόλος. Διαδραματίζουν δέ σημαντικὸ ρόλο στὴ λειτουργία τοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ στὴ συνολική του ἀναβάθμιση καὶ ἀνάπτυξη. Ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον, ἐπηρεάζονται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπηρεάζουν καὶ καθορίζουν σημαντικὰ τὴ στάση του καὶ τὴ σχέση του μὲ τὸ σύστημα. Ὡστόσο, δὲν ἔχουν ὅλα τὴν ἴδια δυνατότητα ἐπιρροῆς, οὔτε τὸ κάθε ἐπιμέρους στοιχεῖο ἐπηρεάζει καὶ ἐπιδρᾶ στὰ ἄλλα στὸν ἴδιο βαθμό, ὅπως καὶ ἡ δράση τοῦ κάθε στοιχείου δὲν ἔχει τὴν ἴδια δύναμη καὶ τὴν ἴδια δυναμική, γι' αὐτὸ καὶ ὁ βαθμὸς ἐπιρροῆς του στὰ ἄλλα στοιχεῖα ποικίλλει. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὰ ἄτομα βρίσκονται σὲ μία διαρκῆ κινητικότητα καὶ ὄχι στατικότητα καὶ παγίωση. Στὴν περίπτωση τῆς 'διακονίας τῶν ἀπρονοήτων' τὸ στοιχεῖο ἄτομα προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἅγιο Θεόδωρο στὴν ἐπιστολὴ καὶ εἶναι ὅσοι ἐνέταξαν ἑαυτοὺς σ' αὐτὸ «τὸ εὐσεβὲς σύστημα».[13] Στὴν περίπτωση τῆς διακονίας αὐτῆς καὶ ὡς πρὸς τὸ στοιχεῖο ἄτομα συμβαίνει ὅ,τι συμβαίνει σὲ ὁποιονδήποτε ἄλλο ὀργανισμό. Ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα ποὺ συναποτελοῦν τὴ διακονία, ἐπηρεάζουν καὶ ἐπηρεάζονται σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον, τόσο σὲ σχέση μαζί του, ὅσο καὶ καθ' ἑαυτά. Ἐπίσης, ἀλληλεπιδροῦν μεταξύ τους πάλι σὲ διαφορετικὸ βαθμό, τόσο μεταξύ τους, ὅσο καὶ καθ' ἑαυτά. Σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ καὶ μὲ διαφορετικὸ τρόπο, ἐπίσης, ἐπηρεάζονται καὶ ἐπηρεάζουν τὸν 'κο-

13 «…. καθήκαμεν ἑαυτοὺς εἰς τόδε τὸ εὐσεβὲς σύστημα».

ρυφαῖο τῶν ἀδελφῶν' ἢ 'προκαθηγούμενο' ἢ 'πρῶτο' ἢ 'προεστῶτα' ἢ 'τὸν πρῶτα φέροντα'. Πρόκειται, δηλαδὴ γιὰ ἕνα πολὺ περίπλοκο πλέγμα δικτυώσεων ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ δράση καὶ τὴν πορεία τῆς διακονίας.

Ἄτυπες Σχέσεις: Οἱ ἄτυπες σχέσεις δημιουργοῦνται ἀπὸ τὶς ἀλληλεπιδράσεις τῶν ἀτόμων ποὺ μετέχουν στὴν ὀργάνωση. Οἱ σχέσεις αὐτὲς ἀναπτύσσονται στὸ πλαίσιο δημιουργίας ἄτυπης ὀργάνωσης ἢ ἄτυπης ὁμάδας ἐντός της. Ἐνῶ, ὅμως, ἡ τυπικὴ ὀργάνωση προσχεδιάζεται, ἡ ἄτυπη δὲν περιγράφεται ἐπίσημα στὸ ὀργανόγραμμα τῆς ὀργάνωσης, δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ κανόνες καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἐλευθερία καὶ αὐθορμητισμό. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἄτυπων κοινωνικῶν σχέσεων ὀφείλεται στὴ ἔμφυτη τάση κοινωνικότητας τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα βρίσκουν μέσα στὴν ὀργάνωση πρόσφορο ἔδαφος νὰ ἐπικοινωνήσουν καὶ νὰ δημιουργήσουν κοινωνικὲς σχέσεις.[14] Στὸ πλαίσιο, λοιπόν, αὐτὸ δημιουργοῦνται ἄτυπες ὁμάδες μέσα στὴν ὀργάνωση.

Ὑποστηρίζεται η ἄποψη[15] ὅτι οἱ ὀργανώσεις εἶναι ἀπρόσωπα συστήματα ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι οἱ σκοποὶ τους καθορίζονται σύμφωνα μὲ τὶς συνθῆκες ἐπιβίωσης καὶ ὄχι ἀνάλογα μὲ τὶς βλέψεις τῶν ὑποκειμένων ποὺ τὶς συναποτελοῦν, ὁπότε τὸ ἄτομο ποὺ συμμετέχει σὲ αὐτὲς νοιώθει αἴσθημα ἀποξένωσης ἢ αὐτοαναίρεσης, ἐφόσον ἐγκαταλείπει προσωπικὲς ἐπιδιώξεις, προκειμένου νὰ ἐνσωματωθεῖ στὴν ὀργάνωση καὶ τοὺς σκοπούς της, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νὰ μὴ συμβαδίζουν μὲ τὶς προσωπικὲς ἀνάγκες καὶ τοὺς προσωπικοὺς στόχους του. Αὐτό, ὡστόσο, δὲν συνάδει καθόλου, μᾶλλον ἀντίκειται στὴ φύση τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸ πνεῦμα ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ ὁποῖο διαπνέεται καὶ φυσικὰ αὐτὸ θὰ ἴσχυε καὶ στὴν περίπτωση μίας ἀδελφότητος ἢ διακονίας στὸ ποσοστὸ βέβαια ποὺ θὰ ἐμφορεῖτο ἀπὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ πνεῦμα καὶ τὰ μέλη της θὰ εἶχαν γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν διακονία τῶν ἀπρονοήτων, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ τυπικό της ὑπῆρχε σεβασμὸς στὶς ἀνάγκες καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ὑπῆρχε ὑποδούλωση αὐτῶν στοὺς σκοποὺς καὶ τοὺς στόχους τῆς ὀργανώσεως, καθὼς ἡ διακονία ἦταν ἐγκεντρισμένη στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν σωτηριολογικὸ της σκοπό, ὁ ὁποῖος δὲν ἀντίκειται στὶς πραγματικὲς ἀνάγκες καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, τὶς ὁποῖες πραγματώνει καὶ μεταστοιχειώνει πνευματικῶς. Ἐπίσης, εἶναι γεγονὸς ὅτι μέσα στοὺς ὀργανισμοὺς ἀναπτύσσεται ἕνα σύστημα ἄτυπων ἀξιῶν καὶ πεποιθήσεων. Ὡστόσο,

---

14 Χ. Φλώρου, *Σύγχρονη Διοικητικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων*, Σύγχρονη Ἐκδοτική, Ἀθήνα 1993, σ. 223 κ.ε.

15 Ρ. Παναγιωτοπούλου, *Ἡ Ἐπικοινωνία στὶς Ὀργανώσεις*, ἐκδ. Κριτική, 1997, σ. 165.

δὲν πρέπει σὲ καμμιὰ περίπτωση νὰ θεωρήσει κανεὶς ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ διακονίας κατατρύχονταν ἀπὸ ἕνα πλέγμα πνευματικοῦ ἐλιτισμοῦ ἢ ἀπὸ μία κοντόφθαλμη καὶ στενὴ σωματειακὴ λογικὴ περίκλειστων συνόρων μὲ αὐτονόμηση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν τοπικὸ ἐπίσκοπο ἢ ἀκόμα ἀπὸ κάποιου εἴδους γεροντολατρεία μὲ ὑπερέξαρση τοῦ χαρίσματος ἔναντι τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἴδαμε παραπάνω τὰ καθήκοντα καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν λόγῳ διακονίας, ὅπως περιγράφονται ἀπὸ τὸ τυπικό. Ἐὰν τὰ μέλη της ἀνταποκρίνονταν ἐμπράκτως στὶς ὑποχρεώσεις αὐτές, εἶναι φυσικὸ ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἑνότητα, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀδελφότητα θὰ ἐπετύγχανε τὴν πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ της καὶ θὰ ἐπιβίωνε σὲ πεῖσμα τῶν διαφόρων ἀντιξοοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ της περιβάλλοντος. Ὅπως, ἄλλωστε, ἔχουν πολὺ εὔστοχα ἐπισημάνει οἱ Katz καὶ Kahn στὰ κοινωνικὰ συστήματα «μᾶλλον οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων παρὰ τὰ ἴδια τὰ ἄτομα εἶναι ποὺ προσδίδουν τὴ συνοχή».[16] Αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ στὸ μοναστικὸ σύστημα. Ἡ κατανομὴ τῶν ρόλων, ἡ ὁμοψυχία καὶ καλὴ συνεργασία τῶν ἀδελφῶν μεγιστοποιεῖ τὸ ἀποτέλεσμα. Ὁ Γεώργιος Μαντζαρίδης[17] στὸ βιβλίο του ‘Πρόσωπο καὶ θεσμοὶ’ θὰ πεῖ γιὰ κάποιον τεχνοκράτη ποὺ ἐντυπωσιάστηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴ λειτουργία τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὥστε νὰ ὁμολογήσει: «Ἂν εἶχα τέτοιο προσωπικὸ στὴν ἐπιχείρησή μου, θὰ ἔκανα θαύματα». «Ὁ ἐντυπωσιασμὸς αὐτός», θὰ σχολιάσει πολὺ σωστὰ ὁ συγγραφέας, «δὲν προκλήθηκε βέβαια ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ κατάρτιση ἢ τὴν τεχνολογικὴ ἐξειδίκευση τῶν μοναχῶν ποὺ γνώρισε- ἂν καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ δὲν εἶναι σπάνια σήμερα στοὺς μοναχούς τοῦ Ἁγίου Ὄρους -ἀλλά, ἀπὸ τὴν ἀφοσίωση καὶ τὴ διάθεση μὲ τὴν ὁποία διαπίστωσε ὅτι πραγματοποιοῦν τὸ ἔργο τους. Χωρὶς νὰ ὑπάρχει κάποιος ἐξωτερικὸς καταναγκασμός, χωρὶς νὰ ὑφίστανται ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ ὀφέλη, χωρὶς νὰ ἐμφανίζονται ἐπόπτες ἢ ἐλεγκτὲς ἐργασίας, χωρὶς νὰ χρησιμοποιοῦνται αὐστηρὰ ὡράρια ἢ ὑπερωριακὲς ἀμοιβές, ἀντιμετωπίζονται ὅλες οἱ κανονικὲς ἢ οἱ ἔκτακτες ἀνάγκες τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τακτοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἀπαραίτητοι προγραμματισμοί».

Γενικότερα, οἱ κοσμικὲς ὀργανώσεις ἔχουν τὴν ἔννοια τῆς ὑποταγῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἔννοια ἀπρόσωπη καὶ ἡ ὁποία περιορίζει τὴν ἐλευθερία τοῦ

---

16 H. Koontz- C. O’Donnell, *Ὀργάνωση καὶ Διοίκηση. Μία συστημικὴ καὶ ἐνδεχομενικὴ ἀνάλυση τῶν διοικητικῶν λειτουργιῶν*, τ. Α΄, 2η ἔκδοση, ἐκδ. Παπαζήση, 1984, σ. 41.

17 Γ. Μαντζαρίδη, *Πρόσωπο καὶ Θεσμοί*, ἐκδ. Π. Πουρναρά, Θεσ/νίκη 1997, σσ. 135- 136, 140.

προσώπου. Τὸ μέλος πρέπει νὰ εὐθυγραμμιστεῖ μὲ τὴν πλειοψηφία ἢ τὸν ἀρχηγὸ τῆς ὀργάνωσης, εἰδάλλως ἐπιβάλλονται κυρώσεις, προκειμένου νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ τάξη. Ἀντίθετα, στὶς ἐκκλησιαστικὲς δομὲς ὑπάρχει ἡ ὑπακοὴ ποὺ ἀποβλέπει στὸ συντονισμὸ τοῦ θελήματος τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι σχέση προσωπικὴ ποὺ προϋποθέτει καὶ συνεπάγεται τὴν ἐλευθερία. Προφανῶς, ἡ διακονία τῶν ἀπρονοήτων, ὡς ἐκκλησιαστικὴ δομή, ἀγωνιζόταν γιὰ τὴ σύμπηξη ἑνὸς γνήσιου κοινοτικοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ πνευματικῆς συνοχῆς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ τυπικό της.

Ἐξωτερικοὶ Παράγοντες:

Εἰπώθηκε παραπάνω ὅτι ἕνα ἀνοικτὸ σύστημα τελεῖ σὲ ἀλληλεπίδραση μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον. Ἀφενός, τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον ἐπιδρᾶ στὴ δομὴ τοῦ συστήματος καὶ στὴν ἐν γένει λειτουργία του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ δεύτερο ἐπιδρᾶ καὶ ἐπηρεάζει ὅλες αὐτὲς τὶς δυνάμεις πού εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ καὶ ἐπιδροῦν σ΄αὐτὸν. Στὴν πράξη, οἱ σχέσεις τοῦ ἀνοικτοῦ συστήματος μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον εἶναι καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του μέσα στὸ κοινωνικὸ ὑπερσύστημα.

Ἡ διακονία, ὡς ἀνοιχτὸ σύστημα, ἀλληλεπιδροῦσε μὲ τὸ ἐξωτερικό της περιβάλλον, ὅπως καὶ τὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ της περιβάλλοντος ἀλληλεπιδροῦσαν συγχρόνως μὲ τὰ ἐξωτερικὰ ἐρεθίσματα. Αὐτὴ ἡ πολυπλοκότητα τῶν σχέσεων εἶναι ἀπροσδιόριστη καὶ πολλὲς φορὲς ἀπρόβλεπτη καὶ συμβάλλει στὴν ἀναβάθμιση τοῦ ὅλου συστήματος. Πάντως, ὁρισμένοι ἐξωτερικοὶ παράγοντες θὰ μποροῦσαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὸ σύστημα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλλειψη ἑνὸς ἐσωτερικοῦ στοιχείου θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιφέρει ἀνάλογο ἀποτέλεσμα.Ἕνας νόμος πχ τοῦ κράτους θὰ μποροῦσε νὰ σηματοδοτήσει τὴν ἀναστολὴ ἢ καὶ τὴν παύση τῆς λειτουργίας τῆς ἐν λόγῳ διακονίας, ὅπως καὶ μία σοβαρὴ παρεκτροπὴ ἑνὸς μέλους της.

Ἕνας παράγοντας πολὺ σημαντικὸς γιὰ τὴν ὕπαρξη καὶ τὴν ἐπιβίωση τῆς ἐν λόγῳ διακονίας ἦταν ὁ πολιτικός. Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἐπηρεάστηκε καθόλου ἡ λειτουργία της ἀπὸ τὶς περιπετειώδεις σχέσεις τοῦ ἱδρυτοῦ της μὲ τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀπὸ τὶς διώξεις ποὺ ὁ πρῶτος ὑπέστη. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἀδελφότητα τῶν Σπουδαίων ποὺ ἔμεινε πιστὴ στὸν διωχθέντα μεγάλο Ἱεράρχη Ἅγιο Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομο, ὑπέστη πολλοὺς διωγμούς.[18] Καὶ μπορεῖ ἡ Ι. Μονὴ Στουδίου νὰ ἀπορρόφησε τοὺς περισσότερους κραδασμοὺς τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀντιδράσεων, ὡστόσο, θεωροῦμε σχεδὸν ἀπίθανο, ἂν καὶ δὲν ἔχομε τὶς σχετικὲς πληροφορίες, νὰ μὴν ἐπηρεάστηκε

---

18 Δ. Τσάμη, *Οἱ Ὀρθόδοξες Ἀδελφότητες*, (3ος-2ος), ἐκδ. Π. Πουρναρά, Θεσ\νίκη 2007,σ. 41.

ἀρνητικὰ ἡ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ διακονίας ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴ δυσμένεια εἰς βάρος τοῦ ἱδρυτῆ της.

Ἕνας ἄλλος παράγοντας εἶναι ὁ κοινωνικός. Εἶναι φυσικὸ αὐτὴ ἡ ἀνιδιοτελὴς προσφορὰ ὑπηρεσιῶν τῆς ἀδελφότητος στὸν πλησίον νὰ ἐπεριποίει δι' αὐτὴν πολλὴ τιμὴ ἀπὸ τὴν κοινωνία. Ὡστόσο, αὐτὴ τὴν τιμὴ καὶ τὸν ἔπαινο, τὰ ὁποῖα ἐπεδίωκε ἡ ἀδελφότης ὅπως φαίνεται στὸ τυπικό της, δὲν τὰ ἐδέχετο πρὸς δόξαν τῆς ἰδίας καὶ τῶν μελῶν της, ἀλλὰ «πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ μεγαλοδώρου Θεοῦ ἡμῶν». Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὅπως σημειώνει ὁ Abbe Marin[19] «μὲ τὴν ἀφοσίωσίν του αὐτὴν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας ὑφ' ὅλας της τὰς μορφάς, μὲ τὴν σοφὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἐγίνετο εἰς τὸν πτωχὸν κατενώπιον Θεοῦ, κατόρθωσαν ὁ Θεόδωρος καὶ οἱ μοναχοί του νὰ κατακτήσουν τὰς καρδίας. Ἐὰν ἡ ἀνδρεία τοῦ Ἁγίου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου καὶ ἡ αὐστηρότης τῆς ζωῆς του συνεκλόνισαν τὰς διανοίας τοῦ κόσμου, ἴσως τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης ποὺ ἐγκαθίδρυσε ὑπῆρξαν ὁμοίως ἡ αἰτία ἀπιστεύτου αἴγλης, τὴν ὁποίαν τὸ ὄνομά του, καθὼς καὶ τῶν Στουδιτῶν, ἤσκησεν εἰς τὸν τόσον ἀσταθῆ πληθυσμὸν τῆς Βασιλευούσης». Θεωροῦμε ὅτι ἀνάμεσα στὸ σύστημα κοινωνία καὶ τὴν ἀδελφότητα, ἡ ὁποία ἦταν ὑποσύστημα τοῦ πρώτου, ὑπῆρχε ἕνας δυναμικὸς ἀλληλοεπηρεασμός.

Δὲν νομίζομε ὅτι ὑπῆρχε ἐπίδραση οἰκονομικοῦ ἐξωτερικοῦ παράγοντα, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπῆρχε κρατικὴ ἐπιχορήγηση, ἐνῶ ἡ χρηματοδότηση τῆς ἀδελφότητος, ὅπως ἄλλωστε προέβλεπε τὸ τυπικό της ἦταν ἐσωτερική. Μία πολὺ γνωστὴ περίπτωση χριστιανικῆς ἀδελφότητος μὲ πολὺ ἰσχυρὴ ἐπίδραση τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντα στὴν ὕπαρξη καὶ λειτουργία της ἦταν τὸ 'Ἀσκητήριον', γιὰ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε κρατικὴ ἐπιχορήγηση.

Ἕνας ἄλλος παράγοντας εἶναι ὁ πολιτισμικός. Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ πολιτισμικὸ ἐπίπεδο μίας κοινωνίας ἀντικατοπτρίζεται καὶ στὴν ὕπαρξη δομῶν προσφορᾶς κοινωνικοῦ ἔργου καὶ μάλιστα αὐτοπροαίρετου καὶ ἄνευ χρηματικῆς ἀμοιβῆς. Τὸ γεγονὸς τῆς δραστηριοποίησης στὴν Κωνσταντινούπολη πολλῶν ἀδελφοτήτων μὲ τὴν παροχὴ ἔργου εὐποιίας, προκειμένου νὰ καλύψουν τὶς ἐλλείψεις τοῦ κράτους-πρόνοιας, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀποτελεῖ ἐπίδραση τῆς Ἐκκλησίας στὸ θέμα τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφοὺς καὶ συγχρόνως ἀντανακλᾶ τὴν ὕπαρξη στοιχείων πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ στὴν κοινωνία αὐτή. Συγχρόνως, ἡ παροχὴ ἑνὸς τέτοιου ἔργου ἀναβάθμιζε τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο τῆς ἐν λόγῳ κοινωνίας.

---

19 Ἀρχιμ. Ἠλία Μαστρογιαννόπουλου, *Βυζάντιον. Ἕνας κόσμος πνεύματος καὶ ἀγάπης*, Ἀδελφότης Θεολόγων ἡ 'ΖΩΗ', Ἀθῆναι 1967, σ. 91.

Ἐπισημάνσεις:

Ὡς γνωστόν, κάθε κοινωνικὸ σύστημα ἔχει ὅρια, ἡ ὕπαρξη τῶν ὁποίων προσδιορίζει τὴ σχέση του μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον. Ὡστόσο, τὰ ὅρια αὐτά, στὴν πραγματικότητα, δὲν μποροῦν νὰ προσδιοριστοῦν ἐπακριβῶς, καθὼς τὰ κοινωνικὰ συστήματα ἔχουν ρευστότητα, εὐκαμψία καὶ κινητικότητα. Στὸ βαθμὸ ποὺ ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ ἰδιότητες, τὸ σύστημα εἶναι ἀνοιχτὸ, ἀλλιῶς εἶναι κλειστό. Διαβάζοντας κανεὶς τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, ἴσως νὰ νομίσει ὅτι τὸ σύστημα ἦταν κλειστὸ γιατί ἀναφέρεται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ στὰ μέλη τῆς διακονίας. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι σωστὸ γιατί πρόκειται, στὴν πραγματικότητα, γιὰ ἐσωτερικὸ κανονισμὸ ποὺ περιορίζεται στὸ σκοπὸ καὶ τὴ λειτουργία της. Ἐπίσης, ἂν σκεφτοῦμε ὅτι ἡ ἀδελφότητα εἶχε ὡς ἔργο της πρωτίστως τὴν ταφὴ ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἀνῆκαν σ᾽αὐτήν, ἀλλὰ στὸ ἐξωτερικό της περιβάλλον, ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι πρόκειται περὶ ἀνοιχτοῦ συστήματος. Ἄλλο ἕνα στοιχεῖο ποὺ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνοικτότητος τῆς ‘διακονίας τῶν ἀπρονοήτων’, ἀναγράφεται στὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ καὶ ἐκφράζει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ συντάκτη της γιὰ τὸ ἐξωτερικό της περιβάλλον: «ὥστε καὶ ἐκ τούτου τὸ καλὸν ἡμῶν σύνταγμα ἐπαινεῖσθαι πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ μεγαλοδώρου Θεοῦ ἡμῶν». Ἄλλωστε, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε, ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, ὅτι ἕνα ἀνοιχτὸ σύστημα δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἀλληλεπιδρᾶ εἴτε ὡς ὅλον, εἴτε ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα του μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον.

Ἂν ἐπίσης λάβομε ὑπόψιν ὅτι κάθε σύστημα ἔχει ὑποσυστήματα καὶ εἶναι ἐπίσης τμῆμα ἑνὸς ὑπερσυστήματος, ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι αὐτὸ θὰ συνέβαινε μὲ τὸ ἐν λόγῳ σύστημα. Ἡ ἐπιβίωσή του ἐξηρτᾶτο σὲ σημαντικὸ βαθμὸ ἀπὸ τὶς συνθῆκες καὶ τὰ δεδομένα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐποχῆς. Γιὰ νὰ εἶναι σταθερὸ ἕνα σύστημα, πρέπει τὰ μέρη του νὰ εἶναι ἐναρμονισμένα μεταξύ τους. Ἡ διακονία ὡς ἀνοιχτὸ σύστημα, βρισκόταν σὲ κατάσταση σταθερότητας μέσα ἀπὸ τὴ δυναμικὴ ἀλληλεπίδραση τῶν μελῶν της, ἐνῶ μὲ τὴν ἀνατροφοδότηση ἐπετύγχανε τὴν προσαρμογὴ στὰ δεδομένα καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας τῆς ἐποχῆς της.

Εἴπαμε καὶ παραπάνω ὅτι τὰ ἀνοικτὰ συστήματα τελοῦν σὲ σχέση καὶ ἀλληλεπίδραση μὲ τὸ περιβάλλον. Σὲ ἀλληλεπίδραση, ἐπίσης, βρίσκονται τὰ ὑποσυστήματα μεταξύ τους, ὅπως καὶ τὰ μέρη κάθε ὑποσυστήματος. Ἂν προσπαθήσομε νὰ ἀνιχνεύσομε τὴ συστημικὴ συμπεριφορὰ τῆς διακονίας τῶν ἀπρονοήτων, θὰ διαπιστώσομε ὅτι οἱ ἀλληλεπιδράσεις κατ᾽ ἀναλογίαν ἀναπτύσσονταν ἀνάμεσα στὰ ἄτομα, ἀνάμεσα στὰ στοιχεῖα τῆς δομῆς, στὰ στοιχεῖα τοῦ ἔργου, ἀνάμεσα στὰ τέσσερα στοιχεῖα τῆς διακονίας (ἄτομα, δομή, ἔργο, ἄτυπες σχέσεις) καὶ ἀνάμεσα στὴ διακονία καὶ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον. Ἐπίσης, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ στατικότητα, ὅπως εἴπαμε

παραπάνω, ἀντίθετα ὑπῆρχε δυναμικότητα στὸ σύστημα, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀνταποκρινόταν συνεχῶς στὶς ἀλλαγὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ περιβάλλοντος, ὥστε νὰ συνεχίσει νὰ λειτουργεῖ καὶ νὰ ἐπιβιώνει. Ὅταν πχ προκληθεῖ μία μεταβολὴ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ὑποσυστήματα, τότε διαταράσσεται ἡ ἰσορροπία τοῦ συστήματος, ὁπότε χρειάζεται ἡ προσαρμογὴ καὶ τῶν ὑπολοίπων στὴ νέα κατάσταση, μέχρι νὰ ἐπανέλθει τὸ σύστημα στὴν κατάσταση ἰσορροπίας.

Ἂς ὑποθέσομε π.χ. ὅτι κάποια ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητας ἀσκοῦν κριτικὴ στὴν ἡγεσία της καὶ τοὺς ὑπόλοιπους ἀδελφοὺς γιὰ τὸν τρόπο παροχῆς τοῦ ἔργου καὶ ἀποχωροῦν. Εἶναι ἑπόμενο ὅτι αὐτὸ θὰ εἶχε ἐπιπτώσεις τόσο στὸ ἴδιο τὸ στοιχεῖο ἄτομα, στὶς σχέσεις μεταξύ τους, στὴ δομή, δηλαδὴ στὴ διάρθρωση τῆς ἀδελφότητος πχ στὰ καθήκοντα τῶν μελῶν, στὸν κανονισμὸ λειτουργίας τῆς ἀδελφότητας, στὸ ἐργασιακὸ πλαίσιο κ.λπ. καὶ βεβαίως στὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ. Κοντολογής, θὰ εἶχε ἐπίπτωση σὲ ὅλη τὴν ἀδελφότητα. Οὐσιαστικά, δηλαδή, ἡ ὑποβάθμιση στὸ στοιχεῖο ἄτομα ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποβάθμιση καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων. Ὁπότε, τὰ στοιχεῖα τοῦ συστήματος θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρμοστοῦν στὴν καινούργια κατάσταση. Τὰ ἄτομα θὰ ἔπρεπε νὰ δεχτοῦν νὰ παράσχουν περισσότερο ἔργο, καθὼς θὰ ἐπωμίζονταν τὸ ἴδιο ἔργο λιγότεροι ἄνθρωποι. Ἐπίσης, θὰ τοὺς ἀναλογοῦσαν περισσότερα καθήκοντα, ὁπότε θὰ ἄλλαζε τὸ ἐργασιακὸ πλαίσιο, οἱ διαδικασίες, ἡ στρατηγική, ὁ προγραμματισμός, ὁ συντονισμός, ἡ κουλτούρα, οἱ συμπεριφορές, οἱ ἱκανότητες κ.λπ., ὅλη οὐσιαστικὰ ἡ ὀργανωτικὴ καὶ δομικὴ λειτουργία τῆς ἀδελφότητας. Ὅλη, ἐπίσης, ἡ δομὴ θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρμοστεῖ, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν ἐνδεχόμενες μελλοντικὲς τριβὲς μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ νὰ προστατευτεῖ ἡ συνοχὴ καὶ ἡ ἑνότητα τῆς ἀδελφότητας. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον τῆς ἀδελφότητος ἐπηρεαζόταν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρμοστεῖ στὴν ἀλλαγή, ἂς ποῦμε, τῶν μελῶν, καθὼς θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρμόσουν τὸ καθημερινό τους πρόγραμμα στὶς αὐξημένες ἀπαιτήσεις χρονικῆς ἀπασχόλησης τῶν ἀνθρώπων τους. Ἔπειτα, θὰ ὑπῆρχε ἀντίκτυπος γιὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν μελῶν, ὄχι μόνο στοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐρύτερο κοινωνικὸ πλαίσιο στὸ ποσοστὸ ποὺ θὰ γινόταν κοινωνὸς αὐτῶν τῶν ἐξελίξεων, πράγμα τὸ ὁποῖο θὰ ἔπληττε τὴν εἰκόνα τῆς ἀδελφότητας καὶ θὰ δυσχέραινε τὴ στρατολόγηση νέων μελῶν. Στὴ νέα αὐτὴ κατάσταση, ἡ ἀδελφότητα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνταποκριθεῖ, νὰ συσπειρωθεῖ, νὰ δημιουργήσει μεγαλύτερη ἐσωτερικὴ συνοχὴ καὶ νὰ βελτιώσει τὰ λάθη στὸν τρόπο λειτουργίας της καὶ στὴν παροχὴ τοῦ ἔργου της.

Ἄλλωστε, τὸ σύστημα θὰ πρέπει νὰ διαθέτει «τὴ σύνθετη προσαρμοστικὴ ἱκανότητα» τῆς ἐλεγχόμενης ἀνταπόκρισης στὸ περιβάλλον εἴτε μεταλ-

λάσσοντας καὶ διαφοροποιώντας ἐσωτερικά του στοιχεῖα εἴτε τροποποιώντας τὶς δικές του ἐπιδράσεις πρὸς τὸ περιβάλλον, τὰ παρακείμενα δηλαδὴ συστήματα μὲ τὰ ὁποῖα διατηρεῖ σχέσεις ἀμοιβαιότητας».[20] Αὐτὸ θυμίζει πολὺ χαρακτηριστικὰ τὸ μύθο τοῦ Αἰσώπου γιὰ τὴν καλαμιὰ καὶ τὴν ἐλιά.[21] Στὴν κατηγορία τῆς δεύτερης πρὸς τὴν πρώτη ὅτι εἶναι ἀδύνατη καὶ ὑποχωρεῖ ἀμέσως στὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου, ἐκείνη δὲν εἶπε τίποτα. Ὡστόσο, ὅταν ἔπειτα ἀπὸ λίγο φύσηξε δυνατὸς ἀέρας, ἡ καλαμιὰ λύγισε καὶ διασώθηκε εὔκολα, ἐνῶ ἡ ἐλιὰ ποὺ ἀντιστεκόταν μὲ δύναμη στὴ σφοδρότητα τῶν ἀνέμων, ἔσπασε στὰ δύο. Ὁ Αἴσωπος γνώριζε ὅτι αὐτὸ ἰσχύει καὶ στὴ ζωή. Πραγματικά, στὴ διοίκηση ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ, οἱ ὀργανισμοὶ ὡς ἀνοιχτὰ συστήματα χρειάζεται νὰ προσαρμόζονται στὶς ἀλλαγὲς γιὰ νὰ ἐπιβιώνουν. Σήμερα, ποὺ οἱ ἀλλαγὲς εἶναι ραγδαῖες, αὐτὸ ἰσχύει πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον θὰ ἰσχύει πολὺ περισσότερο ἀπὸ σήμερα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ θέτουν στόχους καὶ προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἐπιτύχουν, ἀκολουθώντας μία ὁλόκληρη ἀλληλουχία ἐνεργειῶν. Ἡ διαπίστωση γιὰ τὴ σύμπτωση ἢ τὴν ἀπόκλιση τῆς πραγματοποιηθείσας ἀπὸ τὴν ἀρχικὰ καθορισμένη διαδικασία καὶ τελικὴ σκοποθέτηση ἀποτελεῖ τὴ λειτουργία τοῦ ἐλέγχου. Ὅταν διαπιστωθεῖ ἀπόκλιση, ὁ ὀργανισμὸς ἐπιχειρεῖ τὴ διόρθωση καὶ τὴ σύγκλιση μὲ τοὺς ἀρχικῶς προγραμματισθέντες καὶ μὴ ὑλοποιηθέντες στόχους. Ὡστόσο, ἐδῶ δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν κανονιστικὴ λειτουργία τοῦ ἐλέγχου, οὔτε μὲ τὴν δημιουργική του λειτουργία ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν Φεγιόλ, [22] ἡ μὲν πρώτη ἀφορᾶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κανονιστικῶν διατάξεων, οἱ ὁποῖες ρυθμίζουν τὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ δὲ δεύτερη ἀποσκοπεῖ στὴ βελτιστοποίηση τῆς ἀπόδοσης, ἀλλὰ μὲ τὴν κυρωτική, ἡ ὁποία ἀφορᾶ στὴν ἐπιβολὴ κυρώσεων ὅταν γίνονται λάθη καὶ παραλείψεις. Γενικά, ὅλες οἱ κοινωνικὲς δομές, ἀπὸ παλιὰ μέχρι σήμερα, προβλέπουν στὴν λειτουργική τους διαδικασία τὴν κύρωση, προκειμένου, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα, νὰ κρατήσουν σαφῆ τὰ ὅρια καὶ τὸ περίγραμμά τους καὶ αὐτὸ βεβαίως συμβαίνει καὶ μὲ τὶς ἐκκλησιαστικὲς δομές. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐν λόγῳ ἀδελφότητα, ὁ ἅγιος ὁρίζει ὅταν κάποιος καταστρατηγεῖ καὶ παραβαίνει τὶς δεοντολογικές της ἀρχές, οἱ ὁποῖες ἀνατρέχουν στὴν

---

20 Μ. Δεκλερή, *Διοίκηση Συστημάτων*, ἐκδ. Σάκκουλα, Ἀθήνα- Κομοτηνὴ 1989, σ. 256 κ.ἑ

21 *Αἰσώπου Μύθοι*, μετάφρ. Μαρία Ψωμά, ἐκδ. Βιβλιο…βάρδια, 2000, σσ. 192-193.

22 Γ. Χολέβα, *Ὀργάνωση καὶ Διοίκηση (Management),* εκδ. οἶκος Interbooks, 1995, σ.267.

ἴδια τὴν ἀψευδῆ διδασκαλία τοῦ Κυρίου, νὰ δέχεται κυρώσεις. Συγκεκριμένα, οἱ κυρώσεις ἀφοροῦν στὴν περίπτωση τοῦ νὰ παραβλέψει κανεὶς ἕνα νεκρὸ καὶ νὰ μὴν τὸ ἀναφέρει στὸν προεστώτα, ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τοῦ νὰ φέρεται κανεὶς στὴν τράπεζα τῆς ἀγάπης ἀνάρμοστα καὶ ἀνόσια. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ὁρίζει ὡς ἐπιτίμιο τὴν ἀποχὴ ἀπὸ τὸν οἶνο γιὰ τρεῖς ἡμέρες ἢ τὴν καταβολὴ ἑνὸς ἀργυρίου. Ὡστόσο, ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἐπιβολὴ κυρώσεων μὲ δικανικὸ χαρακτήρα, καθὼς ὁ χαρακτήρας τῶν ἐπιτιμίων εἶναι πνευματικὸς καὶ θεραπευτικός. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἐπιτιμίου γίνεται «εἰθ᾽ οὕτως αἰτεῖν πρὸς τὸ ἑξῆς βελτίωσιν». Βλέπομε ἐδῶ καθαρὰ ὅτι τὰ κριτήρια τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου εἶναι ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικά.

Συμπερασματικά, διαπιστώνομε ὅτι σωστὰ ἀποδίδει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης στὴ διακονία τῶν ἀπρονοήτων τὸν προσδιορισμὸ τοῦ συστήματος, καθὼς ἡ διακονία αὐτὴ ἔχει τὰ χαρακτηριστικά τοῦ συστήματος καὶ λειτουργεῖ ὡς ἀνοικτὸ κοινωνικὸ σύστημα. Προφανῶς, στὴν καλὴ καὶ εὔρυθμη λειτουργία της, θὰ συνέβαλε τὰ μάλα ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος, τόσο μὲ τὶς ἔξοχες ὀργανωτικές, διοικητικὲς καὶ ἡγετικές του ἱκανότητες, ὅσο καὶ μὲ τὴν μεγάλη του πνευματικότητα καὶ τὸ βαθὺ ἐκκλησιαστικό του φρόνημα ποὺ κατ᾽ ἐξοχὴν συμβάλλουν στὴ συστημικὴ λειτουργία τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ζωῆς.

Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες κανονικοί Ὁδηγοί πίστης καί ζωῆς[1]

Ἀρχιμ. Νήφων Βασιλάκης Δρ. Κανονικοῦ Δικαίου

Σεβασμιώτατε,
Σεβαστοί Πατέρες,
Ἀγαπητοί Ἀδελφοί,
Μέλη τίμια καί πιστά τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας,
διακεκριμένοι Παρόντες,

Μέ χαρά ἰδιαίτερη καί ἐξαίχουσα τιμή, βρίσκομαι σήμερα τήν πανέορτη τούτη ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν μεταξύ Σας καί μάλιστα φέρων τήν ὑπέροχη εὐθύνη τοῦ λόγου, νά ἐκφράσω λίγες μόνο κατ᾽ ἐπιλογή σκέψεις γιά «τούς τρεῖς μεγίστους φωστήρας τῆς τρισηλίου Θεότητος» καί ἡ ἐνδεχομένη δυσκολία ἑδράζεται ὄχι στήν εὕρεση καταλλήλου «ὕλης» ὁμιλητικῆς[2] ἤ περιεχομένου ποιότητος λόγου, ἀλλά καταφανῶς ἔγκειται στήν ἐπιλογή ἀπό τά πράγματι πολλά καί ἐξαίσια, ὅσα ἀνά τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἔχουν γραφτεῖ καί εἰπωθεῖ γιά τούς τρεῖς «μελιρρύτους ποταμούς τῆς Σοφίας»[3].

Βέβαια, ἐάν ἡ Φιλοσοφία, τῆς ὁποίας γνῶστες καί ἐπιλεκτικοί κάτοχοι ὑπῆρξαν οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες, ὑποστηρίζει ὅτι ἀδύνατον νά μπεῖ κανείς δυό φορές στόν ἴδιο ποταμό[4], πολλῷ δέ μᾶλλον ἡ θεολογία, μᾶς βεβαιώνει ὅτι κάθε φορά τό ἐγχείρημα νά μπεῖ κάποιος ξανά στήν διαδικασία νά πεῖ κάτι καί μάλιστα σύντομα γιά τούς «τήν Οἰκουμένην πᾶσαν θεογνωσίας νάμασιν καταρδεύσαντας»[5], ἀποτελεῖ ἐμπειρία ἐκπληκτική, διότι τόσα πολλά ἀληθῶς εἶναι ὅσα ἔζησαν, κατέγραψαν, παρέδωσαν στίς μετ᾽ αὐτῶν Γενεές Γενεῶν, ὥστε θαυμάζομεν ὅλοι μαζί καί σήμερα ξανά τό δῶρον ἤ δικαιότερον τά δῶρα τῆς θείας καί ἀνθρωπίνης «Διαθηκής» καί κληρονομιᾶς μας.

Μά δέν μένουμε, παρ᾽ ὅτι θά ἄρεσε[6], μόνο στά τῶν θαυμάτων ἄξια καί

---

[1] Εἰσήγησις κατά τήν Ἐκδήλωσιν κοπῆς τῆς Ἁγιοβασιλόπιτας τοῦ Ε.Μ.Ι. τήν 30/01/2015 εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον τῆς Ι.Α.Κ..

[2] Σχετ. βλ. Ἰωάννου Φουντούλη, Ὁμιλητική, Θεσσαλονίκη 2002.

[3]Βλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

[4] Βλ. σχετικῶς τήν περίφημη φράση Ἡρακλείτου τοῦ Ἐφεσίου. Μολονότι συνηθίζουμε πάντα νά εὐχόμαστε ἐγκαρδίως ἤ ἐνίοτε καί ἐθιμοτυπικά μόνο (τινές ἐξ ἡμῶν) τό «καί τοῦ χρόνου».

[5] Βλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

[6] Ἄλλωστε ὁ κόσμος πάντοτε, πολύ περισσότερο στίς μέρες μας ἀναλώνεται στήν ἀναζήτηση θαυμαστῶν σημείων, ὑπερανθρωπίνων θαυμάτων, ἐκπληκτικῶν χαρισμά-

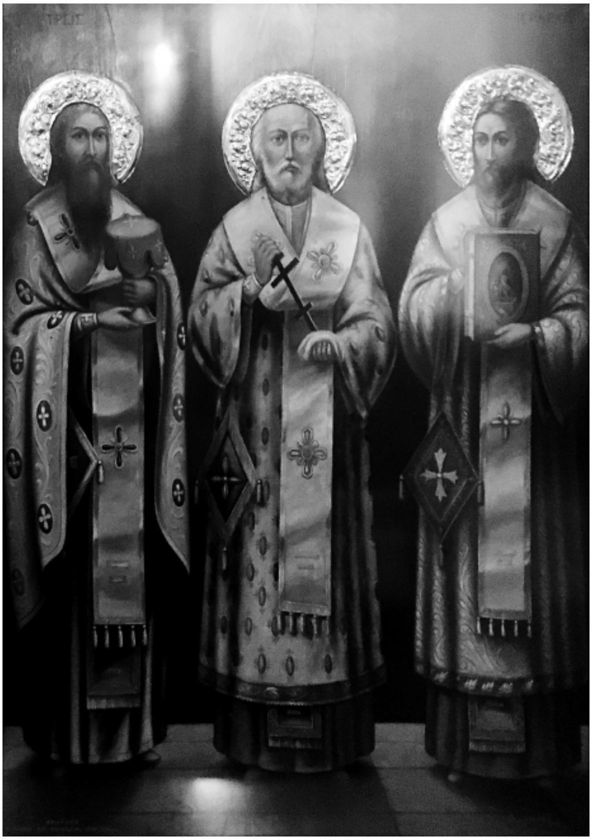

μεγάλα, γιατί λαμβάνουμε ἀφορμή ἀπό τήν δυνατότητα, ἡ ὁποία καί τώρα δίδεται νά παρουσιάσουμε, λίγα καί πολλά[7], ἀπ' ἐκεῖνα πού ἀφοροῦν στούς *Ἁγίους Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς κανονικούς Ὁδηγούς πίστης καί ζωῆς.*

των, καί ἀπομακρύνεται ἤ ξεχνά καί χάνει τά ἀνθρώπινα ὅρια (μέ τρόπο κανονικό ἤ ἀντικανονικό), τῶν ἀνθρωπίνων πτώσεων καί τῆς συνεχούς μετανοίας κι ἐπιστροφῆς εἰς τόν Θεό καί τά ἴδια.

[7] Ἀμέσως θά ἤθελα νά πῶ ὅτι δέν προέχει ὁ ἀριθμός τους, δηλαδή ἐπειδή τάχα εἶναι τρεῖς, ἐπέχουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα, θά μπορούσαν νά εἶναι 300 ἤ 1000, ἑκατομμύρια ὁλόκληρα, κι ὅμως ν' ἀποτελοῦν μόνο στατιστική πλειοψηφία, πλῆθος ἀνώνυμο ἤ ἐπώνυμο, πλούσιο ἤ πτωχό σύνολο, ἀνεπτυγμένο ἤ ὑποανάπτυχτο λαό, ὑγειή ἤ εὔρωστο ἤ ἀσθενή, ὁμάδα φιλάθλων, κατευθυνόμενο ἤ πολλών λογιῶν «κουρδιζόμενο» ὑποσύνολο, ἕνα ἀκόμη μέρος θρησκευτικῆς ἤ ἐθνικῆς διακρίσεως, μέ ὁποιουδήποτε βαθμοῦ φανατισμό, ἀδιαφορία ἤ ζηλωτισμό καί ἄλλα χαρακτηριστικά, μετρήσιμα ἤ δυσθεώρητα, μέ σπουδαιότητα μόνον ἕνεκεν τοῦ ἐπίκαιρου οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος σέ πρόσωπα, ὀργανισμούς καί κοινωνίες.

Τά εὐγενέστατα πρόσωπα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι διαχρονικοί Ὁδηγοί, ὡραιότατοι, ἀληθινοί κανόνες πίστης, δρόμοι ζωῆς. Ἀενάως καί ἀκαταπαύστως εὐεργετικά φωτίζουν καί καθοδηγοῦν τούς ἀνθρώπους ἀπό τά ἀπάνθρωπα, ἄδικα καί κτηνώδη πρός τά θεανθρώπινα ἤ ἔστω τά ἀνθρώπινα, ἀπό τά ἄσχημα καί λυπηρά, στά ἔμορφα καί μεστά κάλλους, χαρᾶς καί Χάριτος, ἀρρήτως καί ἀθανάτως. Ἀπό τά φτωχά κατευθύνουν στά πλούσια μέ τό τῆς υἱοθεσίας[8] δῶρο, ἀρκεῖ νά κατανοήσουμε ὅτι «τοῦ Κυρίου ἡ γή καί τό πλήρωμα αὐτῆς», ὅτι εἴμαστε ἀληθῶς τέκνα τοῦ ἑνός παντοκράτορος Θεοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ ἡμῶν «ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», νούς ἀνθρώπου δέν χωρά ὅσα ἡτοίμασε διά τούς ἀγαπόντας καί εἰσερχομένους νά συμμετάσχουν εἰς τήν χαρά Του, τήν εὐλογημένη Βασιλεία Του.

Μᾶς ὁδηγοῦν τήν καρδιά καί τό νοῦ στό Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, κατευθύνουν τόν κάθε ἕνα μας ἀπό τά χαλεπά, τά ταλαίπωρα, τά ψέματα, τά ἐφήμερα, τά τοῦ ματαίου βίου, πρός τά ὑψηλά καί μένοντα, πρός τά ἀληθινά, τά ὠφέλιμα πρός τό ὄντως συμφέρον τῆς ψυχῆς καί τοῦ ἐφήμερου σώματος.

Ὁδηγοί τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐποχῆς, μέ τρόπο διαφορετικό, δέν ὑπόσχονται λήγοντα πλούτη καί ἀπατηλές ἀπολαύσεις, τρυφηλή ζωή τάχα καί δόξα μαραίνουσα, «μή προσδοκώντας πλούτη»[9] κατά τόν ποιητή, ὄχι τυποποιημένα, ἄνοστα, ἄχαρα, ἄδικα, οὔτε κατεψυγμένα, ἀπό τό ψύχος, ἐνίοτε χρήσιμο συντηρητικό, συνήθως ὅμως παγερό γιά τίς καρδιές καί τίς σχέσεις τῶν προσώπων, ἀκόμη καί τῶν θρησκευομένων ἤ τῶν χριστιανῶν, κάποτε δέ καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ «τραγικῷ τῷ τρόπῳ», μέ συνέπειες δραματικές, γιά τίς ψυχές καί τά σώματα ἀναριθμήτων ἀνθρώπων, οἰκουμενικῶς, δηλαδή ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος ἤ φύλου, θρησκείας ἤ χρώματος, κοινωνικῆς θέσης ἤ παντοδαπῆς ἄλλης διακρίσεως, καθώς ἡ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀλλά καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως πανευτυχῶς ὁρίζουν, προστατεύουν, ἄν καί δέν ἦταν πάντοτε αὐτονόητα αὐτά, πολύ περισσότερο στήν ἐποχή, τήν ὁποῖα ἔζησαν οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες. Ἄλλωστε ὁ ὑμνωδός σχετικῶς διερωτάται «Ἆρα τίς ἐστι, βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος ἢ πένης, ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός;»[10], ἴσως κι ἐμεῖς νά ἀποροῦμε ἀκόμη, ἐνδεχομένως...

---

[8] Βλ. σχετ. Ρωμ. θ΄, 4. Καί εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου ξανά γίνεται λόγος γιά «τό τῆς υἱοθεσίας χάρισμα».

[9] «...καί γέρος πιά ν᾽ ἀράξεις στό νησί, πλούσιος μέ ὅσα κέρδισες στόν δρόμο, μή προσδοκώντας πλούτη νά σέ δώσει ἡ Ἰθάκη. Ἡ Ἰθάκη σ᾽ ἔδωσε τ᾽ ὡραῖο ταξείδι. Χωρίς αὐτήν δέν θάβγαινες στόν δρόμο. Ἄλλα δέν ἔχει νά σέ δώσει πιά. Κι ἄν πτωχική τήν βρείς, ἡ Ἰθάκη δέν σέ γέλασε...», Καβάφη Κ., Ἰθάκη, Ἀπό τά Ποιήματα 1897-1933, Ἴκαρος 1984.

[10] Ἐξόδιος Ἀκολουθία, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. α΄.

Ὁδηγοί, ὄχι μέ τόν πανομοιότυπο τρόπο, ἰταλιστί «di modo fabricale», «βιομηχανικά», ἀλλά μέ προσωπική καί ὑποστατική ἑτερότητα, ἄλλα χαρίσματα, ἄλλες ἀρετές, ἄλλες ἀδυναμίες, ἄλλα πάθη, διαφορετικούς καημούς, ὁ ἀγώνας κοινός, ὁ τόπος ἴδιος, ὁ Παράδεισος ἕνας, ὅ,που δέν κλείστηκαν ποτέ μόνοι τους ἤ ἔστω μέ μιά προορισμένης ἐλίτ ἀπό ἐκείνους ἤ τους τάδε καί δεῖνα διανοουμένους ἤ καί πολιτικά σκεπτομένους ὑπολογιστικά, συστηματικά, λογιστικά ἤ καί ἄλλως νοήμονας καί περιστασιακῶς δικαίους ἀνθρώπους, ἀλλά πρότειναν ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ τό τοῦ Χριστοῦ θέλημα, τοῦ Κυρίου συνεργούντος, μέσα ἀπό τίς κάθε λογής συνθήκες καί καιρικές περιστάσεις, ἀφοῦ «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». Ἀγωνίστηκαν ἐπομένως ὄχι νά προστατευτοῦν φαρισαϊκῶς ἀπό ἀδελφούς των, ἀσώτους, ἁμαρτωλούς καί ἐλαχίστους τοῦ κόσμου τοῦτου, ἀλλά γιά νά βοηθήσουν νά σωθοῦν, νά ὁδηγηθοῦν στόν χαμένο Παράδεισο τῆς μακαρίας τρυφῆς, μετά τῶν ἑορταζόντων ἀκαταπαύστως τήν ἀπέραντον ἠδονή τῶν καθορόντων τοῦ Προσώπου τό κάλλος τό ἄρρητον καί πάντων τῶν ἐπουρανίων καί ἐπιγείων ἀγαθῶν τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Δυστυχῶς ὅμως πικραίνονται, «ἀφρίζουν» καί σκανδαλίζονται οἱ ἐραστές τῆς κολάσεως, καθώς ὁ Θεός ἀγκαλιάζει κάθε παιδί Του στοργικά, περιλαμβάνοντάς το «ἄδικα» κατά κόσμον μετά τῶν κληρονόμων τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας Του. Οἱ κυνηγοί τῶν ἁμαρτωλῶν χάνουν τά λογικά θηράματά των, καθώς οἱ Ἅγιοι ἀνυμνοῦν καί προτείνουν τήν ἄκρα θείαν Του φιλανθρωπία καί διαφοροποιοῦν περίτρανα τήν Δικαιοσύνη Του ἀπό τή ὅ,ποια κοσμική δικαιϊκή «ταχυδακτυλουργία». Στούς νόμους τῆς ζούγκλας ὑπερισχύει ὁ δυνατός, ὁ ἱπποπόταμος ἐπί παραδείγματι στό λασπωμένο ποταμό ἔχει πάντα δίκιο, κάθε δίκαιο, κι ἀλίμονο ὅποιος τό ἀμφισβητήσει, θά τό μετανοιώσει πικρά, καί τό δίκιο του θά χάσει καί ἐπιπλέον ἄδικο θά τόν βρεί.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες μέ βάση τό γράμμα καί τό πνεῦμα τῶν ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλαδή κανονικῶς, ἀποτελοῦν φωτεινούς δείκτες τῆς ζωῆς μας, μάλιστα ὄχι ἑνός μόνο μέλους ἤ μέρους, ἀλλά συνολικά ὅλων καί ὅλου μας τοῦ εἶναι, δέν «φωτίζουν» μόνο τήν βιοτική μέριμνα, ἡ ὁποία παραδόξως πρωταγωνιστεῖ ἐπαναληπτικά. Παρά τό ἀμύθητο φιλανθρωπικό τους ἔργο δέν μιλοῦν γιά σωτηρία τσέπης, κοινωνικοπολιτικῆς θέσης, ἀκόμη καί τῆς ὅ,ποιας ἠθικότητας, φαρισαϊκῆς ἐνίοτε, χωρίς ἀντίκρυσμα, ἀλλά κάνουν διαρκῶς λόγο γιά τή σωτηρία μας, ψυχῆς καί σώματος, θεολογοῦν, δέν οἰκονομολογοῦν θεωρητικά, ἀλλά ἔμπρακτα κατά μίμηση τῆς θείας οἰκονομίας, οἰκονομοῦν πάντα πρός τό συμφέρον τῆς σωτηρίας[11].

Ὁδηγοῦν ἀξιοθαύμαστα ἐμᾶς, τούς διαρκῶς μετανοούντας ἁμαρτωλούς,

---

[11] Ἡ δικαιοκρισία τοῦ Θεοῦ, δέν συνδέεται μέ τήν τιμωρία, ἄν καί ἄδικα κυριαρχεῖ κοινωνικῶς, ὑπενθυμίζουσα τό «ἆρον ἆρον σταῦρωσον Αὐτόν» ἤ τήν κόλαση καί

μέ ἀκραιφνή ἐνθουσιασμό, κατά τό παράδειγμά Του, ἀφοῦ «οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς»[12], δίκαιοι Ὁδηγοί μας καί ἀσφαλείς, μιμούμενοι τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποῖα εὐτυχῶς διαφέρει ἀπό τήν τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐποχῆς, μηδέ τῆς χριστιανικῆς ἐξαιρουμένης καί τῶν ἐπομένων Γενεῶν καί τῆς τελειοτέρας κοινωνίας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος καί τοῦ δικοῦ μας τοῦ «ἀπατεῶνος»[13].

Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος Αἰμιλιανός σέ λόγο του τό 1927 στήν Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης ἔλεγε «οὐδεμία λαμπρότης τοῦ κόσμου εἶναι δυνατόν νά συγκριθῇ»[14] μέ τό δυσαπόκτητο ὅλων τῶν κτημάτων καί κατόπιν ὁ Ἡλιουπόλεως Γεννάδιος παρατηρεῖ ὅτι θά τιμήσουμε καλύτερα τούς Ἁγίους ἐάν «Μιμούμεθα καί ἡμεῖς τόν βίον των καί μελετῶμεν διαρκῶς τά ἀθάνατά των συγγράμματα» [15].

Στόν ἴδιο ἱερό χῶρο ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς των ὁ Λαοδικίας Δωρόθεος τό 1930 γράφει ὅτι μᾶς ψάλλουν τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, τήν ἄφατον ἀγαθότητά του, «ὅτι δέν πρέπει νά ἀνησυχῶμεν, οὔτε νά θλιβώμεθα διά τά ὀλίγα, τά ὁποῖα ἔχομεν, οὔτε νά παραφερώμεθα διά τά πολλά, τά ὁποῖα ἀπεκτήσαμεν... ἀλλά νά δοξάζομεν πάντα τόν Θεόν πάντων ἕνεκεν»[16]. Παρατηρεῖ: μαθήματα αἰωνιότητας μᾶς δίδουν τά τῆς Φύσης, τό θρόϋσμα τῶν φύλλων, ὁ συνδυασμός τῶν χρωμάτων, τά κύματα, ἡ θάλασσα, ἡ δρόσος τῆς ἠός, ὁ λικνισμός τῆς ἑσπέρας «ἡ ἁγνότης τῆς χιόνος», τά ὄρη καί οἱ βουνοί, οἱ βροντές καί ἡ «οἰμογή τῶν ἀνέμων»[17]. Τέλος συμβουλεύει «Πρέπει νά τρέμητε ὅταν καταλαλῆτε τόν πλησίον. Νά ὁμιλῆτε μέ ἀγάπην καί διά τούς νεκρούς, διότι ὑπάρχει κάποιο οὖς μέσα εἰς τούς τάφους. Ὅσο χαμηλά καί ἄν ὁμιλῆτε ὁ Θεός ἀκούει. Δέν πρέπει νά περιφρονῆτε κανένα ἀπό τούς μικρούς αὐτούς. Ὅλοι εἴμεθα πλάσματα τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ. Καί ἐκείνοι πού δεν κάμνουν καρπούς καί ἐκείνοι εἶναι εὐλογημένοι. Δεν εἶναι εὐλόγημένη ἡ ἄμπελος διά τάς σταφυλάς της, ἀλλά καί τό πεῦκον καί ἡ αἴγειρος, διά τήν γλυκεῖαν σκιά των»[18].

Ἡ τιμητική ἀνάμνηση τοῦ βίου τους θεωρητικῶς καί πρακτικῶς, σέ καιρούς, ὅπου πλημμυρίζει τό σκάνδαλο ἐκτροφῆς τῆς ἄδικης ἐνοχῆς ψυχῶν

τούς σατανόμορφους ὑποστηρικτές της, ἀλλά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν Χάρη Του καί Ἔλεος Του. Ἐνώ περιγράφει τό Εὐαγγέλιο ὅτι εἶχε τηρήσει ὅλο τό Νόμο καί «εἴ τινός τι» (Λουκ. ιθ' 8) εσυκοφάντησε ἀνταπέδιδε τετραπλοῦν τότε, κατόπιν πόσοι ἄδικα κατασυκοφαντήθηκαν ὡς τάχα ἁμαρτωλοί.

[12] Ματθ. θ', 13.

[13] Β΄ στάσις τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

[14] Μ. Ἀρχιδιακόνου Αἰμιλιανοῦ, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 10 (1927) 387.

[15] Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 13 (1929) 7.

[16] Λαοδικείας Δωροθέου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 17 (1930) 8.

[17] Ὅ.π. 7.

[18] Ὅ.π.

καί σωμάτων, σέ δυσμενεῖς περιστάσεις, ἄλλωστε Ἐκείνοι «κατά μυρίων παλαίσαντες δεινῶν περιστάσεων»[19], καθοδηγεῖ στήν ἀνιδιοτελή ἀγάπη, μέσα ἀπό σκληρούς συχνά ἀγῶνες, ἐνώ τό διδακτικό καί συνάμα φιλανθρωπικό τους ἔργο, ἀποτελεῖ πρότυπο παράδειγμα ἰδίως γιά τήν σπουδάζουσα νεότητα, τά σχολεία, τά χαλκεία τῆς τεχνουργικῆς παιδείας.

Ὁ Μ. Βασίλειος σέ εὐχή τῆς θείας Λειτουργίας βεβαιώνει «οὐ διά τάς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γάρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθόν ἐπί τῆς γῆς), ἀλλά διά τά ἐλέη σου καί τούς οἰκτιρμούς σου, οὕς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς»[20] καί μολονότι ἔγραψε πλῆθος κανόνων[21], ἐπικυρωμένων μάλιστα ἀπό Συνόδους Οἰκουμενικές, μοναστικούς κανόνες καί ἄλλους γιά ὅλους τούς χριστιανούς, μέ παναθρώπινο ἐνδιαφέρον, γωρίζει καλά τό Παύλειον «πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη»[22] καί ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός «βρέχει ἐπί δικαίους καί ἀδίκους»[23]. Ὁ ἴδιος «ἐσκόρπα ἀφειδῶς τήν ἀνακούφισιν εἰς χιλιάδας πτωχῶν καί ὀρφανῶν»[24]. Ζοῦσε μέ λιτότητα, μεγαλοφροσύνη καί ταπεινοφροσύνη, μνημειώδης ἡ «ἀδιαφορία του πρός πᾶν τό ὑλικόν»[25], τό ἐνδιαφέρον του πρός τά αἰώνια, καθῶς «διά τοῦ λόγου καί τῶν συγγραμμάτων διέχυνε «ἄπλετον φῶς τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστοῦ»[26].

Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «φεύγει» πολλάκις ἀπό τόν κόσμο, «τό ἐπί γῆς παίγνιον»[27], ὁπόταν δηλαδή «πρέπει» νά ἀκολουθήσει «ὁδηγούς» ἀνθρώπινης μόνον ἐπιτυχίας καί ἄδικης καταξίωσης, δέ συμμετέχει σέ παιγνίδια κοινῆς λογικῆς καί μεγάλου συμφέροντος, καταγγέλει «ἄνδρες οἱ νομοθετοῦντες, γι᾽αὐτό κατά γυναικῶν ἡ νομοθεσία»[28], ἀποφεύγει τό κωμικοτραγικό θέατρο τῶν ὑποκριτικῶν πράξεων, διεγέλα τά πάντα γέλωτος ὁρῶν ἄξια. Παραμένει «ἀνεπηρέαστος, ἥσυχος καί ἀτάραχος μέσα εἰς τάς φοβεράς τρικυμίας τῶν ἀνθρωπίνων μεταβολῶν καί ἀσταθειῶν»[29] καί σχετικῶς ἀναφέρει «ὄναρ ἐσμέν μη ἱστάμενον…ναῦς ἐπί θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα, κόνις, ἀτμίς, ἑωθινή δρόσος, ἄνθος καιρῷ φυόμενον καί καιρῷ λυόμενον»[30].

Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὁδηγός χρυσός, «διδάσκει τῷ τρόπῳ», ἀνε-

---

[19] Πάνταινος 21 (1929) 78.
[20] Μ. Βασιλείου, Θεία Λειτουργία, Εὐχή μετά τήν ὕψωσιν.
[21] Σύνταγμα 4, 1854, 88 κ.ἑ..
[22] Ρωμ. ιγ, 10.
[23] Ματθ. ε᾽, 45.
[24] Πάνταινος 21 (1929) 79.
[25] Ὅ.π.
[26] Ὅ.π.
[27] Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 13 (1929) 6.
[28] Γρηγορίου του Θεολόγου, Λόγος ΛΖ, ΕΠΕ 5, 437- 43.
[29] Ὅ.π.
[30] Ὅ.π.

ξάντλητη πηγή σοφίας καί γνώσης, ὑφίσταται την πᾶσαν ἀδικίαν τοῦ θρησκευομένου κόσμου, γιατί ξέρει καλά «τόν χριστιανόν οὐδεῖς ἀθρώπων τῶν οἰκούντων τήν γήν βλάψαι δυνήσεται»[31]. Παρά τό πολυμερές ἔργο του, τήν εὐγλωτίαν καί δεινότητα τοῦ λόγου του ἔγινε «στόχος τῆς σοβούσης ἀνομίας καί διαφθορᾶς ἥτις διά τῶν ἰσχυρῶν ἐκπροσώπων της»[32] διώκουν, συκοφαντοῦν, κατατραυματίζουν, ἐξορίζουν καί τελικῶς ἀποθνήσκει ἄδικα ἐν ἐξορίᾳ, μετά τῶν πεινόντων καί διψώντων τήν δικαιοσύνην, μετά τῶν Ἁγίων και Δικαίων.

Σεβασμιώτατε, Πατέρες κι ἀδελφοί,

Σήμερον μέ εὐγνωμοσύνη ὅλος ὁ χριστιανικός κόσμος θυμᾶται καί τιμᾶ τούς ἀπαράμιλους συγγραφεῖς, τούς ἀθανάτους κήρυκας τῆς ἀληθείας, τούς διδασκάλους τοῦ κλεΐζοντος ἀρεταίς Πολιτισμοῦ.

Καί οἱ Τρεῖς Ἅγιοι οἰκουμενικοί φωστῆρες τηλαυγεῖς ἀποτελοῦν ζωντανούς Ὁδηγούς ἀληθινούς, γιά τήν ὁδό τῆς ἀρετῆς, τῆς ἁγιότητος, φωταγωγοῦντες τήν πίστη καί διαλάμπουν τήν ζωή μας ἐν Χριστῷ, τήν ὄντως Ἀλήθεια, ἡ ὁποία φαλκιδεύεται καί χρησιμοποιεῖται πρός ἐπικάλυψιν πολλῆς ἀδικίας, μεγάλων ψεμάτων, ἀνόμων συμφερόντων, περισσότερο δέ ἀπό τήν χυδαιοτέρα κακότητα τῶν ἀνθρώπων, τήν σκληρότητά τους, τό ἀδίστακτο καί ἄπονο τῆς ὅποιας «δικαιοκρισίας τους», πέρα ἀπό ἐμπαθεῖς ἐμμονές ἠθικῶν κατά τά ἄλλα ἀτόμων, μέ ἐτικέτα κι ἡμερομηνία λήξεως, πλησίον τοῦ Εὐαγγελίου Του, τό ὁποῖο με χαρά μᾶς ἀναγγέλει ὅτι ὑπάρχει χῶρος πολύς στόν Παράδεισο, θέσεις πολλές, χωρᾶμε ὅσοι συγχωρᾶμε καί ἄλλοι πολλοί, ἀρκεῖ νά τό θελήσουμε μιά φορᾶ, κι ἕναν καιρό ὁλόκληρο μᾶς ἀναμένει ὁ Πανάγαθος Θεός.

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω κλείνοντας μικρό ἀποσπάσματος μέρος τῶν μεγαλουργῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν «ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη, εἶναι ἄπειρος ἀγάπη… ἐάν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἰδοῦ ὁ Παράδεισος…πρέπει νά εἶσθε καλοί, νά ἔχητε τό μειδίαμα εἰς τά χείλη, νά φέρησθε ὄχι μέ σκληρότητα πρός τόν πλησίον, νά παρέχετε συγγνώμιν και πάλιν συγγνώμιν»[33].

Προσωπικῶς, ἀφοῦ καί πάλι εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ Θεόν καί ἀνθρώπους, ζητῶ ταπεινῶς συγγνώμη Σεβασμιώτατε καί γιά τήν ἐνδεχομένως πολυλογία καί πτωχολογία μου.

Δι’ εὐχῶν Σας, Δέσποτα Ἅγιε, καί διά πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων εἴθε νά χαρίζει εἰς πάντας ὁ Κύριος ἔτη πολλά, μέ πυξίδα εὐσταθεστάτη τήν πίστη καί μέ ἀνέκλιτο καθοδηγητή μας τή ζωή τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, Ἀμήν.

---

[31] Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 13 (1929) 7.

[32] Πάνταινος 21 (1927) 79.

[33] Λαοδικείας Δωροθέου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Ὀρθοδοξία 17 (1930) 6.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Τροποποίηση και Κωδικοποίηση του Κανονισμού συστάσεως και λειτουργίας του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ" ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ» (ΦΕΚ Β 861/8-7-2001) της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

Η ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

λαβούσα υπ' όψιν:

α) τας διατάξεις του άρθρου 54 του Ν.4149/1961 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

β) το άρθρον 10, παραγρ. 11 του Ν. 4149/1961 «Περί Καταστατικού Χάρτου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας», ως συμπληρώθηκε με την παράγραφον 1 του άρθρου 19 του Ν. 4301/2014 «Οργάνωση της νομικής μορφής των θρησκευτικών κοινοτήτων και των ενώσεών τους στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων και λοιπές διατάξεις»,

γ) Το υπ' αριθμ. πρωτ. 2044/1393/Φ.12/31-3-2016 έγγραφον του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, μετά συνημμένης της υπ' αριθμ. 19/2016 σχετικής Αποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, περί της τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως του ως είρηται Κανονισμού,

δ) Το υπ' αριθμ. πρωτ. 439/259/Φ.17/25-1-2017 έγγραφον του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, μετά συνημμένων αντιγράφων Αποφάσεων του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ηρακλείου, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

ε) την γενομένην θετικήν εισήγησιν του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, δια την τροποποίησιν και κωδικοποίησιν του ειρημένου Κανονισμού,

στ) την γενομένην διαλογικήν συζήτησιν και τας γενομένας Συνοδικάς διορθώσεις επί του υποβληθέντος σχεδίου Κανονισμού,

ζ) την υπ' αριθμ. 10/24-2-2017 Απόφασιν της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης,

αποφασίζει ομοφώνως

Τροποποιεί και κωδικοποιεί τον Κανονισμόν του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ 'ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ'

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ», το οποίο συστήθηκε με το υπ’ αριθμ. ΦΕΚ 861/8-7-2001, τ.Β, και του οποίου πλέον μεταξύ άλλων, η επωνυμία τροποποιείται σε **«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ’ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ»** της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ
«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ “ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ” ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ»

Άρθρο 1
Τίτλος – Έδρα

Στην Περιφέρεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, συνιστάται παρά τον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Δήμου Ηρακλείου Κρήτης, πολιτιστικό, φιλανθρωπικό και κοινωνικό Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, το οποίο λειτουργεί ως Ν.Π.Ι.Δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Πολιτιστικό και Φιλανθρωπικό Κέντρο ‘Η Αγία Αναστασία’ της Ενορίας Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Ηρακλείου Κρήτης». Το ως άνω Ν.Π.Ι.Δ. συνεπικουρεί το Ν.Π.Δ.Δ. της Ενορίας του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Ηρακλείου Κρήτης.

Το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα στεγάζεται σε ακίνητο ιδιοκτησίας του, επί της οδού Πλούτωνος αρ. 2, στην περιοχή του Ατσαλένιου.

Άρθρο 2
Σκοποί

Σκοποί του παραπάνω εκκλησιαστικού πολιτιστικού, κοινωνικού, και φιλανθρωπικού Ιδρύματος είναι:

1) Η Λειτουργία Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου με σκοπό τη συμπαράσταση, στήριξη σε όλους τους ενορίτες με ιδιαίτερο βάρος και στόχευση στην πνευματική ανάπτυξη – ευαισθητοποίηση των νέων της τοπικής και όχι μόνο αρμοδιότητας της ενορίας. Η συμπαράσταση της εκκλησίας στις βαθύτερες ανάγκες της πνευματικής αναζήτησης και καλλιέργειας των νέων. Η σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων της Ενορίας σε έναν ιδιόκτητο χώρο που να τον αισθάνονται ολότελα δικό τους. Η παροχή στους νέους ψυχαγωγίας ποιότητας σε πολιτισμένο περιβάλλον που

θα σέβεται την προσωπικότητά τους. Η χορήγηση βοήθειας και πνευματική συμπαράσταση σε άπορους μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές

2) Η καλλιέργεια σχέσεων και συνεργασίας μεταξύ των ορθοδόξων νέων τόσο της Ελλάδος όσο και άλλων ορθόδοξων νέων των Βαλκανικών χωρών και κατ᾽ επέκταση όλου του κόσμου, μετά από έγκριση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

3) Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία ξενώνα φοιτητών

4) Η μελέτη και σπουδή της Ορθόδοξης εκκλησιαστικής μουσικής και λαογραφικής παράδοσης της Εκκλησίας μας

5) Η οργάνωση, λειτουργία εκθεσιακών η και μουσειακών χώρων σχετικών με τη λατρεία, την πολιτιστική κληρονομιά, την ιστορική διαδρομή του τόπου, του τρόπου ταφής και τα Ιερά Μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι λειτουργεί στο πλαίσιο του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος έκθεση ταφής με τίτλο: «Η ιστορία της Ταφής».

6) Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η παροχή οικονομικής και ηθικής βοήθειας - ενίσχυσης και στήριξης σε ασθενείς, σε άπορες οικογένειες ημεδαπών η αλλοδαπών, ιδίως δε σε εκείνους που νοσηλεύονται σε θεραπευτικά, νοσοκομειακά η άλλα ιδρύματα η και άσυλα (ανεξαρτήτου φύλου, ηλικίας και εθνικότητας).

7) Η διευκόλυνση, στήριξη και παροχή πνευματικής βοήθειας και στήριξης στους έχοντες ανάγκη, ανεξαρτήτου φύλου, ηλικίας και εθνικότητας.

8) Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση εθελοντικών δραστηριοτήτων που ενισχύουν τις ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση, τις τέχνες, τον πολιτισμό, την ιατρική και η που αφορούν φαρμακευτική η και ιατρική περίθαλψη.

9) Για την επίτευξη των σκοπών επιδιώκεται η συνεργασία και η σύμπραξη με εκκλησιαστικά ιδρύματα η και νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ελληνικά η και ξένα, και διεθνείς οργανισμούς, μετά από έγκριση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

10) Η καλλιέργεια, προαγωγή, προβολή και μελέτη των θρησκευτικών παραδόσεων της Ορθόδοξης χριστιανικής πίστεως, ιστορίας και πολιτισμού.

11) Η μελέτη, διδασκαλία, διάδοση και διάσωση της Βυζαντινής Μουσικής με διοργάνωση ημερίδων, και λοιπών εκδηλώσεων.

12) Η ίδρυση και λειτουργία χορωδίας με σκοπό την ανάδειξη, τη διατήρηση και διάδοση της παραδοσιακής και όχι μόνο, μουσικής λαϊκής παράδοσης.

13) Η προαγωγή και προβολή ανθρωπιστικών, θρησκευτικών δημοκρατικών, παιδαγωγικών και πολιτισμικών αξιών της Ορθοδοξίας.

14) Η προαγωγή της ισότητας, της ένταξης για την διευκόλυνση της πρόσβασης των μελών της ενορίας και του ευρύτερου συνόλου, ιδίως δε

εκείνων που προέρχονται από κοινωνικά μη ευνοημένο περιβάλλον και έχουν λιγότερες ευκαιρίες σε κοινωνικό, επαγγελματικό επίπεδο και σε σχέση με την πρόσβαση και χρήση υπηρεσιών ιατρικής και φαρμακευτικής φύσεως.

15) Η παροχή οικονομικής, υλικής η άλλης φύσεως βοήθειας σε ανθρώπους που το έχουν ανάγκη. Δικαιούχοι των παροχών του Ιδρύματος θα είναι άτομα ανεξαρτήτως εθνικότητας, ιθαγένειας, πολιτιστικής ταυτότητας, θρησκείας και κάθε άλλης διακρίσεως, που έχουν βρίσκονται αποδεδειγμένα σε κατάσταση ένδειας και ανάγκης.

Άρθρο 3
Δραστηριότητες

Οι παραπάνω στόχοι είναι δυνατόν να εκπληρωθούν με τις εξής ευκαιρίες- δραστηριότητες:

Με την οργάνωση:

1) Καλλιτεχνικών Εκθέσεων, φιλολογικών απογευματινών μουσικών εκδηλώσεων

2) Αίθουσα Επιτραπέζιων παιχνιδιών

3) Περιπάτων – εκδρομών, ξεναγήσεων, επισκέψεων

4) Δανειστικής βιβλιοθήκης, εργαστηρίου για την ανάπτυξη καλλιτεχνικών ταλέντων & δεξιοτεχνίας των νέων

5) Με την ίδρυση και λειτουργία Τράπεζας Αίματος

6) Με την δημιουργία ομάδων για συζήτηση θεμάτων που θα προτείνουν οι νέοι

7) Με τη διδασκαλία και προβολή των Τοπικών και Εθνικών χωρών.

8) Με τη διδασκαλία και προβολή στην κατάλληλη αίθουσα αναγνωρισμένης πνευματικής και καλλιτεχνικής ποιότητας κινηματογραφικών ταινιών, διαφανειών και εικόνων.

9) Βράβευση νέων η ατόμων τα οποία βοήθησαν ηθικά η υλικά η διακρίθηκαν σε διάφορους τομείς του Πολιτιστικού – Πνευματικού Κέντρου.

10) Με τη συμμετοχή σε τοπικά, περιφερειακά, εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα και δράσεις.

11) Την ενεργή συμμετοχή των μελών του για την προώθηση των σκοπών του και την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού του Ιδρύματος για την εξυπηρέτηση των σκοπών του.

12) Τη συνεργασία με Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, Συμβούλους, επιστήμονες, ερευνητές, εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων δημόσιας η ιδιωτικής εκπαίδευσης, με γονείς, και άλλους φορείς σε θέματα σχετικά με τους σκοπούς του ιδρύματος.

13) Τη σύσταση τμημάτων, επιτροπών, ομάδων εργασίας η μελέτης η επιτροπών για την προώθηση των σκοπών του εκκλησιαστικού ιδρύματος, την ενημέρωση των μελών του και για την ανάληψη πρωτοβουλιών, διεξαγωγή, συμμετοχή σε έρευνες, προγράμματα που σχετίζονται με το σκοπό του. Για κάθε τμήμα, επιτροπή, μπορεί να δημιουργείται αντίστοιχος κανονισμός λειτουργίας.

14) Την αξιοποίηση οποιουδήποτε νόμιμου Φορέα, κατόπιν εγκρίσεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

15) Τη διοργάνωση διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων, ημερίδων, συμποσίων η και τη συνδιοργάνωση των ανωτέρω με τη σύμπραξη ιδιωτικών η δημόσιων Φορέων, ως και με την οργάνωση παιδαγωγικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, την προβολή και τη διάδοση κάθε εκπαιδευτικής, πολιτισμικής, καλλιτεχνικής, κοινωνικής, φιλανθρωπικής κ.λπ. δράσης.

16) Την πρόσκληση ομιλητών -επιστημόνων κύρους εσωτερικού η εξωτερικού, μετά από έγκριση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

17) Την πραγματοποίηση επιστημονικών ανακοινώσεων τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, κατόπιν εγκρίσεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

18) Την έκδοση και επιμέλεια βιβλίων η και περιοδικών η και οποιουδήποτε άλλου είδους έντυπου υλικού (συμπεριλαμβανομένου και του ηλεκτρονικού), που εντάσσεται στους σκοπούς και στόχους του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος. Η Διεύθυνση, η σύνταξη, η επιλογή του υλικού καθώς και οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια, που αφορά την έκδοση και επιστημονική διάσταση του όποιου βιβλίου, περιοδικού η και του λοιπού υλικού, καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος.

19) Την προβολή του κοινωνικού, φιλανθρωπικού, πνευματικού, ιατροφαρμακευτικού και επιστημονικού έργου του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος και των μελών του.

20) Τη δημιουργία και διαχείριση ιστοσελίδων η και σελίδων σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης για την προώθηση των σκοπών του Ιδρύματος και την προβολή των δραστηριοτήτων του.

21) Την επιβράβευση επιστημονικών εργασιών και ερευνών, που μπορεί να συνοδεύεται και από χρηματικό η άλλο έπαθλο, με απόφαση του Δ.Σ. του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος.

22) Την οργάνωση εκκλησιαστικών η και μορφωτικών εκδρομών εσωτερικού και εξωτερικού, εκπαιδευτικών εκδρομών σε εκκλησιαστικού, πνευματικού, ιστορικού, εκπαιδευτικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος, μετά από έγκριση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

23) Τη διοργάνωση ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων με προβολή ταινιών,

με λειτουργία αναγνωστηρίων, εντευκτηρίων κ.λπ.

24) Τη λήψη χορηγιών, παντός είδους βοήθειας (υλικής, ηθικής) για την προώθηση των σκοπών του Ιδρύματος, από Φορείς που δεν είναι αντίθετοι με την Ορθόδοξη πίστη.

25) Τη δημιουργία βιβλιοθήκης του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την αγορά ξενόγλωσσων και ελληνόγλωσσων βιβλίων, σχετικών με τους σκοπούς του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος καθώς και με δωρεές από φυσικά η νομικά Πρόσωπα η άλλους δημόσιους η ιδιωτικούς Φορείς, εφόσον δεν αντίκειται η δωρεά στους σκοπούς και στόχους του Ιδρύματος και την Ορθόδοξη πίστη.

Το Κέντρο μπορεί ακόμα να προσφέρει οποιαδήποτε άλλη ευκαιρία για να βοηθήσει τους νέους μας να κατανοήσουν καλύτερα το πνεύμα και την πράξη των παραδόσεων του λαού μας, σύμφωνα πάντα με τους σκοπούς του κέντρου.

Άρθρο 4

Κεντρική Οργάνωση – Διοίκηση – Σύγκληση Δ.Σ.

1.Το Πολιτιστικό και Φιλανθρωπικό Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, τελεί υπό την εποπτεία του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης και τον έλεγχο του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

Διοικείται από 7μελές Συμβούλιο που απαρτίζεται από:

Α) Έναν (1) από τους Εφημερίους της Ενορίας Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης πόλεως Ηρακλείου, ως Πρόεδρο, με τον Αναπληρωτή του.

Β) Ένα (1) μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της ως άνω Ενορίας, με τον Αναπληρωτή του, και

Γ) Πέντε (5) ευυπόληπτα μέλη της Ενορίας άνδρες η γυναίκες, με τους Αναπληρωτές τους, που έχουν σχέση με τη ζωή της Εκκλησίας και έχουν διάθεση να εργαστούν για την προώθηση των σκοπών του Ιδρύματος.

Η πρόταση για τα μέλη της Ενορίας που θα συμμετέχουν θα γίνουν από τον Ιερατικώς Προϊστάμενο η Πρόεδρο και θα εγκρίνεται από τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης.

2. Σε κάθε περίπτωση, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται από τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης, ύστερα από έγγραφη πρόταση του Εκκλ. Συμβουλίου με τη γνώμη και των λοιπών Εφημερίων του Ιερού Ναού με δικαίωμα επαναδιορισμού. Η θητεία των μελών είναι τριετής.

3.Συγκρότηση σε σώμα: Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού, Φιλανθρωπικού Εκκλησιαστικού Ιδρύματος, συγκροτείται σε σώμα εκλέγοντας Αντιπρόεδρο, Ταμία & Γενικό Γραμματέα, και στη συνέχεια υποβάλλονται στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης προς έγκριση.

4. Απαρτία - Συνεδριάσεις Δ.Σ.: Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον τέσσερα (4) από τα επτά (7) μέλη του. Συνέρχεται με πρόσκληση του προέδρου που συνυπογράφεται από τον Γενικό Γραμματέα τακτικά, κάθε μήνα, στην έδρα του Ιδρύματος και εκτάκτως, όποτε υπάρχει σχετική ανάγκη. Είναι δυνατή η σύγκληση του Δ.Σ. με πρόσκληση του Προέδρου κατόπιν αιτήσεως τριών μελών του Δ.Σ.

5. Λήψη αποφάσεων: Οι αποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων σε αυτό μελών του. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.

6. Αντικατάσταση μελών: Σε περίπτωση παραιτήσεως μέλους για οποιονδήποτε λόγο η σε περίπτωση που κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ. αδυνατεί για οποιονδήποτε λόγο να ασκήσει τα καθήκοντά του, μετά από πρόταση του λοιπού Δ.Σ., διορίζεται νέο μέλος σε αντικατάσταση του παλαιού, από τα αναπληρωματικά μέλη.

Άρθρο 5
Αρμοδιότητες

Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του Πολιτιστικού Κέντρου – Φιλανθρωπικού Ιδρύματος είναι οι εξής:

1) Αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στην εκπλήρωση των επιδιωκόμενων σκοπών του και των μέσων για την ικανοποίηση αυτών.

2) Συνεργάζεται με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Ηρακλείου για την προαγωγή και επίτευξη των σκοπών του και διορίζει και το αναγκαίο προσωπικό.

3) Μεριμνά για την εξεύρεση οικονομικών πόρων & την καλή και σωστή λειτουργία του.

4) Αποφασίζει για την συγκρότηση ομάδων εργασίας η και υποεπιτροπών για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του ιδρύματος.

5) Εγκρίνει τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό του Κέντρου, που έχουν συνταχθεί από τον ταμία και τον Γενικό Γραμματέα, και υποβάλλει αυτούς στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης προς έγκριση.

6) Αποφασίζει για την απόκτηση κινητής και ακίνητης περιουσίας, τη διαχείριση και διάθεση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ιδρύματος, την έγερση αγωγών, διεξαγωγή δικών, την επίτευξη και συνομολόγηση εξωδικαστικών συμβιβασμών, την παραίτηση από ένδικα μέσα, μετά από έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

7) Αποφασίζει για την πρόσληψη η απόλυση προσωπικού, τα καθήκοντά τους, το ύψος των αποδοχών τους και κάθε άλλο σχετικό με την έμμισθη η

έναντι αμοιβής απασχόληση προσώπων στο Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, μετά από έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

8) Αποφασίζει για την αποδοχή δωρεών, κληροδοτημάτων και οποιασδήποτε άλλης φύσεως δωρεά η παροχή προς το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα από Φορείς που δεν είναι αντίθετοι προς την Ορθόδοξη πίστη.

Άρθρο 6
Καθήκοντα μελών του Διοικητικού Συμβουλίου

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Κέντρου το εκπροσωπεί ενώπιον πάσης Αρχής. Απόντα δε η κωλυόμενο το εκπροσωπεί ο Αντιπρόεδρος και τούτου κωλυόμενου άλλο Μέλος του Δ.Σ. αρμοδίως εξουσιοδοτημένο.

Ο Γραμματέας τηρεί το αρχείο και την αλληλογραφία του Κέντρου, συντάσσει τα πρακτικά των συνεδριάσεων και συνυπογράφει με τον Πρόεδρο τα εντάλματα πληρωμών και τα λοιπά έγγραφα.

Ο Ταμίας τηρεί το βιβλίο ταμείου, εισπράττει με διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεως κάθε έσοδο του Κέντρου, ενεργεί τις πληρωμές που υπογράφει ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας. Ο Ταμίας ασκεί την εποπτεία της ταμειακής υπηρεσίας και της οικονομικής διαχείρισης του ιδρύματος. Επιμελείται μαζί με τον Γραμματέα τη σύνταξη του Προϋπολογισμού και από κοινού τον υποβάλλουν στο Δ.Σ. προς έγκριση.

Άρθρο 7
Οικονομική Διαχείριση

Η οικονομική διαχείριση του Ιδρύματος είναι ενιαία και αφορά σε όλα τα τμήματά του. Τα τηρούμενα βιβλία, γραμμάτια εισπράξεως και εντάλματα πληρωμών αριθμούνται και θεωρούνται από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης.

Η οικονομική διαχείριση του ιδρύματος διενεργείται βάσει των προϋπολογισμών και Απολογισμών Εσόδων και Εξόδων, που καταρτίζονται κάθε έτος και εγκρίνονται από το Δ.Σ. του Ιδρύματος και το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, δυναμένου να τροποποιεί τον υποβληθέντα προς έγκριση Προϋπολογισμό του Ιδρύματος και να ασκεί οικονομικό έλεγχο στον υποβληθέντα προς έγκριση Απολογισμό του Ιδρύματος.

Άρθρο 8
Περιουσία - Πόροι – Διάθεση Πόρων Ιδρύματος

Ακίνητη Περιουσία του Ιδρύματος αποτελεί: το ακίνητο στην οδό Πλού-

τωνος, αριθ.2, στην περιοχή Ατσαλένιο Δήμου Ηρακλείου, Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, Περιφέρειας Κρήτης.

Πόροι του ιδρύματος είναι:

1) Εισοδήματα από πόρους του Ιδρύματος.

2) Ετήσια επιχορήγηση από την Ενορία Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης Ηρακλείου Κρήτης.

3) Οι κάθε μορφής δωρεές και κληροδοτήματα.

4) Έσοδα από τις ίδιες του τις εκδηλώσεις, από νόμιμους εράνους και νόμιμες λαχειοφόρους αγορές και καλλιτεχνικές παραστάσεις.

5) Από κάθε παροχή του Κράτους η άλλη νόμιμη επιχορήγηση.

Κάθε άλλο έσοδο προερχόμενο από οποιαδήποτε νόμιμη πηγή, που δεν είναι αντίθετη με την Ορθόδοξη πίστη.

Άρθρο 9
Διάθεση πόρων

Με απόφαση του Δ.Σ. διατίθενται οι Πόροι του Πολιτιστικού - Φιλανθρωπικού Κέντρου:

1) Για την αντιμετώπιση των εξόδων λειτουργίας του Πολιτιστικού – Φιλανθρωπικού Κέντρου και την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού.

2) Για την αποπεράτωση, την επίπλωση και τον εξοπλισμό του Κέντρου.

3) Για την αμοιβή του προσωπικού που θα προσληφθεί, μετά από έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

4) Για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στο παρόν καταστατικό .

Άρθρο 10
Ετήσια Γιορτή

Σαν ημέρα εορτής του Ιδρύματος ορίζεται η εορτή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας, 22 Δεκεμβρίου.

Άρθρο 11

Το Πολιτιστικό και Φιλανθρωπικό Κέντρο φέρει σφραγίδα στρογγυλή, στην οποία περιμετρικά του κύκλου και σε δύο σειρές, αναγράφονται οι λέξεις «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ – ‘’Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ” ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ». Εντός της σφραγίδας και στο κέντρο αυτής φέρει σταυρό. Περιμετρικά και κάτω από σταυρό αναγράφεται το έτος ίδρυσης του Ιδρύματος, 2001.

Άρθρο 12

Το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα διαλύεται με απόφαση του Δ.Σ., η οποία πρέπει να επικυρωθεί από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης. Η απόφαση του Δ.Σ. λαμβάνεται με αυξημένη απαρτία 6 από τα 7 μέλη του Δ.Σ. και απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών. Η διάλυση του Ιδρύματος αποφασίζεται σε περίπτωση που δεν εκπληρώνει τους σκοπούς του.

Σε περίπτωση διάλυσης του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος για οποιονδήποτε λόγο και αιτία, η κινητή και ακίνητη περιουσία του περιέρχεται αυτοδικαίως στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, τους σκοπούς του οποίου επικουρεί. Ειδικότερα, το κτιριακό συγκρότημα επανέρχεται αυτοδίκαια στην Ενορία Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης πόλεως Ηρακλείου.

Άρθρο 13

Ο Κανονισμός δημοσιεύεται στο επίσημο δελτίο της Εκκλησίας Κρήτης «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ» και στο Φύλλο της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής του στο Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Κάθε θέμα που δεν ορίζεται στον παρόντα Κανονισμό, ρυθμίζεται με απόφαση του Δ.Σ., τον Αστικό Κώδικα, σύμφωνα με τον Καταστατικό Νόμο και τους Κανονισμούς της Εκκλησίας της Κρήτης, τις διατάξεις και νόμους που διέπουν την Ορθόδοξη Εκκλησία και τους νόμους του Ελληνικού Κράτους.

Κάθε τροποποίησή του μπορεί να γίνει με απόφαση του Δ.Σ. του Ιδρύματος και με σύμφωνη γνώμη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και υποβάλλεται προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ἡράκλειο, 4 Ἀπριλίου 2018

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Κρήτης ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Σύσταση του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την επωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών» της Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης και έγκριση του Κανονισμού λειτουργίας αυτού

Η ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

λαβούσα υπ᾽ όψιν:

α) τας διατάξεις του άρθρου 54 του Ν.4149/1961 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

β) το άρθρον 10, παραγρ. 11 του Ν. 4149/1961 «Περί Καταστατικού Χάρτου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας», ως συμπληρώθηκε με την παράγραφον 1 του άρθρου 19 του Ν. 4301/2014 «*Οργάνωση της νομικής μορφής των θρησκευτικών κοινοτήτων και των ενώσεών τους στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων και λοιπές διατάξεις*»,

γ) την υπ᾽ αριθμ. πρωτ. 882/527/Φ.12/14-2-2017 θετικήν εισήγησιν - πρότασιν του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου, δια την σύστασιν και λειτουργίαν, ως και την έγκρισιν του Κανονισμού Λειτουργίας του ως άνω Εκκλησιαστικού Ιδρύματος,

δ) την υπ᾽ αριθμ. 11/24-2-2017 Απόφασιν της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και

αποφασίζει ομοφώνως

συνιστά το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, το οποίον λειτουργεί ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, με την επωνυμία «**Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών**» της Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης και εγκρίνει τον ως κάτωθι Κανονισμό λειτουργίας αυτού, αποτελούμενο από 13 άρθρα, για την οργάνωση, διοίκηση, διαχείριση και λειτουργία του:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΩ ΑΡΧΑΝΩΝ

ΑΡΘΡΟ 1
Σύσταση –Τίτλος – Έδρα

Στην Ενορία Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών, που υπάγεται στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης, συνίσταται Εκκλησιαστικό Ίδρυμα που λειτουργεί ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΩ ΑΡΧΑΝΩΝ», το οποίο έχει έδρα τις Άνω Αρχάνες, Ηρακλείου Κρήτης.

Το Εκκλησιαστικό αυτό Ίδρυμα επικουρεί το Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ενορία Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών».

ΑΡΘΡΟ 2
Σκοπός

Σκοπός της λειτουργίας του Κέντρου είναι να συμβάλει στο αρτιότερο πολιτιστικό, πνευματικό, ποιμαντικό, κατηχητικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο της Ενορίας με:

α) Τη μελέτη και σπουδή της ορθόδοξης παράδοσης της Εκκλησίας μας,

β)Τη συμπαράσταση στις βαθύτερες ανάγκες της πνευματικής αναζήτησης και καλλιέργειας την πνευματική κατάρτιση, οικοδομή, την δημιουργική απασχόληση και ψυχαγωγία, των μελών της Ενορίας,

γ) Τη σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των μελών της Ενορίας σε ένα οικείο και φιλικό περιβάλλον.

ΑΡΘΡΟ 3
Μέσα για την επίτευξη των σκοπών

1) Η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της Ενορίας που εμφορείται από εκκλησιαστική συνείδηση για την επιτέλεση των ανωτέρω σκοπών.

2) Η οργάνωση καλλιτεχνικών εκθέσεων, θεατρικών παραστάσεων, μουσικών και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων.

3) Η συγκέντρωση, ταξινόμηση, συντήρηση και αξιοποίηση λαογραφικού και εκκλησιαστικού υλικού με σκοπό την ίδρυση και λειτουργία εκκλησιαστικού Μουσείου.

4) Η διοργάνωση ομιλιών και διαλέξεων, σεμιναρίων και συνεδρίων εκκλησιαστικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου.

5) Η δημιουργία τμημάτων για τη διάσωση, διατήρηση και διάδοση της πολιτιστικής μας παράδοσης.

6) Η σύσταση δανειστικής βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικής, νέων τεχνολογιών και εργαστηρίων.

7) Η ίδρυση και λειτουργία τράπεζας αίματος.

8) Η οργάνωση εκδρομών, επισκέψεων, ξεναγήσεων περιβαλλοντικού, πολιτιστικού, θρησκευτικού περιεχομένου και αγωγής υγείας.

9) Η οργάνωση γραφείου για την διευκόλυνση της επικοινωνίας των μελών της Ενορίας.

10) Η πραγματοποίηση εκδηλώσεων για την προβολή του έργου και τη δραστηριότητα του Πολιτιστικού Κέντρου.

11) Η πραγματοποίηση μελετών – ερευνών, μαθημάτων κοινωνικού χαρακτήρα.

12) Η έκδοση ενημερωτικού περιοδικού εντύπου.

13) Η πραγματοποίηση συνεργασιών με άλλα αντίστοιχα κέντρα για την προώθηση του έργου του Κέντρου, αλλά και για την ανταλλαγή απόψεων και ιδεών για την αναβάθμιση της πολιτιστικής - πνευματικής ποιότητας των μελών της Ενορίας.

14) Η λειτουργία χώρου με επιτραπέζια παιχνίδια, σκάκι, πίνγκ-πόνγκ, κ.λ.π..

15) Η μάθηση παραδοσιακών χορών, μουσικών οργάνων, βυζαντινής μουσικής, βυζαντινής αγιογραφίας, ζωγραφικής, χειροτεχνημάτων καί άλλων συναφών κατασκευών.

16) Η οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων.

17) Η δημιουργία παιδικής και παραδοσιακής χορωδίας.

18) Η εν γένει επιμόρφωση των στελεχών της Ενορίας.

ΑΡΘΡΟ 4
Διοίκηση

Το Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο τελεί υπό την πνευματική εποπτεία του εκάστοτε Σεβ. Αρχιεπίσκοπου Κρήτης.

Διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) και απαρτίζεται από:

Α) Ένα (1) εκ των εφημερίων της Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών, ως Προέδρου του Κέντρου.

Β) Ένα (1) μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας.

Γ) Από πέντε (5) ενορίτες άνδρες ή γυναίκες που διακρίνονται για την πνευματική τους κατάρτιση, ωριμότητα και ενδιαφέρον για το έργο της Ενορίας.

Δ) Διορίζονται επίσης τρία (3) αναπληρωματικά μέλη.

Ο διορισμός γίνεται μετά από έγγραφη πρόταση του Ιερατικώς Προϊσταμένου της Ενορίας, τόσο για τα τακτικά όσο και για τα αναπληρωματικά μέλη, έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και με Πράξη του Αρχιεπισκόπου Κρήτης.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται για μια τριετία με δικαίωμα επαναδιορισμού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου συγκροτείται σε σώμα κατά την πρώτη συνεδρίασή του, εκλέγοντας τον Αντιπρόεδρο, τον Γραμματέα και τον Ταμία. Η προσφορά των μελών είναι τιμητική και χωρίς οικονομική αμοιβή. Μέλη του Δ.Σ. μη ανταποκρινόμενα στα καθήκοντα τους αντικαθίστανται με απόφαση του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Κρήτης, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου.

ΑΡΘΡΟ 5

Αρμοδιότητες – Απαρτία του Δ.Σ.

α) Το Δ.Σ του Πολιτιστικού- Πνευματικού Κέντρου αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στη λειτουργία και τη συντήρηση του Κέντρου με σχετική πλειοψηφία των παρόντων τακτικών μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.

β) Συνεργάζεται με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας.

γ) Το Δ. Σ. μπορεί να προβαίνει στη σύσταση νέων Τμημάτων λειτουργίας του, να καθορίζει τις αρμοδιότητές τους και να διορίζει εντεταλμένους λειτουργίας των, εκτιμώντας το ήθος και την προσφορά των προς την Κοινωνία.

δ) Μεριμνά για την εξεύρεση οικονομικών πόρων και την καλή και σωστή λειτουργία του.

ε) Συντάσσει τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό του Κέντρου και υποβάλλει αυτούς στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης προς έγκριση.

στ) Το Δ.Σ. αποφασίζει για την πρόσληψη προσωπικού έμμισθου ή άμισθου για τα απαιτούμενα προσόντα και δικαιολογητικά τους και για τις αρμοδιότητες του, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Συνέρχεται τακτικά κάθε δίμηνο και εκτάκτως μετά από πρόσκληση του Προέδρου κάθε φορά που παρίσταται ανάγκη ή με αίτηση τριών τουλάχιστον μελών του Δ.Σ..

Για την ύπαρξη απαρτίας πρέπει να παρευρίσκονται ο Πρόεδρος ή, με έγγραφη εντολή του, ο Αντιπρόεδρος και τρία τουλάχιστον μέλη του Δ.Σ.

ΑΡΘΡΟ 6

Καθήκοντα των μελών του Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. εκπροσωπεί το Κέντρο ενώπιον κάθε Αρχής, Δημόσιας ή Δημοτικής, Εκκλησιαστικής, Δικαστικής, Διοικητικής, Οικονομικής, Φορολογικής και σε κάθε Οργανισμό, καθώς και ενώπιον Συμβολαιογράφου.

Σε περίπτωση κωλύματος αυτού, το Κέντρο εκπροσωπεί ο Αντιπρόεδρος αυτού και τούτου κωλυομένου άλλο μέλος του Δ.Σ. αρμοδίως εξουσιοδοτημένο.

Ο Πρόεδρος, προεδρεύει των συνεδριάσεων του Κέντρου, υπογράφει τη σχετική αλληλογραφία, τα γραμμάτια εισπράξεων και εντάλματα πληρω-

μών σε συνεργασία με τον Γραμματέα και τον Ταμία.

Επίσης δύναται να καταθέτει και να αναλαμβάνει χρήματα, σε συνεργασία πάντα με τον Ταμία, από τραπεζικούς λογαριασμούς του Κέντρου, κατόπιν σχετικής αποφάσεως του Δ.Σ. και με νόμιμο τρόπο.

Ο Αντιπρόεδρος αναπληρώνει τον Πρόεδρο όταν εκείνος απουσιάζει ή κωλύεται στην άσκηση των καθηκόντων του. Επίσης, εκτελεί τα καθήκοντα που μπορεί να του αναθέσει αρμοδίως ο Πρόεδρος.

Ο Γραμματέας τηρεί το αρχείο του Πολιτιστικού Κέντρου, διεκπεραιώνει την αλληλογραφία, συντάσσει τα πρακτικά συνεδριάσεων και συνυπογράφει με τον Πρόεδρο τα λοιπά έγγραφα.

Ο Ταμίας τηρεί τα βιβλία εσόδων και εξόδων, εισπράττει με διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεως κάθε έσοδο του Ιδρύματος, ενεργεί τις πληρωμές που υπογράφει ο Πρόεδρος, φυλάσσει τα χρήματα, καταχωρεί τα γραμμάτια εισπράξεων και τα εντάλματα πληρωμών, καταθέτει και αναλαμβάνει χρήματα σε συνεργασία πάντα με τον Πρόεδρο από τραπεζικούς λογαριασμούς του Κέντρου, συνυπογράφει με τον Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικό που αφορά το ταμείο.

Τα τακτικά μέλη του Δ.Σ. μετέχουν στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και βοηθούν στην όσο το δυνατόν καλύτερη λειτουργία του Κέντρου με όποιο τρόπο τους ζητηθεί από το Δ.Σ. Επίσης, τα αναπληρωματικά μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέρος στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. προαιρετικά, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

ΑΡΘΡΟ 7
Βιβλία

Η οικονομική διαχείριση του Πολιτιστικού Κέντρου είναι ενιαία και αφορά σε όλα τα τμήματα του. Διατηρεί βιβλίο πρακτικών, βιβλίο υλικού, βιβλίο εσόδων - εξόδων, βιβλίο πρωτοκόλλου, γραμμάτια εισπράξεων, εντάλματα πληρωμών καθώς και σχετικούς φακέλους αρχείου. Τα βιβλία αυτά θεωρούνται από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης, η οποία ασκεί τον οικονομικό έλεγχο διαχειρίσεως του Κέντρου.

Επίσης, τα εν λόγω αρχεία δύναται να τηρούνται και σε ηλεκτρονική μορφή.

ΑΡΘΡΟ 8
Πόροι του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου

Πόρους του Πολιτιστικού – Πνευματικού Κέντρου αποτελούν:

Α) Οι επιχορηγήσεις από τον Ενοριακό Ναό αναλόγως των αναγκών του Κέντρου και των οικονομικών δυνατοτήτων του Ναού και άλλων νομικών προσώπων.

Β) Κάθε φύσεως προαιρετικές εισφορές, δωρεές, κληρονομιές ή κληροδοτήματα.

Γ) Τα έσοδα από το τέλος εγγραφής και τις ετήσιες εισφορές των μελών, το ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Δ) Πάσης φύσεως έσοδα, διοργάνωση εκδηλώσεων, καλλιτεχνικών παραστάσεων, οικονομικές ενισχύσεις διαφόρων φορέων και συλλόγων, δωρεών κ.τ.λ..

Ε) Το προϊόν εράνων και λαχειοφόρων αγορών.

ΣΤ) Ενοίκια κινητής ή ακίνητης περιουσίας.

Ζ) Κάθε παροχή ή επιχορήγηση του Κράτους, Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, ή του Δήμου, ή από Ευρωπαϊκά και Διεθνή προγράμματα ή και άλλη νόμιμη επιχορήγηση ή οικονομική ενίσχυση.

Η) Έσοδα από τη διεξαγωγή συνεδρίων, σεμιναρίων, επιμορφωτικών προγραμμάτων κ.τ.λ..

Θ) Διάφοροι άλλοι πόροι μη κατονομαζόμενοι ρητώς στον παρόντα κανονισμό, τους οποίους θα εξεύρει το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Κέντρου και θα προέρχονται από νόμιμη πηγή.

Για κάθε έσοδο υπέρ του Πολιτιστικού – Πνευματικού Κέντρου τηρούνται όλα τα προβλεπόμενα από τον Νόμο δικαιολογητικά – παραστατικά.

ΑΡΘΡΟ 9
Διάθεση πόρων

Οι πόροι του Πολιτιστικού Κέντρου διατίθενται με απόφαση του Δ.Σ.:

Α) Για τις ανάγκες ανέγερσης και λειτουργίας του Κέντρου *(θέρμανση, φωτισμός, ύδρευση, τηλεπικοινωνίες, καθαριότητα, αναλώσιμα κ.τ.λ.)* και συντήρησης του κτιρίου.

Β) Για τον εξοπλισμό του Κέντρου.

Γ) Για την αγορά βιβλίων – ενίσχυση βιβλιοθήκης - διοργάνωση συνεδρίων, εορτών, εκδηλώσεων, εκδρομών και λοιπών δραστηριοτήτων.

Δ) Για την εκτύπωση διαφόρων απαραίτητων εντύπων για τη λειτουργία του Κέντρου.

Ε) Για την αμοιβή του προσωπικού καθαριότητας ή άλλου έμμισθου προσωπικού.

ΣΤ) Για χορήγηση υποτροφιών σε μαθητές, φοιτητές και σπουδαστές.

Για όλες τις δαπάνες θα τηρούνται όλα τα προβλεπόμενα από το Νόμο δικαιολογητικά – παραστατικά.

Ζ) Για την κάλυψη κάθε άλλης δαπάνης που προβλέπεται στον εγκεκριμένο προϋπολογισμό και αποσκοπεί στην επίτευξη των σκοπών του Ιδρύματος.

Η) Για οικονομικές ενισχύσεις, βοηθήματα, δωρεές.

ΑΡΘΡΟ 10
Σφραγίδα

Το Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο έχει στρογγυλή σφραγίδα με τρεις επάλληλους κύκλους, η οποία στο κέντρο φέρει, εικόνα του Χριστού, στον εξωτερικό κύκλο την επωνυμία του ιδρύματος: «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΩ ΑΡΧΑΝΩΝ» και στον εσωτερικό τις λέξεις: «ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΡΗΤΗΣ»

ΑΡΘΡΟ 11
Τροποποίηση – Διάλυση

Α) Ο παρών κανονισμός τροποποιείται με απόφαση Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Ιδρύματος και έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Β) Το Πολιτιστικό Κέντρο διαλύεται με απόφαση της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης του Δ.Σ. αυτού, όταν δεν εκπληρώνει τις εκκλησιαστικές προϋποθέσεις και την αποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή εάν καταστεί ανέφικτη η λειτουργία του.

Κάθε κινητό και ακίνητό περιουσιακό στοιχείο μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στην Ενορία Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών Ηρακλείου.

ΑΡΘΡΟ 12

Από τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, προκαλείται όμως δαπάνη σε βάρος της Ενορίας Αγίου Νικολάου Άνω Αρχανών Ηρακλείου (Ν.Π.Δ.Δ.), το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

ΑΡΘΡΟ 13

Η παρούσα απόφαση περί σύστασης του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος αυτού και ο εγκριθείς Κανονισμός δημοσιεύεται στο επίσημο δελτίο της Εκκλησίας Κρήτης «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ» και στο Φύλλο της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής του στο Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ἡράκλειο, 24 Φεβρουαρίου 2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
† Ὁ Κρήτης ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Σύστασις Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την επωνυμία «Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ» και έγκρισις του Κανονισμού λειτουργίας αυτού

Η ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

λαβούσα υπ᾽ όψη:

α) τις διατάξεις του άρθρου 54 του Ν. 4149/1961 «Περί Καταστατικού Χάρτου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας»,

β) το άρθρο 10, παρ. 11 του Ν. 4149/1961 (ως συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4301/2014),

γ) την υπ᾽ αριθμ. πρωτ. 454/18-7-2017 εισήγηση - πρόταση του Σεβ. Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γερασίμου, για τη σύσταση και λειτουργία, ως και την έγκριση του Κανονισμού Λειτουργίας του ως είρηται Εκκλησιαστικού Ιδρύματος,

δ) την υπ᾽ αριθμ. 05/21-07-2017 Απόφαση της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης,

αποφασίζει ομοφώνως

συνιστά Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, το οποίο λειτουργεί ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, με την επωνυμία, *«Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ»*, το οποίο επικουρεί την Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου και εγκρίνει τον Κανονισμό Συστάσεως, Διοικήσεως, Διαχειρίσεως και Λειτουργίας αυτού, ως ακολούθως:

Άρθρο 1

ΣΥΣΤΑΣΗ – ΕΠΩΝΥΜΙΑ – ΕΔΡΑ – ΣΦΡΑΓΙΔΑ

1. Στην περιφέρεια της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου συνιστάται Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, υπό την επωνυμία «Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ», ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ), αυτοτελούς διαχείρισης, φιλανθρωπικού και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα υπαγόμενο στην πνευματική δικαιοδοσία και διοικητική εποπτεία της Ιεράς

Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου, διεπόμενο αποκλειστικώς: α) υπό του παρόντος κανονισμού λειτουργίας και β) των διατάξεων της παραγράφου 11 του άρθρου 10 του Ν.4149/1961 όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίηση του με το άρθρο 19 του ν. 4301/2014.

2.- Το ως ανω Ιδρυμα θα επικουρεί το έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου στον Τομέα της αρωγής και της φροντίδας ηλικιωμένων ατόμων.

3. Έδρα του έχει την Τοπική Κοινότητα Τζερμιάδου, του Δήμου Οροπεδίου Λασιθίου, του Νομού Λασιθίου Κρήτης, και διέπεται από τις διατάξεις της παρούσας συστατικής πράξης.

4. Η επίσημη σφραγίδα του Ιδρύματος είναι στρογγυλή με δύο επάλληλους κύκλους και θα φέρει στον μεν εξωτερικό κύκλο τις λέξεις ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ, στον δε εσωτερικό τις λέξεις ΚΕΝΤΡΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ και στο κέντρο αυτής την λέξη «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ».

Άρθρο 2
ΣΚΟΠΟΣ

1. Σκοπός του Ιδρύματος αυτού είναι η, χωρίς επιδίωξη επιχειρηματικού κέρδους, παροχή στέγης, τροφής, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και πάσης φροντίδας και προστασίας, πνευματικής και ψυχολογικής υποστήριξης και συμπαράστασης, ψυχαγωγίας, απασχόλησης, φροντίδας, στοργής, θαλπωρής, ανακούφισης και αγάπης σε άτομα, άνδρες και γυναίκες, αδιακρίτως ορίου ηλικίας, αυτοεξυπηρετούμενα η μη δυνάμενα να αυτοεξυπηρετηθούν, Έλληνες πολίτες, κατοίκους της περιφέρειας της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου.

Οι τρόφιμοι καταβάλλουν στο Ίδρυμα ποσό τροφείων κατά μήνα, το ύψος του οποίου προσδιορίζεται από το Δ.Σ..

2. Προϋποθέσεις εισαγωγής στο Ίδρυμα.

Στο Ίδρυμα εισάγονται τα παραπάνω άτομα, αδιακρίτως ορίου ηλικίας, κατόπιν αιτήσεώς τους. Οι υποψήφιοι δεν πρέπει να πάσχουν από ανίατο η μεταδοτικό νόσημα η από ψυχικές παθήσεις. Η εισαγωγή στο Ίδρυμα πραγματοποιείται με απόφαση του Δ.Σ. και κατόπιν σχετικής εγκρίσεως της αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

3. Δικαιολογητικά εισαγωγής είναι:

α) Αίτηση εισαγωγής υπογεγραμμένη από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο η σε περίπτωση αδυναμίας του, η οποία πιστοποιείται ιατρικά, από τον πλησιέστερο συγγενή του η σε περίπτωση μη υπάρξεως συγγενών από την κοινωνική λειτουργό της Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ενός εκ των πλησιέστερων συγγενών του αιτούντος με υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986, όπως ισχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικό υγείας από δημόσιο νοσοκομείο ότι δεν πάσχει από μολυσματικό, μεταδοτικό η ψυχικό νόσημα.

δ) Πιστοποιητικό γεννήσεως ή επικυρωμένη φωτοτυπία της ταυτότητός του.

ε) Σύντομο βιογραφικό σημείωμα της οικογενειακής κατάστασης του ενδιαφερομένου, καθώς και της οικονομικής του κατάστασης, με υπεύθυνη δήλωση και αντίγραφο των φορολογικών δηλώσεων των τελευταίων δύο ετών.

στ) Ιατρικό ιστορικό από τον προσωπικό ιατρό του αιτούντος, στο οποίο θα παρέχονται πληροφορίες για την κατάσταση της υγείας του και θα βεβαιώνεται ότι ο αιτών δεν πάσχει από ψυχοκινητικές διεγέρσεις, καθιστάμενος ανήσυχος και ακατάλληλος για συμβίωση.

ζ) Υπεύθυνη δήλωση του υποψηφίου περί αποδοχής συμμετοχής του στη δαπάνη περίθαλψης και ποιότητας ζωής.

η) Όλα τα προαναφερθέντα έγγραφα φυλάσσονται απόρρητα στο φάκελο του τροφίμου, με απόλυτη ευθύνη του Διευθυντού και χρησιμοποιούνται αυστηρά για τις ανάγκες του Ιδρύματος.

Πέραν των ανωτέρω αναφερομένων πρωταρχικών κριτηρίων επιλογής των φιλοξενουμένων προσώπων, όλως επικουρικώς δύναται να ληφθεί υπ' όψη για την προτίμηση από το Διοικητικό Συμβούλιο, το μορφωτικό και πνευματικό επίπεδο αυτών.

Οι εγκαταστάσεις του Ιδρύματος – εξαιρουμένων των χώρων διαμονής των φιλοξενουμένων προσώπων – μπορούν να χρησιμοποιηθούν και σαν εντευκτήριο γι' αυτούς αλλά και για κατοίκους της Περιφέρειας της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου.

Άρθρο 3
ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Το Ίδρυμα τελεί υπό την πνευματική και διοικητική εποπτεία της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου και διοικείται από επταμελές (7μελες) Διοικητικό Συμβούλιο (στο εξής Δ.Σ.), το οποίο απαρτίζεται από τους:

α) Τον εκάστοτε Μητροπολίτη Πέτρας και Χερρονήσου ως Πρόεδρο, με νόμιμο αναπληρωτή του, σε περίπτωση απουσίας η κωλύματος του τον Αρχιερατικό Επίτροπο της Αρχιερατικής Περιφέρειας Οροπεδίου Λασιθίου.

β) Τον εκάστοτε Δήμαρχο Οροπεδίου Λασιθίου.

γ) Πέντε (5) μέλη προτεινόμενα από τον Μητροπολίτη, τα οποία διορίζονται κατόπιν αποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και επιλέγον-

ται από πρόσωπα που είναι πρόθυμα και ικανά να συμβάλλουν στην επίτευξη και ευόδωση των σκοπών του Ιδρύματος. Τα μέλη αυτά δύνανται να είναι κληρικοί η λαϊκοί (άνδρες η γυναίκες) που κατοικούν στην περιφέρεια της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως και διακρίνονται για την ευσέβεια, την πνευματική τους κατάρτιση, τις ευαισθησίες τους και το ενδιαφέρον τους για την ζωη και το έργο της Τοπικής Εκκλησίας.

2. Τα ως άνω πέντε (5) τακτικά μέλη του Δ.Σ. διορίζονται για μία τριετία από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου.

3. Στην κρίση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεως του Προέδρου του Δ.Σ., Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου, εναπόκειται η αντικατάσταση κάποιου μέλους, εκ των ανωτέρω πέντε διορισθέντων μελών, του εδαφίου γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, του Διοικητικου Συμβουλίου, προ της λήξης της τριετούς θητείας αυτού σε περίπτωση που προβαίνει σε ενέργειες που έρχονται σε αντίθεση με τον σκοπό του Ιδρύματος η κατόπιν αιτήσεώς του, καθώς και ο επαναδιορισμός κάποιου μετά τη λήξη της θητείας του.

4. Μέλη του Δ.Σ., του εδαφίου γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, που δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους η κωλύονται στην άσκηση αυτών ή δεν συμβάλλουν στην εύρυθμη, ομαλή, απρόσκοπτη και αποτελεσματική λειτουργία του Ιδρύματος ή προβαίνουν σε ενέργειες που έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς του Ιδρύματος, αντικαθίστανται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως του Προέδρου του Δ.Σ., Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου.

5. Το αξίωμα των μελών του Δ.Σ. είναι τιμητικό και άμισθο. Ωστόσο, το Δ.Σ. του Ιδρύματος είναι δυνατόν να καθορίσει χορήγηση ποσού για οδοιπορικά και λοιπά έξοδα.

6. Το Δ.Σ. του Ιδρύματος συγκροτείται σε σώμα κατά την πρώτη συνεδρίαση αυτού, μετά από πρόταση του Προέδρου και εκλέγει τον Γραμματέα και τον Υπεύθυνο επί των Οικονομικών.

7. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά τουλάχιστον μία (1) φορά ανά δύο μήνες και έκτακτα όταν παρίσταται ανάγκη ή εφόσον το ζητήσουν ο Πρόεδρος ή εγγράφως και αιτιολογημένως τέσσερα (4) τουλάχιστον από τα μέλη αυτού. Οι συνεδριάσεις γίνονται κατόπιν γραπτής προσκλήσεως του Προέδρου, η οποία περιλαμβάνει συνοπτικά τα προς συζήτηση θέματα της Ημερησίας Διατάξεως, η οποία κοινοποιείται τρεις (3) τουλάχιστον ημέρες προ της καθορισμένης ημέρας της συνεδριάσεως. Η ημέρα αποστολής της πρόσκλησης και η ημέρα της συνεδριάσεως δεν προσμετρώνται. Η πρόσκληση των μελών δύναται να γίνει και δια τηλεφώνου

ή τηλεγραφήματος ή τηλεμοιοτυπίας, ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία (e mail) ή και δι' άλλου πρόσφορου μέσου, εφ' όσον όμως το γεγονός τούτο αποδεικνύεται δια σχετικής σημειώσεως στο ειδικό βιβλίο προσκλήσεων, η οποία δέον όπως φέρει χρονολογία και υπογραφή του προσώπου το οποίο πραγματοποίησε την πρόσκληση, κατόπιν σχετικής εντολής του Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

8. Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία εφόσον παρίστανται κατά τη συνεδρίαση αυτού τέσσερα (4) τουλάχιστον μέλη, απαραίτητα δε ο Πρόεδρος η ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων κατά τη συνεδρίαση μελών του. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας συντάσσεται ο Πρόεδρος. Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ μετέχει άνευ ψήφου και ο Διευθυντής του Ιδρύματος, που διορίζεται από το Δ.Σ., εισηγείται δε τα θέματα της Ημερησίας Διατάξεως.

Σε κάθε συνεδρίαση του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά από τον Γραμματέα, τα οποία καταχωρούνται σε ειδικά βιβλία και στα οποία καταχωρίζονται όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται από αυτό, καθώς και η γνώμη των μελών που τυχόν διαφωνούν. Τα πρακτικά υπογράφονται από όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που μετέχουν στη συνεδρίαση.

9. Κατ εξαίρεση των οριζομένων στις διατάξεις του παρόντος άρθρου το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος διορίζεται και συγκροτείται με την έγκριση και τη δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού - Καταστατικού Λειτουργίας και απαρτίζεται από τους εξής:

1) τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμο, ως Πρόεδρο.

2) κ. Ιωάννη Στεφανάκη, Δήμαρχο Οροπεδίου Λασιθίου.

3) Τα εξής πέντε (05) μέλη :

α) π. Γεώργιο Μηλάκη του Δημητρίου με Α.Δ.Τ. ΑΜ 457726, κάτοικο Αναλήψεως, ως Γραμματέα,

β) π. Χρύσανθο Πλευράκη του Γεωργίου, με Α.Δ.Τ. Θ 417005, κάτοικο Μαγουλά, ως Υπεύθυνο επί των Οικονομικών,

γ) κ. Δημήτριο Χαλκιαδάκη του Χαραλάμπους, με Α.Δ.Τ. ΑΖ 465319, κάτοικο Τζερμιάδων,

δ) κ.Εμμανουήλ Πετράκη του Ιωάννου, με Α.Δ.Τ. ΑΑ 369106, κάτοικο Αγίου Γεωργίου,

ε) κ. Δημήτριο Αθανασάκη του Ιωάννου, με Α.Δ.Τ. Η 499698, κάτοικο Καμινακίου,

Το πρώτο αυτό Δ.Σ. θα παραμείνει στη θέση του για μία θητεία (3 έτη), μετά από την έναρξη της λειτουργίας του Ιδρύματος.

Άρθρο 4
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. Το Δ.Σ. αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στην οργάνωση, στη διοίκηση και λειτουργία του Ιδρύματος, στη διαχείριση και αξιοποίηση της περιουσίας του και στη διάθεση των πόρων αυτού, καθώς και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση του σκοπού του, πάντοτε όμως σύμφωνα με τις διατάξεις της συστατικής πράξης, του παρόντος Οργανισμού, τους κείμενους Νόμους και τους εκάστοτε εκκλησιαστικούς κανονισμούς και κανονιστικές διατάξεις.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ειδικότερα:

α) Αποφασίζει επί των αιτήσεων εισαγωγής στο Ίδρυμα και ορίζει τις τυχόν οικονομικές υποχρεώσεις του εισαγομένου προσώπου (τροφεία).

β) Καταρτίζει, ψηφίζει και υποβάλλει κάθε χρόνο για έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο τον προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό του Ιδρύματος.

γ) Αποφασίζει για την πρόσληψη, με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, του αναγκαίου προσωπικού στις νομίμως συσταθείσες θέσεις. Καθορίζει την αντιμισθία στα πλαίσια της κειμένης Νομοθεσίας και απολύει το προσωπικό.

δ) Επιβάλλει σε αυτό τα αναγκαία εκάστοτε πειθαρχικά μέτρα.

ε) Προγραμματίζει τις δράσεις και ενέργειες για την συντήρηση, τον εκσυγχρονισμό και την επέκταση των υποδομών του Ιδρύματος.

στ) Αποφασίζει για την επένδυση και την επωφελέστερη τοποθέτηση των κεφαλαίων του Ιδρύματος, την γενικότερη αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του, καθώς και την εκποίηση η υποθήκευση περιουσιακών του στοιχείων, την εκμίσθωση ακινήτων του. Εγείρει αγωγές η συμβιβάζεται η παραιτείται απ᾽ αυτών.

ζ) Αποφασίζει για την αποδοχή η αποποίηση κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών προς το Ίδρυμα, καθώς και για την ανακήρυξη δωρητών και ευεργετών του Ιδρύματος.

η) Αποφασίζει την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού του Ιδρύματος εφόσον υπάρχει σχετική πίστωση στον εγκεκριμένο προϋπολογισμό αυτού, τους όρους εργασίας και αμοιβής, ως και την απόλυση αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της εργατικής Νομοθεσίας.

θ) Αποφασίζει και ενεργεί για λογαριασμό του Ιδρύματος κάθε προμήθεια, επιλαμβάνεται για την διάθεση των πόρων αυτού κατά τις διατάξεις της κείμενης Νομοθεσίας.

ι) Προβαίνει σε σύναψη συμβάσεων με ταμεία η Κρατικούς φορείς.

ια) Μελετά, υποδεικνύει και λαμβάνει μέτρα για τη βελτίωση και αρτιό-

τερη εκπλήρωση των σκοπών του Ιδρύματος, ως και την αύξηση των πόρων αυτού, καθώς και για την επέκταση των εγκαταστάσεων του, όποτε παραστεί ανάγκη.

ιβ) Καταρτίζει, επεξεργάζεται και υποβάλλει προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο τον εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Ιδρύματος και αποφασίζει για την τροποποίησή του.

ιγ) Αποφασίζει την χορήγηση γενικών η ειδικών εξουσιοδοτήσεων εκπροσωπήσεως του Ιδρύματος σε ένα η περισσότερα μέλη του η και σε τρίτους. Δυναται να αναθέτει σε μέλος του διάφορες αποστολές και διεκπεραιώσεις.

ιδ) Εγκρίνει την πληρωμή οποιουδήποτε ποσού για οποιαδήποτε αιτία καθώς και την ανάληψη, διακίνηση και μεταφορά με οποιοιοδήποτε τρόπο οποιουδήποτε ποσού από οποιονδήποτε Τραπεζικό λογαριασμό του Ιδρύματος.

Οποιοδήποτε θέμα ανακύπτει κατά την εφαρμογή του παρόντος Κανονισμού και δεν προβλέπεται ρητώς απ᾽ αυτόν ρυθμίζεται με απόφαση του Δ.Σ., η οποία θα υποβάλλεται προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Άρθρο 5
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος:

α. Εκπροσωπεί το Ίδρυμα ενώπιον πάσης εκκλησιαστικής, διοικητικής η δικαστικής αρχής, ως και ενώπιον παντός νομικού η φυσικού προσώπου και οργανισμού, πράττων και ενεργών τα δέοντα για την προώθηση των ευαγών σκοπών και υποθέσεων του Ιδρύματος. Με ειδική απόφασή του το Δ.Σ. και για συγκεκριμένη εκάστοτε υπόθεση δύναται να αναθέτει εγγράφως και σε άλλο μέλος του Δ.Σ. την εκπροσώπησή του.

β. Συγκαλεί το Διοικητικό Συμβούλιο σε τακτικές και έκτακτες συνεδριάσεις, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος, κηρύσσει την έναρξη και λήξη αυτών και διευθύνει τις συζητήσεις.

γ. Υπογράφει όλα τα εξερχόμενα έγγραφα και αποφάσεις του Δ.Σ. Ενημερώνεται για όλα τα εισερχόμενα έγγραφα, καθώς και για την αλληλογραφία του Ιδρύματος.

δ. Καταρτίζει βοηθούμενος από τον Γραμματέα την ημερήσια διάταξη των θεμάτων που θα συζητηθούν, την οποία και υπογράφει. Θεμα που δεν περιλαμβάνεται σ' αυτήν δεν συζητείται, εκτός αν πρόκειται για επείγουσα υπόθεση και συμφωνήσει γι' αυτό η πλειοψηφία των παρό¬ντων μελών του Δ.Σ.

ε. Αναπτύσσει στο Δ.Σ. τα θέματα της συζήτησης. Όποτε κρίνει σκόπιμο,

αναθέτει την εισήγηση διαφόρων θεμάτων σε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

στ. Έχει τη γενική εποπτεία στη σύνταξη των απολογισμών – ισολογισμών και προϋπολογισμών του Ιδρύματος.

ζ. Μεριμνά για την πιστή εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος οργανισμού και των αποφάσεων του Δ.Σ.

η. Τον Πρόεδρο, όταν απουσιάζει η κωλύεται, αναπληρώνει ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού και σε περίπτωση απουσίας η κωλύματος τούτου, άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζεται με απόφαση αυτού.

Άρθρο 6
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ Δ.Σ.

Ο Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος:

α) Έχει την εποπτεία διεκπεραίωσης όλης της γραφικής υπηρεσίας του Ιδρύματος.

β) Τηρεί τα βιβλία των πρακτικών των Συνεδριάσεων του Δ.Σ. και φροντίζει για την έγκαιρη σύνταξή τους, ως και την υπογραφή τους, τα οποία αναγιγνώσκονται σε κάθε συνεδρίαση προ της υπογραφής των.

γ) Έχει την γενική εποπτεία για την φύλαξη των έγγράφων, των βιβλίων (εκτός από τα διαχειριστικά) και τη σφραγίδα του Ιδρύματος και ευθύνεται για την καταστροφή η την απώλεια τούτων.

δ) Τον Γραμματέα όταν απουσιάζει η κωλύεται, αναπληρώνει άλλο μέλος του Δ.Σ., οριζόμενο από τον Πρόεδρο αυτού.

Άρθρο 7
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

α) Ο Υπεύθυνος επί των οικονομικών πρέπει, κατά προτίμηση, να έχει γνώσεις λογιστικές η οικονομικές και να διακρίνεται για την αποδεδειγμένη τιμιότητα, το ήθος και την αγάπη του προς την Εκκλησία.

β) Έχει την εποπτεία επί πάντων των οικονομικών και διαχειριστικών θεμάτων, που τα χειρίζεται ο εκάστοτε Διευθυντής του Ιδρύματος, ο οποίος υποχρεούται στην ενημέρωση του ιδίου και του υπολοίπου Δ.Σ., ανά δίμηνο, τουλάχιστον, κατά την τακτική συνεδρίαση του Δ.Σ.

γ) Ο υπεύθυνος επί των οικονομικών όταν απουσιάζει η κωλύεται, αναπληρώνεται από άλλο μέλος του Δ.Σ., οριζόμενο από τον Πρόεδρο αυτού.

Άρθρο 8
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕΛΩΝ

Τα Μέλη λαμβάνουν μέρος στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., κατόπιν προ-

σκλήσεως από τον Πρόεδρο του Ιδρύματος.

Αποφασίζουν κατά την κρίση τους, επί των συζητουμένων θεμάτων, με γνώμονα πάντοτε την καλύτερη λειτουργία του Ιδρύματος.

Άρθρο 9
ΣΩΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

1. Για την οικονομική ενίσχυση του Ιδρύματος συνιστάται Σώμα Συνδρομητών (εφεξής Σ.Σ.), του οποίου την ευθύνη, με την ιδιότητα του Προέδρου, αναλαμβάνει ένα μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος, με κληρική η μοναχική ιδιότητα, οριζόμενο από αυτό.

2. Μέλη του Σ.Σ. του Ιδρύματος εγγράφονται προαιρετικά φιλάνθρωποι, ευσεβείς χριστιανοί, οι οποίοι καταβάλλουν μηνιαία συνδρομή, το ύψος της οποίας καθορίζεται από το εγγραφόμενο μέλος. Σκοπός του Σ.Σ. είναι η τακτική οικονομική ενίσχυση του Ιδρύματος. Ο Πρόεδρος του Σ.Σ. συνεργάζεται στενά με τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και τον Διευθυντή του Ιδρύματος. Τηρεί το βιβλίο συνδρομητών – δωρητών. Εκδίδει νομίμως αποδείξεις εισπράξεων και παραδίδει τα συγκεντρωμένα ποσά στον υπεύθυνο επί των οικονομικών, από τον οποίο λαμβάνει νόμιμη θεωρημένη απόδειξη. Αποδίδει δε λογαριασμό στο Δ.Σ. και το οποίο ενημερώνει σχετικά.

Άρθρο 10
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

1. Το προσωπικό του Ιδρύματος το οποίο βρίσκεται υπό την εποπτεία του Δ.Σ. αυτού, όντας υπόλογο σε αυτό, διακρίνεται σε εθελοντικό και έμμισθο.

2. Στο εθελοντικό προσωπικό συγκαταλέγονται άνδρες και γυναίκες διακρινόμενοι για το ήθος, την κατάρτιση και την ωριμότητά τους, τις εξειδικευμένες γνώσεις, τις εμπειρίες τους και το ενδιαφέρον τους για τη ζωη και το έργο της τοπικής Εκκλησίας, με τη θέλησή τους δε και χωρίς αμοιβή παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Ίδρυμα.

3. Το έμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται, απασχολείται, αμείβεται και παύεται με αποφάσεις του Δ.Σ.

4. Το προσωπικό έμμισθο και άμισθο (εθελοντικό) διακρίνεται περαιτέρω σε Διοικητικό, Ιατρικό – Νοσηλευτικό, Ειδικών Καθηκόντων και Βοηθητικό, τακτοποιείται δε στις παρακάτω συνιστώμενες θέσεις:

Α. Διοικητικό Προσωπικό.

Μια (1) θέση Διευθυντού.

Μια (1) θέση Υπευθύνου Λογιστηρίου.

Β. Ιατρικό – Νοσηλευτικό προσωπικό.

Μια (1) θέση ιατρού, ο οποίος είναι υπεύθυνος για θέματα υγειονομικής φύσεως με τακτική απασχόληση.

Μια (1) θέση νοσηλεύτριας με τριετή τουλάχιστον νοσηλευτική πείρα.

Τρεις (3) θέσεις νοσηλευτών/τριών η βοηθών.

Γ. Ειδικό Προσωπικό.

Μια (1) θέση φυσιοθεραπευτού/τριας, δίωρης καθημερινής απασχόλησης.

Μια (1) θέση Κοινωνικού Λειτουργού ή Ψυχολόγου με δίωρη απασχόληση δύο φορές την εβδομάδα.

Δ. Βοηθητικό Προσωπικό.

Μια (1) θέση μαγείρου.

Μια (1) θέση καθαρίστριας.

5. Στον εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Ιδρύματος προσδι-ορίζονται τα προσόντα, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις των εργαζομένων ανά κατηγορία και ειδικότητα, αναφέρονται δε αυτά, καθώς και το ωράριο εργασίας στη Συμβαση Εργασίας, η οποία συνομολογείται μεταξύ του Ιδρύματος και του εργαζομένου.

6. Με απόφαση του Δ.Σ. καθορίζονται, ανάλογα με τις ανάγκες του Ιδρύματος, οι οργανικές θέσεις, το ύψος των μισθών και ημερομισθίων του προσωπικού του Ιδρύματος, καθώς και το τηρούμενο ωράριο εργασίας. Σε περίπτωση δημιουργίας και άλλης οργανικής θέσης, επιπλέον των προβλεπομένων στον παρόντα Οργανισμό, τα προσόντα, οι αρμοδιότητες, οι υποχρεώσεις, ο μισθός και το ωράριο εργασίας του εργαζομένου, καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ του Ιδρύματος.

7. Η πλήρωση των θέσεων γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες του Ιδρύματος σε συνδυασμό με τις οικονομικές δυνατότητές του.

8. Το Δ.Σ. του Ιδρύματος ασκεί τον έλεγχο και την εποπτεία στο πάσης φύσεως προσωπικό του Ιδρύματος, είτε δια του Διευθυντού του είτε δι' εντεταλμένου μέλους του, κατά τα οριζόμενα στον Εσωτερικό Κανονισμό.

Άρθρο 11
ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Πόροι του Ιδρύματος είναι:

α) Οι εκάστοτε επιχορηγήσεις προς το Ίδρυμα από το Ελληνικό Δημόσιο, από Εκκλησιαστικά ή άλλα νομικά η φυσικά πρόσωπα, καθώς και από τυχόν κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες υπέρ του Ιδρύματος από τρίτους, φυσικά η νομικά πρόσωπα.

γ) Εισφορές Δήμων ή άλλων Οργανισμών.

δ) Δωρεές χρημάτων υπέρ του Ιδρύματος από ιδιώτες και από νομικά πρόσωπα.

ε) Προϊόντα εράνων η λαχειοφόρων αγορών, που διενεργούνται νόμιμα, κατόπιν αποφάσεων του Δ.Σ., υπέρ των ευαγών σκοπών του Ιδρύματος.

στ) Οι τακτικές συνδρομές του Σωματος Συνδρομητών.

ζ) Οι εισφορές και προσφορές των περιθαλπομένων.

η) Καταθέσεις και τόκοι του Ιδρύματος και πρόσοδοι από την αξιοποίηση της περιουσίας του.

θ) Κάθε άλλη πρόσοδος, που προέρχεται από κάθε είδους δραστηριότητες του Ιδρύματος.

Άρθρο 12
ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΟΡΩΝ

Οι πόροι διατίθενται:

α) Για την κάλυψη κάθε δαπάνης που αποσκοπεί στην επίτευξη των σκοπών του Ιδρύματος.

β) Για τη διαμονή, διατροφή, ιατροφαρμακευτική και κάθε εν γένει περίθαλψη και φροντίδα των περιθαλπομένων.

γ) Για την αντιμετώπιση των δαπανών συντήρησης, επισκευής και ανακαίνισης του κτιριακού συγκροτήματος.

δ) Για την προμήθεια του απαιτούμενου εξοπλισμού και λοιπών κινητών περιουσιακών στοιχείων και αναλώσιμων προς κάλυψη των σχετικών αναγκών.

ε) Για τις αμοιβές και τις ασφαλιστικές εισφορές του υπηρετούντος έμμισθου προσωπικού σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας.

στ) Για την κάλυψη της δαπάνης για τη διοργάνωση διαφόρων εκδηλώσεων του Ιδρύματος.

Άρθρο 13
ΔΩΡΗΤΕΣ – ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

α) Δωρητές και Ευεργέτες μπορούν να ανακηρύσσονται φυσικά η νομικά πρόσωπα, είτε αυτά βρίσκονται εν ζωή, είτε μετά θάνατον, με απόφαση του Δ.Σ. του Ιδρύματος.

β) Δωρητές μπορούν να ανακηρύσσονται από το Δ.Σ. του Ιδρύματος και πρόσωπα, τα οποία εισφέρουν στο Ίδρυμα άλλες εξαιρετικές υπηρεσίες, προς επίτευξη των σκοπών του Ιδρύματος.

γ) Η απόφαση χαρακτηρισμού, καταγράφεται στο ειδικό βιβλίο πρακτικών και επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο σε έπαινο και ανάμνηση.

Άρθρο 14
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

α) Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

β) Ο Προϋπολογισμός ψηφίζεται από το Δ.Σ. του Ιδρύματος το αργότερο εντός του μηνός Νοεμβρίου και υποβάλλεται για έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο, το οποίο και λαμβάνει την σχετική εγκριτική ή μη απόφαση, μέχρι την 20η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

γ) Μεταγενέστερες τροποποιήσεις του Προϋπολογισμού επιτρέπονται, τηρουμένης απαραιτήτως της διαδικασίας της προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρο 15
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

α) Μέσα στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιανουαρίου συντάσσεται ο Απολογισμός των πραγματοποιηθέντων εσόδων και εξόδων του λήξαντος οικονομικού έτους, ο οποίος υποβάλλεται από τον υπεύθυνο επί των οικονομικών, το πρώτο δεκαπενθήμερο του μηνός Φεβρουαρίου, στο Δ.Σ., για ψήφιση.

β) Με τον Απολογισμό συντάσσεται γενικός ισολογισμός, στον οποίο αναγράφονται αναλογικά τα ενεργητικά και παθητικά περιουσιακά στοιχεία του Ιδρύματος, τα οποία υπάρχουν κατά την 31η Δεκεμβρίου του παρελθόντος έτους.

γ) Ο Απολογισμός και ο γενικός ισολογισμός υποβάλλονται εντός του δευτέρου δεκαπενθημέρου του μηνός Φεβρουαρίου στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο για έγκριση.

Άρθρο 16
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ

Οι περιθαλπόμενοι στο Ίδρυμα υποχρεούνται:

α) Να συμμορφώνονται με τον Κανονισμό λειτουργίας του Ιδρύματος.

β) Να φέρονται με σεβασμό και αγάπη προς το προσωπικό, μεταξύ τους και πρός τους επισκέπτες και να αποφεύγουν οποιαδήποτε συμπεριφορά, η οποία είναι δυνατόν να δημιουργήσει προστριβές και διενέξεις, διαταράσσοντας την γαλήνη των άλλων και την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος.

γ) Να φροντίζουν στο μέτρο του δυνατού για την ευπρεπή τους εμφάνιση, την ατομική υγιεινή, καθαριότητα των κοινοχρήστων χώρων καθώς και του ατομικού τους χώρου και τη διαφύλαξη των επίπλων και σκευών, τα οποία έχουν διατεθεί στην ατομική τους και γενική χρήση.

Άρθρο 17
ΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στο Ίδρυμα τηρούνται τα παρακάτω διαχειριστικά βιβλία και στοιχεία, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση από την Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου, δηλαδή:

α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου Εισερχομένων και Εξερχομένων εγγράφων.

β) Βιβλίο Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Δ.Σ..

γ) Βιβλίο Υλικού και Αποθήκης.

δ) Μητρώο Περιθαλπομένων, στο οποίο θα περιέχονται τα στοιχεία του περιθαλπομένου, όπως βιογραφικό, ιστορικό υγείας κ.λ.π..

ε) Μητρώο Προσωπικού, τηρούμενο κατά κατηγορία προσωπικού, με κάθε στοιχείο και μεταβολή.

στ) Βιβλίο Εισφορών στο Ίδρυμα.

ζ) Βιβλίο Συνδρομητών.

η) Βιβλίο Ταμείου.

θ) Τριπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Εντάλματα Πληρωμών.

ι) Τριπλότυπες αποδείξεις Είσπραξης (συνδρομών – δωρεών).

ια) Τριπλότυπες αποδείξεις Πληρωμής.

ιβ) Βιβλίο μισθοδοσίας προσωπικού.

ιγ) Βιβλίο εξόδων περιθαλπομένων.

ιδ) Βιβλίο αδειών προσωπικού.

Κατά την κρίση του Δ.Σ. μερικά από τα βιβλία αυτά μπορούν να παραλείπονται και άλλα να προστίθενται.

Άρθρο 18
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ο παρών Κανονισμός τροποποιείται με Απόφαση της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης, ύστερα από πρόταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου, κατόπιν γνώμης του Δ.Σ., με απλή πλειοψηφία. Η τροποποίηση ισχύει από την δημοσίευση αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και στη συνέχεια στο επίσημο δελτίο της Εκκλησίας της Κρήτης «Απόστολος Τίτος» .

Άρθρο 19
ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

1. Το παρόν Εκκλησιατικό Ιδρυμα διαλύεται όταν δεν εκπληρώνει τις εκκλησιολογικές του προϋποθέσεις και την αποστολή του η όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή όταν καταστεί ανέφικτη η λειτουργία του.

2. Η Απόφαση καταργήσεως του Ιδρύματος λαμβάνεται από την

Ιερά Επαρχιακή Σύνοδο της Εκκλησίας της Κρήτης, ύστερα από εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου, κατόπιν γνώμης του Δ.Σ. του Ιδρύματος, με αυξημένη πλειοψηφία (5/7) των μελών αυτού. Το Ίδρυμα καταργείται από της δημοσιεύσεως της Αποφάσεως της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο επίσημο δελτίο της Εκκλησίας της Κρήτης «Απόστολος Τίτος».

3. Στην περίπτωση της διαλύσεως του Ιδρύματος η περιουσία του κινητή και ακίνητη περιέρχεται αυτοδίκαια στο νομικό πρόσωπο της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου, για να διαχειριστεί και διαθέσει αυτή για οποιοδήποτε παρεμφερή σκοπό.

Άρθρο 20
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Με εσωτερικό Κανονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ιδρύματος δύναται να καθοριστούν λεπτομερώς τα σχετικά με τη λειτουργία αυτού (προσόντα, καθήκοντα προσωπικού, έλεγχος δαπανών, διαχείριση του χρηματικού, περίθαλψη εισαγομένων, καθορισμός πειθαρχικών παραπτωμάτων κ.λ.π).

Άρθρο 21
ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και στη συνέχεια στο επίσημο δελτίο της Εκκλησίας της Κρήτης «Απόστολος Τίτος».

Άρθρο 22

Κάθε θέμα που δεν προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, αλλά βασίζεται σε αυτές και δεν τις αντιβαίνει, ρυθμίζεται με χωριστή απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, η οποία πρέπει να είναι πάντοτε σύμφωνη με τους Ιερούς Κανόνες της Ορθόδοξης Εκκλησίας, τις Διατάξεις και τους Νόμους που διέπουν την Εκκλησία της Κρήτης, το Σύνταγμα και τους Νόμους της Πολιτείας.

Άρθρο 23

Η σύσταση του Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την επωνυμία «Κέντρο Φροντίδας Ηλικιωμένων Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ», με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, το οποίο θα λειτουργεί σε ακίνητο της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου και με την συνδρομή εθελοντών συνεργατών, δεν προκαλεί δα-

πάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου, η δε δαπάνη μισθοδοσίας του μελλοντικού έμμισθου προσωπικού θα προέλθει και θα προσδιορισθεί από τις κανονιστικές πράξεις της διαδικασίας προσλήψεως του αναγκαίου προσωπικού».

Ηράκλειο, 21 Ιουλίου 2017

Ο Πρόεδρος
† Ο Κρήτης ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ